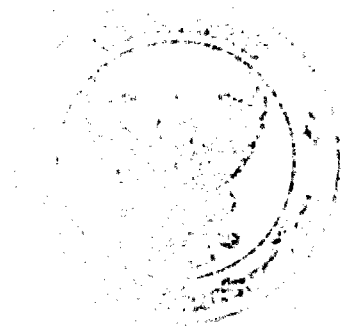

การศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน
เพื่อพัฒนาอาชีพของงานพัฒนาชุมชน
ในจังหวัดฉะเชิงเทรา

กองสมทบบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์

ของ

ยุทธนา ปิยะจันทร์

๒๗ เม.ย. ๒๕๓๑

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

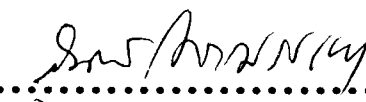
มีนาคม ๒๕๓๑

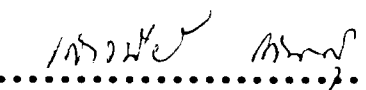
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

177895

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอน ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

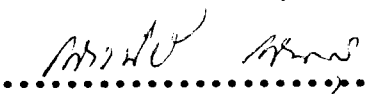
คณะกรรมการที่ปรึกษา

.... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา)

.... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เสนาสุ)

คณะกรรมการสอบ

.... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา)

.... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เสนาสุ)

.... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พดุง อารยะวิญญู)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความช่วยเหลือให้คำปรึกษาแนะนำ และกำลังใจอย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา ประธานที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เสนาสุ กรรมการที่ปรึกษา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู กรรมการสอบปริญญานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ สาคกร พุทธปวน อาจารย์สมปอง ภูวรางกูร อาจารย์อุบล ทศนโกวิท อาจารย์อุษา เทียนทอง ที่ให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ข้อมูล และเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน จังหวัดฉะเชิงเทราในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างดียิ่ง

คุณประโยชน์ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ คุณพ่อ คุณแม่ บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทั้งหลาย

ยุทธนา ปิยะจันทร์

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
	ความสำคัญของการวิจัย	3
	ขอบเขตของการวิจัย	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ	4
	สมมติฐานการวิจัย	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
	เยาวชน	6
	ศูนย์เยาวชนตำบล	9
	แผนพัฒนาเยาวชนของกรมการพัฒนาชุมชน	16
	การศึกษานอกโรงเรียน	25
	การพัฒนาชุมชน	28
	การประเมินผลกระทบของโครงการ	32
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
	งานวิจัยในประเทศ	37
	งานวิจัยต่างประเทศ	40
3	วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย	41
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	41
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	42
	การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล	43
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	44

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของเยาวชน	46
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบความคิดเห็น	57
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบผลกระทบ	88
ตอนที่ 4 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบความต้องการและความสนใจ	137
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	174
ความมุ่งหมายของการวิจัย	174
ความสำคัญของการวิจัย	174
สมมติฐานการวิจัย	174
วิธีดำเนินการวิจัย	175
การวิเคราะห์ข้อมูล	176
สรุปผลการวิจัย	176
อภิปรายผล	179
ข้อเสนอแนะ	207
ข้อเสนอแนะทั่วไป	207
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	207
บรรณานุกรม	208
ภาคผนวก	213

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอำเภอและศูนย์เยาวชนตำบล	42
2	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตาม ข้อมูลส่วนตัว	47
3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโครงการจักสาน จำแนกตาม ข้อมูลส่วนตัว	49
4	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโครงการเพาะเห็ด จำแนกตาม ข้อมูลส่วนตัว	51
5	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตาม ข้อมูลส่วนตัว	53
6	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโครงการช่างเสริมสวย จำแนกตาม ข้อมูลส่วนตัว	55
7	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน โครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตามช่วงอายุ	58
8	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการ ตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตามช่วงอายุ	59
9	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน โครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตามระดับการศึกษา	60
10	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการ ตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตามระดับการศึกษา	61
11	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน โครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา	62
12	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการ ตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา	63

13	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน	
	โครงการจักสาน จำแนกตามช่วงอายุ	64
14	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการ	
	จักสานจำแนกตามช่วงอายุ	65
15	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน	
	โครงการจักสาน จำแนกตามระดับการศึกษา	66
16	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการ	
	จักสาน จำแนกตามระดับการศึกษา	67
17	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน	
	โครงการจักสาน จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา	68
18	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการ	
	จักสาน จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา	69
19	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับการศึกษานอกระบบโรงเรียน	
	โครงการเพาะเห็ด จำแนกตามช่วงอายุ	70
20	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการ	
	เพาะเห็ด จำแนกตามช่วงอายุ	71
21	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน	
	โครงการเพาะเห็ด จำแนกตามระดับการศึกษา	72
22	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการ	
	เพาะเห็ด จำแนกตามระดับการศึกษา	73
23	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน	
	โครงการเพาะเห็ด จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา	74
24	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการ	
	เพาะเห็ด จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา	75

25	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน	
	โครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตามช่วงอายุ	76
26	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการ	
	- ช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตามช่วงอายุ	77
27	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน	
	โครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตามระดับการศึกษา	78
28	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการ	
	ช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตามระดับการศึกษา	79
29	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน	
	โครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา	80
30	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการ	
	ช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา	81
31	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน	
	โครงการช่างเสริมสวย จำแนกตามช่วงอายุ	82
32	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการ	
	ช่างเสริมสวย จำแนกตามช่วงอายุ	83
33	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน	
	โครงการช่างเสริมสวย จำแนกตามระดับการศึกษา	84
34	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการ	
	ช่างเสริมสวย จำแนกตามระดับการศึกษา	85
35	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน	
	โครงการช่างเสริมสวย จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา	86
36	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการ	
	ช่างเสริมสวย จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา	87

37	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรมเกี่ยวกับกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตาม ช่วงอายุ	89
38	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการ ตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตามช่วงอายุ	91
39	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรมเกี่ยวกับกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตาม ระดับการศึกษา	93
40	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการ ตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตามระดับการศึกษา	95
41	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรมเกี่ยวกับกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตาม อาชีพหลักของบิดา	96
42	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการ ตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา	98
43	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรมเกี่ยวกับกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการจักสาน จำแนกตาม ช่วงอายุ	99
44	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการจักสาน จำแนกตามช่วงอายุ	100

45	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรมเกี่ยวกับกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการจักสาน จำแนกตามระดับ การศึกษา	102
46	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการจักสาน จำแนกตามระดับการศึกษา	104
47	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรมเกี่ยวกับกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการจักสาน จำแนกตามอาชีพหลัก ของบิดา	105
48	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการจักสาน จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา	107
49	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรมเกี่ยวกับกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการเพาะเห็ด จำแนกตาม ช่วงอายุ	108
50	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการ เพาะเห็ด จำแนกตามช่วงอายุ	110
51	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรมเกี่ยวกับกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการเพาะเห็ด จำแนกตามระดับ การศึกษา	111
52	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการ เพาะเห็ด จำแนกตามระดับการศึกษา	113

53	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรมเกี่ยวกับกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการ เพาะเห็ด จำแนกตามอาชีพหลัก ของบิดา	115
54	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการ เพาะเห็ด จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา	116
55	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรมเกี่ยวกับกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตาม ช่วงอายุ	117
56	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการ ช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตามช่วงอายุ	119
57	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรมเกี่ยวกับกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตาม ระดับการศึกษา	120
58	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการ ช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตามระดับการศึกษา	122
59	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรมเกี่ยวกับกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตาม อาชีพหลักของบิดา	123
60	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการ ช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา	125

61	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรมเกี่ยวกับกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างเสริมสวย จำแนกตาม ช่วงอายุ	126
62	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการ ช่างเสริมสวย จำแนกตามช่วงอายุ	126
63	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรมเกี่ยวกับกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างเสริมสวย จำแนกตาม ระดับการศึกษา	130
64	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการ ช่างเสริมสวย จำแนกตามระดับการศึกษา	132
65	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรมเกี่ยวกับกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างเสริมสวย จำแนกตาม อาชีพหลักของบิดา	133
66	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการ ช่างเสริมสวย จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา	135
67	ค่าเฉลี่ยความถี่ของการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตามช่วงอายุ	138
68	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความถี่และความสนใจของเยาวชนใน กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตามช่วงอายุ	140

69	ค่าเฉลี่ยความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตามระดับการศึกษา	141
70	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนใน กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตามระดับการศึกษา	143
71	ค่าเฉลี่ยความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา	144
72	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนใน กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา	146
73	ค่าเฉลี่ยความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการจักสาน จำแนกตามช่วงอายุ	147
74	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนใน กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการจักสาน จำแนกตาม ช่วงอายุ	148
75	ค่าเฉลี่ยความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการจักสาน จำแนกตามระดับการศึกษา	149
76	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนใน กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการจักสาน จำแนกตาม ระดับการศึกษา	150
77	ค่าเฉลี่ยความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการจักสาน จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา	151
78	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนใน กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการจักสาน จำแนกตาม อาชีพหลักของบิดา	152

79	ค่าเฉลี่ยความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการ เพาะเห็ด จำแนกตามช่วงอายุ	153
80	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนใน กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการเพาะเห็ด จำแนกตาม ช่วงอายุ	154
81	ค่าเฉลี่ยความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการเพาะเห็ด จำแนกตามระดับการศึกษา	155
82	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนใน กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการเพาะเห็ด จำแนกตาม ระดับการศึกษา	156
83	ค่าเฉลี่ยความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการเพาะเห็ด จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา	157
84	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนใน กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการเพาะเห็ด จำแนกตาม อาชีพหลักของบิดา	158
85	ค่าเฉลี่ยความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการ ช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตามช่วงอายุ	159
86	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนใน กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตามช่วงอายุ	160
87	ค่าเฉลี่ยความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการ ช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตามระดับการศึกษา	161

88	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนใน กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตามระดับการศึกษา	162
89	ค่าเฉลี่ยความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการ ช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา	163
90	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนใน กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา	164
91	ค่าเฉลี่ยความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย จำแนกตามช่วงอายุ	165
92	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนใน กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างเสริมสวย จำแนกตามช่วงอายุ	167
93	ค่าเฉลี่ยความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย จำแนกตามระดับการศึกษา	168
94	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนใน กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างเสริมสวย จำแนกตามระดับการศึกษา	170
95	ค่าเฉลี่ยความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา	171
96	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนใน กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างเสริมสวย จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา	173

ภูมิหลัง

มนุษย์เป็นทรัพยากรที่สำคัญของประเทศ เพราะประเทศมีความจำเป็นต้องอาศัยแรงงาน และสติปัญญาของทรัพยากรมนุษย์ในการพัฒนางานด้านต่าง ๆ การพัฒนาประเทศจะสำเร็จลุล่วงไปได้ดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับทรัพยากรมนุษย์เป็นสำคัญ โดยเฉพาะทรัพยากรมนุษย์ช่วงที่เป็นเยาวชน เยาวชนเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสำคัญต่อประเทศ ทั้งนี้เพราะเยาวชนเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคงปลอดภัยและพลังอำนาจแห่งชาติต่อไปในภายภาคหน้า ฉะนั้นเยาวชนจึงเปรียบเสมือนผู้ซื้ออนาคตของสังคม หากเยาวชนถูกทอดทิ้งปล่อยปละละเลยเสียเท่ากับว่าสังคมต้องสูญเสียอนาคตที่ดีของชาติไปและสังคมนั้นอาจประสบกับความยุ่งยากและความหายนะได้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2521 ได้เน้นถึงความสำคัญของเยาวชน โดยมีมาตรา 62 ซึ่งกำหนดไว้ว่า "รัฐพึงสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาเยาวชนของชาติให้เป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจและสติปัญญา เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และเพื่อความมั่นคงของรัฐ" (จิรี มิสฺซ 2524 : 30)

เยาวชนเป็นกลุ่มประชากรที่ควรได้รับการเอาใจใส่เป็นพิเศษจากสังคม โดยสถาบันต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งสถาบันครอบครัวและสถาบันอื่น ๆ ที่เป็นหน่วยงานของรัฐและเอกชนจะต้องรับผิดชอบและร่วมมือในการพัฒนาเยาวชน เตือนใจ ชิวักกดี (เตือนใจ ชิวักกดี 2523 : 49) กล่าวว่า สังคมใดที่ละเลยต่อเยาวชน สังคมนั้นไม่มีอนาคต

ในปัจจุบัน ประเทศไทยมีประชากรกว่า 52 ล้านคน ในจำนวนนี้เป็นเด็กและเยาวชนร้อยละ 60 ของประเทศ ถ้าพิจารณาเยาวชนที่อยู่ในเมืองและในชนบทจะปรากฏว่าเป็นเด็กและเยาวชนที่อยู่ในเมืองร้อยละ 13 และอยู่ในชนบทร้อยละ 87 ของจำนวนเยาวชนทั้งประเทศ (กรมการพัฒนาชุมชน ม.ป.ป. : 3) ในจำนวนเยาวชนที่อยู่ในชนบทนี้ ส่วนหนึ่งอยู่ในช่วงอายุ 15 - 25 ปี และอยู่นอกระบบการศึกษา ยังไม่ได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมเท่าที่ควร เยาวชนในชนบทเหล่านี้จบการศึกษาเพียงระดับประถมศึกษาตอนต้น ซึ่งไม่สามารถเข้าศึกษาในระบบโรงเรียนอย่าง

ต่อเนื่อง เนื่องจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีรายได้ต่ำ ทำให้เยาวชนต้องออกมา
ร่วมรับผิดชอบในการประกอบอาชีพ และด้วยเหตุที่มีความรู้ในระดับต่ำ จึงทำให้ขาดความรู้ความชำนาญ
ขาดทักษะและประสบการณ์ในการทำงาน เมื่อต้องออกมาทำงานจึงทำให้เกิดปัญหาการว่างงาน
สภาพแรงงานไร้ฝีมือ การกดขี่เอาเปรียบในการจ้างงาน ซึ่งส่งผลกระทบต่อระดับคุณภาพชีวิตของ
เยาวชน

อย่างไรก็ดี เพื่อเป็นการพัฒนาและส่งเสริมเยาวชนในชนบท กรมการพัฒนาชุมชน ซึ่งมีหน้าที่
โดยตรงในการพัฒนาเยาวชนนอกระบบโรงเรียน ได้กำหนดแผนงานพัฒนาเยาวชนขึ้นเป็นแผนงานหนึ่งใน
ในจำนวนแผนพัฒนาชุมชนระดับตำบลเก้าแผน นอกจากนั้น ตามแผนนี้คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 26
สิงหาคม 2518 ให้กระทรวงมหาดไทย โดยกรมการพัฒนาชุมชน ดำเนินการจัดตั้งศูนย์เยาวชนตำบลขึ้น
เป็นสถานกลางของเยาวชนที่อยู่นอกระบบโรงเรียนในหมู่บ้านและตำบล

ศูนย์เยาวชนตำบล มีหน้าที่ส่งเสริมและประสานกิจกรรมด้านการพัฒนาเยาวชน ให้ได้รับ
ประโยชน์ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม (กรมการพัฒนาชุมชน 2526 : 15 - 16)
นอกจากนี้ศูนย์เยาวชนตำบล ได้จัดให้มีกิจกรรมหรือโครงการในรูปของการศึกษานอกระบบโรงเรียน
เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจมีกิจกรรมที่เยาวชน
ได้รับการฝึกอาชีพ การสร้างอาชีพใหม่ ๆ เพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความชำนาญตามความต้องการและ
สนใจของเยาวชน เช่น การตัดเย็บเสื้อผ้า การซ่อมเครื่องยนต์ การทำนาท่วมน้ำตามแผนที่ใหม่
การจักสาน และศิลปประดิษฐ์ เป็นต้น โดยจัดฝึกอบรมทั้งในหลักสูตรระยะสั้นและระยะยาว ตาม
ความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

อย่างไรก็ตาม การดำเนินการจัดกิจกรรมหรือโครงการการศึกษานอกระบบโรงเรียนดังกล่าว
มักเกิดจากความคิดและความต้องการของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่เป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นจึงอาจมีปัญหา
และอุปสรรคแก่เยาวชนผู้เข้ารับการฝึกอบรมในหลายด้าน ซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมหรือ
โครงการที่เข้ารับการฝึกอบรม

นอกจากนี้กิจกรรมหรือโครงการการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานหรือ
เจ้าหน้าที่เหล่านี้ยังขาดการติดตามผล ไม่มีหลักฐานเกี่ยวกับผลกระทบในด้านเศรษฐกิจ สังคมต่อ
เยาวชนที่ผ่านการฝึกอบรม ครอบครัวและชุมชนโดยรวม

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพและผลกระทบในด้านเศรษฐกิจ สังคม ของกิจกรรมเหล่านี้ ซึ่งจัดโดยกรมการพัฒนาชุมชน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพของงานพัฒนาชุมชน
2. เพื่อศึกษาผลกระทบของกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชน ผู้ผ่านการอบรมในกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพของงานพัฒนาชุมชน
3. เพื่อศึกษาความต้องการและความสนใจของ เยาวชนในกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพของงานพัฒนาชุมชน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ให้ข้อมูลซึ่งเป็นประโยชน์ต่อกรมการพัฒนาชุมชนและยังเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอาชีพให้แก่เยาวชน ในการนำไปประกอบการพิจารณาวางแผน ปรับปรุง แก้ไข และขยายการดำเนินงานการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพ ให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของเยาวชนและสนองต่อความต้องการของครอบครัว ชุมชนหรือสังคม

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาเฉพาะเยาวชนนอกระบบโรงเรียนที่มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี ที่ผ่านขั้นตอนการจัดค่ายเพื่อจัดตั้งศูนย์เยาวชนตำบล ตามแผนพัฒนาเยาวชนของกรมการพัฒนาชุมชน ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ปีพุทธศักราช 2529 และได้เข้ารับการฝึกอบรมกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพมาแล้ว

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ ลักษณะของเยาวชนในด้าน

1.1 อายุ

1.1.1 อายุ 15 - 18 ปี

1.1.2 อายุ 18⁺ - 25 ปี (จากข้อมูล ปี 18⁺, 18⁻, 18⁺, 18⁺)

1.2 ระดับการศึกษา

1.2.1 ระดับประถมศึกษา

1.2.2 สูงกว่าระดับประถมศึกษา

1.3 อาชีพหลักของบิดา

1.3.1 ทานา

1.3.2 อาชีพอื่น ๆ

2. ตัวแปรตาม

2.1 ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ระยะเวลาในการฝึกอบรม สถานที่ฝึกอบรม กระบวนการในการฝึกอบรมและการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2.2 ผลกระทบของกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพที่มีต่อเยาวชนในด้านเศรษฐกิจและสังคม

2.3 ความต้องการและความสนใจของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของเยาวชนที่มีต่อโครงการการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ระยะเวลาในการฝึกอบรม สถานที่ฝึกอบรม กระบวนการในการฝึกอบรมและการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2. การจัดค่ายเพื่อจัดตั้งศูนย์เยาวชนตำบล หมายถึง โครงการในการพัฒนาเยาวชนของกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย โดยให้เยาวชนจากแต่ละหมู่บ้านมาอยู่ร่วมกันในค่ายพักแรมเป็นเวลาอย่างน้อยห้าวัน หรือเจ็ดวัน เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่เยาวชน ปลุกฝังระเบียบวินัย การเป็นผู้นำ-ผู้ตามที่ดี การแก้ปัญหาและการทำงานร่วมกัน และให้เยาวชนได้รับความรู้พื้นฐานทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและความมั่นคงของชาติ

3. ศูนย์เยาวชนตำบล หมายถึง สถานที่ซึ่งเป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรมในด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านการอาชีพแก่เยาวชน ศูนย์เยาวชนตำบลนั้นอยู่ในความดูแลของสภาตำบล

4. กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน หมายถึง โครงการที่จัดขึ้นเพื่อฝึกอบรมให้แก่เยาวชนได้รับความรู้เพิ่มพูนทักษะ ความชำนาญในการประกอบอาชีพในด้านการตัดเย็บเสื้อผ้า จักสาน เพาะเห็ด ช่างซ่อมเครื่องยนต์และช่างเสริมสวย

5. ชนบท หมายถึง บริเวณพื้นที่ที่ยอยู่นอกเขตเทศบาล

6. ผลกระทบ หมายถึง ผลของโครงการฝึกอบรมในด้านอาชีพที่เกิดขึ้นแก่เยาวชน เมื่อการดำเนินโครงการได้สิ้นสุดลงไประยะเวลาหนึ่ง โดยศึกษามาจากความคิดเห็นของเยาวชน ก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรมกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน

สมมติฐานการวิจัย

1. เยาวชนที่มีอายุ ระดับการศึกษาและอาชีพหลักของบิดาแตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพ ในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ระยะเวลาในการฝึกอบรม กระบวนการฝึกอบรม สถานที่ฝึกอบรมและการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวันแตกต่างกัน

2. เยาวชนที่ผ่านการฝึกอบรมกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพที่มีอายุ ระดับการศึกษาและอาชีพหลักของบิดาแตกต่างกัน จะมีผลกระทบในด้านเศรษฐกิจและสังคมก่อนและหลังการเข้ารับการฝึกอบรมแตกต่างกัน

3. เยาวชนที่มีอายุ ระดับการศึกษาและอาชีพหลักของบิดาแตกต่างกัน จะมีความต้องการและความสนใจต่อกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพแตกต่างกัน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ แบ่งออกเป็นหัวข้อใหญ่ ๆ ได้แก่ เยาวชน ศูนย์เยาวชนตำบล แผนพัฒนาเยาวชนของกรมการพัฒนาชุมชน การศึกษานอกระบบโรงเรียน การพัฒนาชุมชน การประเมินผลกระทบของโครงการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. เยาวชน

1.1 ความหมาย เยาวชนเป็นทรัพยากรมนุษย์อยู่ในวัยที่สมบูรณ์ แข็งแรง มีค่าต่อการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและการปกครองของประเทศอย่างยิ่ง เพราะเยาวชนจะต้องรับภาระการพัฒนาประเทศและการเป็นผู้นำที่มีคุณภาพต่อไป

คำว่า "เยาวชน" ได้มีผู้ให้ความหมายแตกต่างกันออกไปตามแต่วัตถุประสงค์ของผู้ที่ทำการศึกษาว่าจะใช้สิ่งใดเป็นเกณฑ์ในการวัด อาทิ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานแห่งชาติ 2524 : 1/5) กำหนดอายุของเยาวชนไว้ว่าเป็นผู้มีอายุ 15 - 25 ปี ในทำนองเดียวกัน กรมการพัฒนาชุมชน (กรมการพัฒนาชุมชน 2529 : 2) ได้กำหนดอายุของเยาวชนไว้ในแผนพัฒนาเยาวชนว่าเป็นผู้มีอายุ 15 ปีบริบูรณ์จนถึงไม่เกิน 25 ปี ในชนบทและอยู่นอกระบบการศึกษา ส่วน ปุ๋ย โรจนะบุรานนท์ (ปุ๋ย โรจนะบุรานนท์ 2524 : 11) กล่าวว่าเยาวชนตามความหมายของนานาประเทศนั้นหมายถึง บุคคลผู้มีอายุระหว่าง 7 - 25 ปี

แม้ว่าจะมีการกำหนดช่วงอายุของเยาวชนแตกต่างกัน สิ่งหนึ่งซึ่งเป็นที่ประจักษ์และยอมรับกันคือคำกล่าวที่ว่า เยาวชนคืออนาคตของชาติ เป็นทรัพยากรและพลังที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และเป็นผู้สืบทอดวัฒนธรรมของชาติต่อไป

1.2 สภาพทั่วไปของเยาวชน ในปัจจุบันสภาพโดยทั่วไปของเยาวชน ซึ่งได้แก่ สภาพทางเศรษฐกิจ สภาพทางสังคม สภาพทางการเมืองและสภาพทางการปกครอง อาจอธิบายได้ดังต่อไปนี้

1.2.1 สภาพทางเศรษฐกิจ เยาวชนที่พ้นเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับแล้ว ไม่ได้เข้าเรียนต่อในระบบโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง แม้จะเป็นกำลังแรงงานที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการผลิตในทุกสาขาของระบบเศรษฐกิจของประเทศ ด้วยเหตุที่ด้อยทางความรู้ ความคิด โอกาส และแหล่งวิชาที่จะศึกษาหาความรู้และทักษะทางอาชีพเพิ่มเติม เยาวชนส่วนใหญ่จึงทำได้เฉพาะแรงงานทางการเกษตรในชนบท ที่ขาดความรู้ความชำนาญทางวิชาการเกษตรแผนใหม่และเทคโนโลยีที่ทันสมัย เยาวชนอีกส่วนหนึ่งที่เข้าสู่แรงงานภาคอุตสาหกรรม เป็นแรงงานที่ไร้ฝีมือ ถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้าง

1.2.2 สภาพทางสังคม ความยากจนเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เยาวชนส่วนใหญ่ที่พ้นจากการศึกษาภาคบังคับแล้วไม่ได้เข้าเรียนต่อในระบบโรงเรียนหรือออกจากโรงเรียนก่อนวัยอันสมควร จึงทำให้เยาวชนส่วนใหญ่ประสบปัญหาการขาดความรู้ความชำนาญ ทักษะและประสบการณ์ในการดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข เยาวชนอีกส่วนหนึ่งก็ก่อให้เกิดปัญหาสังคมด้านอื่น ๆ เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติดและปัญหาโจรผู้ร้าย เป็นต้น

1.2.3 สภาพทางการเมือง เยาวชนส่วนใหญ่ขาดความสำนึกในทางการเมือง ไม่สนใจไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ ในทางการเมืองที่มีผลกระทบกระเทือนต่อความเป็นอยู่ของเยาวชนและครอบครัว และไม่ตระหนักในบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองดี สภาพความเฉยเมยของเยาวชนที่มีต่อการเมืองเหล่านี้ สืบเนื่องมาจากการขาดความรู้และการปลูกฝังอบรมในทางการเมือง

1.2.4 สภาพทางการปกครอง เยาวชนส่วนใหญ่ไม่มีบทบาทในการแสดงออกซึ่งความคิดและการกระทำต่อกิจกรรมทางการเมืองการปกครอง โดยไม่มีความคิดเห็นโต้แย้งและไม่มีส่วนร่วมคิดและร่วมปฏิบัติในกิจกรรมการพัฒนาของหมู่บ้าน

1.3 ความสำคัญของเยาวชนในกระบวนการพัฒนา เนื่องจากเยาวชนเป็นทรัพยากรและพลังอันสำคัญของชาติ เป็นผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมและความเป็นชาติ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการพัฒนา ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

1.3.1 เยาวชนเป็นแรงงานแฝง เยาวชนที่อยู่นอกระบบโรงเรียนน่าที่จะพึ่งตนเองและช่วยเหลือสังคมได้ แต่ด้วยความที่ขาดความรู้ ทักษะ ความคิด โอกาส ทุนและทรัพยากร จึงทำให้เยาวชนเหล่านี้ไม่ได้ใช้ความสามารถที่มีอยู่อย่างเต็มที่ เพราะขาดการพัฒนาที่ถูกต้องเหมาะสม ความสามารถในการพึ่งตนเองจึงมีน้อย การช่วยเหลือสังคมจึงเป็นไปได้ยาก

1.3.2 เยาวชนเป็นปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม เมื่อเยาวชนเป็นแรงงานแฝงที่ว่างงานหรือมีเวลาว่างที่ไร้ประโยชน์ทางการผลิตมากจนเกินไป เยาวชนเหล่านี้จึงมีแนวโน้มในการสร้างปัญหาทางสังคมด้านอบายมุข สิ่งเสพติด และอาชญากรรมด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ นอกจากนั้นยังตกเป็นเหยื่อของสังคมในด้านอื่น ๆ อีก การที่เยาวชนเป็นแรงงานไร้ฝีมือและประสบปัญหาการว่างงาน ปัญหาจึงตามมาแต่ไม่คุ้มค่า ตลอดจนปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ การถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายทุนนายจ้าง จึงมักจะนำไปสู่ปัญหาทางเศรษฐกิจ คือทำให้การผลิตได้น้อยและไม่ได้มาตรฐาน ทำให้รายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิต

1.3.3 เยาวชนเป็นภาระต่อการพัฒนา ประสิทธิภาพในกระบวนการพัฒนาประเทศนั้นอยู่ที่การระดมทรัพยากรทั้งหมดมาใช้ในการทำงานอย่างแข็งขันและเต็มที่ เยาวชนจำนวนค่อนข้างมากที่น่าจะช่วยเหลือตนเองได้แต่กลับยังไม่สามารถผลิตเพื่อตนเองหรือพึ่งตนเองโดยสิ้นเชิงได้ จึงกลายเป็นผู้รับ ผู้บริโภคและผู้ใช้ของสังคม สภาพเช่นนี้จึงเป็นอุปสรรคต่อกระบวนการพัฒนาประเทศมากขึ้น

1.3.4 เยาวชนเป็นความหวังของสังคมใหม่ นอกจากเยาวชนจะอยู่ในวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของการเปลี่ยนแปลงแห่งชีวิตตนแล้ว เยาวชนยังเป็นผู้เริ่มต้นแห่งความก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ฉะนั้นเมื่อเยาวชนซึ่งอาจเป็นได้ทั้ง แรงงานแฝง ปัญหา และภาระของสังคมในปัจจุบัน ประเด็นสำคัญในกระบวนการพัฒนาประเทศจึงอยู่ที่ว่าทำอย่างไรจึงจะให้เยาวชนเป็นผู้ใช้แรงงานอย่างเต็มขีดความสามารถ เป็นผู้ไม่สร้างปัญหา เป็นผู้ไม่เป็นภาระและไปสู่จุดหมายแห่งการมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี

หากสามารถทำได้เช่นดังกล่าวนี้นี้เท่ากับสังคมได้จัดทั้งปัญหาและภาระต่าง ๆ และยังได้สมาชิกสังคมที่เข้มแข็ง กระตือรือร้น คือเยาวชนของสังคมใหม่เข้าร่วมในกระบวนการพัฒนาประเทศอีกด้วย (เสาวนีย์ เสนาสุ 2529 : 5 - 8)

1.4 เยาวชนกับการพัฒนาประเทศ เยาวชนเป็นทรัพยากรและพลังอันสำคัญของชาติ เป็นประชากรกลุ่มใหญ่ซึ่งมีอยู่ประมาณสองในสามของประชากรทั้งประเทศ ทุกคนจึงมีคุณค่าเป็นประโยชน์ต่อครอบครัว หมู่บ้าน ตำบลและช่วยพัฒนาประเทศชาติได้ (กรมการพัฒนาชุมชน ม.ป.ป. : 4 - 5) ดังนี้

1.4.1 การช่วยเหลือตนเอง เยาวชนต้องช่วยเหลือตนเองให้ได้ก่อน จึงจะไปช่วยพัฒนาหมู่บ้านและตำบลได้ นั่นคือเยาวชนต้องพึ่งตนเองได้ ไม่เป็นภาระของผู้อื่นหรือสร้างปัญหาต่อความยุ่งยากให้กับผู้อื่น

1.4.2 การช่วยเหลือครอบครัว เยาวชนเป็นวัยที่มีพลังงานมากทั้งกำลังกายและกำลังความคิด ซึ่งจะช่วยทำงานได้มากกว่าผู้ที่มีอายุมากแล้วในครอบครัว ทำให้ทุกคนมองเห็นว่าเยาวชนเป็นผู้มีคุณค่ามีประโยชน์ต่อครอบครัว

1.4.3 การช่วยเหลือหมู่บ้านตำบล ในฐานะที่เยาวชนเป็นสมาชิกคนหนึ่ง ของหมู่บ้านและตำบล ควรทราบว่ายังมีงานหลายอย่างในหมู่บ้านและตำบลที่ต้องช่วยกันพัฒนาให้ดีขึ้น ซึ่งมีทั้งงานที่จัดทำโดยรัฐบาลและที่ประชาชนร่วมมือกัน เช่น โครงการสร้างงานในชนบท โครงการพัฒนาสาธารณสุข การส่งเสริมอาชีพให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและงานอาสาพัฒนา เป็นต้น ในลักษณะนี้เยาวชนจะเข้าไปมีส่วนร่วมได้และจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อหมู่บ้านและตำบล

1.4.4 การช่วยเหลือประเทศชาติ ในฐานะที่เยาวชนเป็นสมาชิกคนหนึ่ง ของประเทศชาติ ย่อมจะมีความหวังดีต่อชาติบ้านเมือง เยาวชนจะช่วยเหลือประเทศชาติได้ เช่น ร่วมมือกับทางราชการในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดและไม่หวังดีต่อประเทศชาติ

2. ศูนย์เยาวชนตำบล ศูนย์เยาวชนตำบลเป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชน การส่งเสริมและประสานงานเพื่อพัฒนาเยาวชนกับหน่วยงานของรัฐและเอกชน และการบริการความรู้ความช่วยเหลือแก่เยาวชนเป็นกลุ่มหรือเป็นรายบุคคล ศูนย์เยาวชนตำบลทำหน้าที่ส่งเสริมการสร้างควมสำนึกในหน้าที่ต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชนและประเทศชาติ และเป็นศูนย์กลางการฝึกเยาวชนให้รู้จักการทำงานในด้านการบริหารกลุ่มและศูนย์เยาวชนตำบล เพื่อสืบทอดการปกครองในระดับหมู่บ้านและตำบลต่อไป ศูนย์เยาวชนตำบลนี้อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสภาตำบล ซึ่งมีบทบาทและองค์ประกอบ ดังนี้ (กรมการพัฒนาชุมชน ม.ป.ป. : 1 - 16)

2.1 บทบาทและหน้าที่ของศูนย์เยาวชนตำบล ศูนย์เยาวชนตำบลมีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญอยู่หกประการคือ

2.1.1 เป็นสถาบันในการศึกษาระเบียบวินัยการเป็นผู้นำ การทำงานเป็นกลุ่ม การประชุมและการปลูกฝังให้เยาวชนมีจิตสำนึกรับผิดชอบตนเอง ครอบครัวและชุมชน

2.1.2 เป็นองค์กรกลางของเยาวชนในการดำเนินกิจกรรม โดยเยาวชนเพื่อประโยชน์ของเยาวชน

2.1.3 เป็นศูนย์ประสานกิจกรรมของกลุ่มต่าง ๆ ให้สอดคล้องประสานและสนับสนุนซึ่งกันและกัน

2.1.4 เป็นศูนย์กลางการพบปะสังสรรค์ การจัดกิจกรรมนันทนาการและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

2.1.5 เป็นจุดรวมและประสานงานพัฒนาเยาวชนในระดับตำบลจากหน่วยราชการและองค์กรภาคเอกชนต่าง ๆ

2.1.6 เป็นแหล่งรวมในการสนับสนุนทางวิชาการแก่สมาชิกศูนย์เยาวชนตำบล

2.2 องค์ประกอบของศูนย์เยาวชนตำบล ศูนย์เยาวชนตำบลมีองค์ประกอบที่สำคัญดังต่อไปนี้

2.2.1 สถานที่ ศูนย์เยาวชนตำบลมีสถานที่เฉพาะสำหรับเป็นศูนย์กลางการดำเนินกิจกรรมการพัฒนาเยาวชน สถานที่นี้อาจใช้อาคารศูนย์พัฒนาตำบล โรงเรียนหรือสถานที่ที่สร้างสำหรับเป็นศูนย์เยาวชนตำบลโดยตรง เพื่อให้เป็นที่ทำงานของคณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบล เป็นที่สำหรับประกอบกิจกรรมของสมาชิกศูนย์เยาวชนตำบล เช่น ห้องสมุด สนามกีฬาในร่ม เป็นแหล่งรวมสถิติข้อมูลต่าง ๆ ของเยาวชนทั้งตำบลและเป็นที่สำหรับเก็บวัสดุอุปกรณ์ของศูนย์เยาวชนตำบล หลักเกณฑ์ในการพิจารณาสถานที่ทำการศูนย์เยาวชนตำบล มีดังต่อไปนี้

2.2.1.1 สถานที่เพียงพอกับการประชุมพบปะสังสรรค์ระหว่างกรรมการสมาชิก ที่ปรึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง

2.2.1.2 มีสนามเพื่อออกกำลังกาย การนันทนาการและการฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

2.2.1.3 มีสถานที่เพื่อการส่งเสริมการประกอบอาชีพหรือส่งเสริม

การประกอบกิจกรรมต่าง ๆ

2.2.2 สมาชิก สมาชิกศูนย์เยาวชนตำบลประกอบด้วยบรรดาเยาวชนที่อยู่ในทุกหมู่บ้านในตำบลนั้น ๆ และจะต้องเป็นสมาชิกของกลุ่มเยาวชนในระดับหมู่บ้านด้วย

2.2.3 กิจกรรม กิจกรรมของศูนย์เยาวชนตำบล ได้แก่ กิจกรรมในด้าน การเรียนรู้ เช่น การกีฬา – นันทนาการ การสาธารณประโยชน์และการประกอบอาชีพ และในการจัด กิจกรรมเหล่านี้จะต้องจัดให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของเยาวชนโดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

2.2.3.1 เป็นกิจกรรมที่เข้มแข็ง ต่อเนื่องและเอื้ออำนวยประโยชน์ ๕
ทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมแก่มวลสมาชิกและชุมชนโดยรวม

2.2.3.2 กิจกรรมจะต้องมีสมาชิกร่วมกันเป็นกลุ่มอย่างเข้มแข็ง และต่อเนื่อง เพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคมของตนเองและครอบครัว

2.2.3.3 มีภารกิจต่อตำบลอย่างสม่ำเสมอในด้านการอาสาพัฒนาชุมชน การจัดระเบียบชุมชนและการดำรงรักษาไว้ซึ่งการกีฬาและวัฒนธรรมท้องถิ่น

2.2.4 ทะเบียน วัสดุและอุปกรณ์ ศูนย์เยาวชนตำบลจำเป็นต้องมีทะเบียนพร้อมทั้งวัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในศูนย์เยาวชนตำบล ทั้งนี้ เพื่อความเป็นระเบียบ ควบคุมการเก็บรักษาและการใช้ประโยชน์ ดังนี้

2.2.4.1 ทะเบียนบัญชีและรายงาน เช่น ทะเบียนสมาชิก รายชื่อ กรรมการและที่ปรึกษาศูนย์เยาวชนตำบล บัญชีการเงินและการพัสดุและรายงานผลการปฏิบัติงานของ ศูนย์เยาวชนตำบล เป็นต้น

2.2.4.2 อุปกรณ์ด้านช่างและอาชีพ เช่น เครื่องมือช่างไม้ ช่างปูน และเครื่องมือด้านการเกษตร เป็นต้น

2.2.4.3 อุปกรณ์ด้านกีฬา เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล และตะกร้อ เป็นต้น

2.2.5 การบริหารศูนย์เยาวชนตำบล ศูนย์เยาวชนตำบลมีลักษณะการบริหารงานโดยมีคณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบล ที่ปรึกษาคณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบล กรรมการเยาวชนหมู่บ้านและที่ปรึกษากรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ดังต่อไปนี้

2.2.5.1 คณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบล (กยต.) เป็นคณะทำงานบริหารศูนย์เยาวชนตำบลและกลุ่มเยาวชนหมู่บ้านในทุก ๆ หมู่บ้าน ประกอบด้วยคณะกรรมการสองประเภท คือ กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ประธานคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ๆ ละหนึ่งคน และกรรมการโดยการเลือกตั้ง ได้แก่ เยาวชนที่เป็นคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ซึ่งได้รับการคัดเลือกจากคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ๆ ละหนึ่งคน ซึ่งรวมหมู่บ้านละสองคนเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบล

คณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบลทั้งหมดจะเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกกำหนดตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบล ยกเว้นตำแหน่งประธานศูนย์เยาวชนตำบล ควรให้เยาวชนทั้งหมดที่เป็นสมาชิกกลุ่มและศูนย์เยาวชนตำบล เลือกจากประธานคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน ซึ่งตำแหน่งต่าง ๆ ได้แก่ ประธาน รองประธาน เลขานุการ ประธานฝ่ายการเงิน ประธานฝ่ายส่งเสริมอาชีพ ประธานฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์ ประธานฝ่ายกีฬา-นันทนาการ ประธานฝ่ายส่งเสริมการออมทรัพย์และประธานฝ่ายบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม ซึ่งในการกำหนดตำแหน่งเหล่านี้ ขึ้นอยู่กับความจำเป็นของศูนย์เยาวชนตำบลและชุมชน มีหน้าที่บริหารงานเยาวชนทั้งตำบล รวบรวมปัญหาและความต้องการของเยาวชนแต่ละหมู่บ้านในตำบล ให้ความร่วมมือประสานงานในด้านการพัฒนาเยาวชนและชุมชนกับคณะกรรมการหมู่บ้าน คณะกรรมการสภาตำบลและเจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการ เผยแพร่งานพัฒนาเยาวชนตลอดจนกิจกรรมของเยาวชนในหมู่บ้านตำบล และประสานกิจกรรมของกลุ่มต่าง ๆ ให้ประสานสอดคล้องและสนับสนุนซึ่งกันและกัน

คณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบล (กยต.) อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี นับตั้งแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งและเลือกตั้ง และอาจพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงคราวออกตามวาระเมื่อ ตาย ลาออก อายุเกิน 25 ปี สมรสแล้ว ย้ายภูมิลำเนาไปประกอบอาชีพในที่อื่น และมีความประพฤติไม่เหมาะสมหรือไม่สามารถทำงานให้เกิดประโยชน์ต่อศูนย์เยาวชนตำบลได้

สำหรับหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของคณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบล มีดังนี้ ประธานศูนย์เยาวชนตำบล มีหน้าที่เป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมทั้งปวง บริหารงานศูนย์เยาวชนตำบล

และเป็นประธานในที่ประชุม รองประธาน มีหน้าที่ช่วยประธานในการจัดกิจกรรมทั้งปวง และทำหน้าที่แทนประธาน ระหว่างที่ประธานไม่อยู่ เลขาธิการ มีหน้าที่ปฏิบัติงานในด้านการจัดประชุม รวบรวมจัดทำทะเบียนต่าง ๆ ช่วยดูแลทรัพย์สินของศูนย์เยาวชนตำบล ติดต่อประสานงานกับสมาชิก ศูนย์เยาวชนตำบล กรรมการฝ่ายต่าง ๆ และเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐและเอกชน ประธานฝ่ายการเงิน มีหน้าที่เกี่ยวกับการเงินต่าง ๆ ของศูนย์เยาวชนตำบล จัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย ควบคุมการใช้จ่ายเงินของศูนย์ฯ ตามมติของคณะกรรมการ ประธานฝ่ายส่งเสริมอาชีพ มีหน้าที่ส่งเสริมให้สมาชิกศูนย์ฯ สนใจในอาชีพใหม่ ๆ หรือหาความรู้ในอาชีพเดิมที่มีอยู่แล้ว ตลอดจนการประสานงานและจัดให้มีการฝึกอบรมด้านอาชีพตามความต้องการของสมาชิกและการติดต่อแหล่ง วิทยากรแขนงต่าง ๆ ทั้งจากหน่วยงานของทางราชการและเอกชน ประธานฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์ มีหน้าที่ช่วยเหลือและส่งเสริมการทำงานด้านสาธารณสมบัติที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน เช่น ทำความสะอาดหมู่บ้าน ตำบล วัดและโรงเรียน เป็นต้น ประธานฝ่ายกีฬา-นันทนาการ มีหน้าที่จัดบริการ ให้สมาชิกให้ออกกำลังกายและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ตลอดจนการจัดกิจกรรมด้านกีฬา-นันทนาการตามความต้องการของสมาชิก และจัดให้มีการแข่งขันกีฬาระหว่างหมู่บ้านและระหว่าง ศูนย์เยาวชนตำบล ประธานฝ่ายส่งเสริมการออมทรัพย์ มีหน้าที่กระตุ้น ชักชวนสมาชิกศูนย์ฯ ให้รู้จัก การออมทรัพย์ การประหยัด ลดความฟุ้งเฟ้อ โดยการจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์เพื่อปลูกฝังความรู้จักออม ในหมู่สมาชิกศูนย์ฯ และประธานฝ่ายบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม มีหน้าที่ส่งเสริมให้สมาชิกศูนย์ฯ ตระหนักและเห็นความสำคัญของสถาบันศาสนาและวัฒนธรรมของท้องถิ่น โดยจัดกิจกรรมในวันสำคัญ ทางศาสนา และการรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่นอันดีงามไว้คงอยู่ต่อไป

2.2.5.2 ที่ปรึกษาคณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบล เป็นคณะกรรมการ ที่มีหน้าที่ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะและให้การสนับสนุนกิจกรรมด้านการพัฒนาเยาวชน ประกอบด้วย คณะกรรมการสภาตำบล (กสท.) โดยมีกำนันเป็นประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบล และบุคคลที่คณะกรรมการสภาตำบลพิจารณาเห็นว่ามีควมสนใจในกิจกรรมด้านการพัฒนาเยาวชน เช่น ผู้นำอาสาพัฒนาชุมชนและประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีในระดับตำบล (กพสท.) เป็นต้น จำนวนไม่เกินห้าคน

ที่ปรึกษาคณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบลมีหน้าที่ช่วยเหลือแนะนำคณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบล จัดทำแผนงานการทำงานของศูนย์เยาวชนตำบลให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาตำบล ส่งเสริมและสนับสนุน โครงการตามความต้องการและจำเป็นของเยาวชนที่เป็นสมาชิกศูนย์ แต่ละกลุ่มในหมู่บ้านตำบล

ประสานกิจกรรมในการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาเยาวชนของหน่วยงานภาครัฐบาลและเอกชน ให้คำแนะนำในการแก้ไขปัญหาและความต้องการของเยาวชนทั้งตำบล และส่งเสริมสนับสนุนให้ คณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบลจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสมาชิก ศูนย์เยาวชนตำบล

2.2.5.3 คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน (กยม.) คณะกรรมการ เยาวชนหมู่บ้าน เป็นคณะกรรมการบริหารงานพัฒนาเยาวชนของหมู่บ้าน โดยคณะกรรมการนี้ได้รับการ คัดเลือกมาจากสมาชิกเยาวชนในหมู่บ้าน ให้ทำหน้าที่บริหารงานและจัดกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับ สมาชิกกลุ่ม ประกอบด้วยกรรมการสองประเภทคือ กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ประธานเยาวชน หมู่บ้านและรองประธานเยาวชนหมู่บ้านจำนวนสองคน และกรรมการโดยการเลือกตั้ง ได้แก่ ผู้ที่ สมาชิกเยาวชนในหมู่บ้านพิจารณาคัดเลือกจำนวนไม่น้อยกว่าสองคน เมื่อรวมกรรมการสองประเภทแล้ว จะมีจำนวนประมาณ 5 - 9 คน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนเยาวชนของแต่ละหมู่บ้านว่ามีมากหรือน้อย

คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน มีสิทธิเลือกกรรมการเยาวชนหมู่บ้านจำนวนสองคน เพื่อทำ หน้าที่เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ และเป็นผู้ตั้งฝ่ายกิจการต่าง ๆ ขึ้น โดยผ่านการเห็นชอบ ของที่ปรึกษาคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน เพื่อช่วยเหลือภารกิจของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ในแต่ละสาขางานหรือกิจกรรม

คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน มีหน้าที่บริหารงานเยาวชนของหมู่บ้านในการพัฒนาเยาวชน และชุมชน รวบรวมปัญหาและความต้องการของเยาวชนในหมู่บ้าน ให้ความร่วมมือประสานงานใน ด้านการพัฒนาเยาวชนกับคณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) คณะกรรมการสภาตำบล (กสต.) เจ้าหน้าที่ ของหน่วยราชการและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในระดับหมู่บ้าน ประชาสัมพันธ์เผยแพร่งาน การพัฒนาเยาวชนของหมู่บ้านและตำบล เป็นคณะกรรมการกลางในการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรม การพัฒนาเยาวชนของหน่วยราชการและหน่วยงานภาคเอกชน และรณรงค์หาทุนของกลุ่มเพื่อใช้ในการ ดำเนินงานกิจกรรมพัฒนาเยาวชนของหมู่บ้าน

คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี นับตั้งแต่วันที่ได้รับการเลือกตั้ง และอาจพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงคราวออกตามวาระเมื่อ ตาย ลาออก อายุเกิน 25 ปี สมรสแล้ว ย้ายภูมิลำเนาไปประกอบอาชีพในที่อื่น และมีความประพฤติไม่เหมาะสมหรือไม่สามารถทำงานให้ เกิดประโยชน์ต่อศูนย์เยาวชนตำบลได้

คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านมีการฝ่ายกิจการต่าง ๆ ได้แก่ ฝ่ายส่งเสริมอาชีพ ฝ่ายกีฬา-นันทนาการ ฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์ ฝ่ายการเงิน ฝ่ายส่งเสริมการออมทรัพย์และฝ่ายบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม ซึ่งหน้าที่ของแต่ละฝ่ายมีดังนี้ ฝ่ายส่งเสริมอาชีพ มีหน้าที่ส่งเสริมและประสานงาน และจัดให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับด้านอาชีพและเยาวชนตามความต้องการของสมาชิกกลุ่มเยาวชน ตลอดจนติดต่อประสานงานกับวิทยากร การหาตลาดและแหล่งเงินทุน ฝ่ายกีฬา-นันทนาการ มีหน้าที่ส่งเสริมและประสานงานให้สมาชิกกลุ่มเยาวชนในหมู่บ้านได้เล่นกีฬาและรู้จักการพักผ่อนหย่อนใจ รู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ตลอดจนการจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนระหว่างหมู่บ้าน ฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์ มีหน้าที่ส่งเสริมชักนำให้สมาชิกเยาวชนอาสาทำงานด้านสาธารณประโยชน์ของหมู่บ้านตำบล ฝ่ายการเงิน มีหน้าที่เกี่ยวกับการเงินของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย ควบคุมการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ฝ่ายส่งเสริมการออมทรัพย์ มีหน้าที่กระตุ้นชักชวนให้สมาชิกกลุ่มเยาวชนในหมู่บ้านรู้จักการประหยัด อดออม ลดความฟุ่มเฟือย โดยการส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์สำหรับเยาวชนของหมู่บ้านขึ้น และฝ่ายบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม มีหน้าที่ส่งเสริมในการจัดกิจกรรมทางศาสนาและรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมอันดีงามของหมู่บ้านตำบล

2.2.5.4 ที่ปรึกษาคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน ที่ปรึกษาคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านประกอบด้วย คณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) โดยมีผู้ใหญ่บ้านหรือกำนันเป็นประธาน และบุคคลที่คณะกรรมการหมู่บ้านเห็นว่ามีความสนใจในกิจการด้านเยาวชน เช่น ผู้นำอาสาพัฒนาชุมชนหรือประธานคณะกรรมการกลุ่มสตรีอาสาพัฒนา จำนวนไม่เกินห้าคน

ที่ปรึกษาคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านมีหน้าที่ดังนี้ ช่วยเหลือแนะนำคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จัดทำแผนงานประจำปี ส่งเสริมและสนับสนุนโครงการตามความต้องการและจำเป็นของเยาวชนในหมู่บ้าน แก่คณะกรรมการสภาตำบล เชื่อมประสานกิจกรรมต่าง ๆ ในการพัฒนาเยาวชนของหน่วยงานในภาครัฐ และเอกชนให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ให้คำแนะนำในการแก้ไขปัญหาและความต้องการของเยาวชนในหมู่บ้าน และส่งเสริมสนับสนุนให้คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนในหมู่บ้านและสมาชิกเยาวชนของหมู่บ้าน

2.2.6 องค์การที่ให้การสนับสนุนศูนย์เยาวชนตำบลในระดับตำบล มีสภาตำบล กับผู้นำองค์กรประชาชนในระดับตำบล สภาตำบลเป็นศูนย์กลางการพัฒนาตำบลโดยมีกลุ่มคณะกรรมการ

สภาตำบล (กสต.) คณะทำงานสนับสนุนการปฏิบัติการพัฒนาชนบทระดับตำบล (คปต.) ร่วมกันรับผิดชอบในการปกครอง การบริหารและการดำเนินกิจกรรมการพัฒนาของตำบลทุกด้าน ซึ่งการบริหารงานของคณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบลขึ้นตรงต่อสภาตำบล โดยสภาตำบลทำหน้าที่ควบคุม ดูแล แนะนำและสนับสนุน ส่วนผู้นำน้องค์กรประชาชนระดับตำบล เช่น ผู้นำอาสาพัฒนาชุมชน ประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีระดับตำบล และอาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน เป็นต้น

2.2.7 องค์การที่ให้การสนับสนุนศูนย์เยาวชนตำบลในระดับหมู่บ้าน มีคณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) และผู้นำน้องค์กรประชาชนในระดับหมู่บ้าน คณะกรรมการหมู่บ้านหรือคณะกรรมการกลางหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง เป็นศูนย์กลางการพัฒนาหมู่บ้าน โดยมีกลุ่มต่าง ๆ ร่วมกันรับผิดชอบในการปกครอง การบริหารและการดำเนินกิจกรรมการพัฒนาของหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน ซึ่งการบริหารงานของคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน อยู่ในความควบคุม ดูแล แนะนำและสนับสนุนและขึ้นตรงต่อคณะกรรมการหมู่บ้านหรือคณะกรรมการกลางหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง (อพย.) ส่วนผู้นำน้องค์กรประชาชนในระดับหมู่บ้าน เช่น ผู้นำอาสาพัฒนาชุมชนหมู่บ้านและประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีระดับหมู่บ้าน เป็นต้น

2.2.8 หน่วยงานของรัฐและเอกชน เป็นองค์กรที่อยู่นอกระบบการปกครอง การบริหารและการพัฒนาของสภาตำบล ซึ่งทำหน้าที่เสมือนที่ปรึกษาสภาตำบลและองค์กรต่าง ๆ ในระดับตำบล หมู่บ้าน โดยทำหน้าที่ประสานงาน ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์เยาวชนตำบล

3. แผนพัฒนาเยาวชนของกรมการพัฒนาชุมชน กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย ได้จัดตั้งขึ้นเมื่อ พุทธศักราช 2505 เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบการพัฒนาหมู่บ้านในชนบทให้เป็นชุมชนที่ประชาชนอยู่ร่วมกันด้วยความผาสุก โดยการสร้างพลังของหมู่บ้านและนำพลังของหมู่บ้านเป็นหลักในการพัฒนาหมู่บ้านและตำบลต่อไป

กลุ่มบุคคลเป้าหมายที่สำคัญกลุ่มหนึ่งในกระบวนการพัฒนาชุมชนคือเยาวชน ในแผนงานพัฒนาเยาวชนของกรมการพัฒนาชุมชน (กรมการพัฒนาชุมชน 2529 : 1 - 32) ได้กำหนดเป้าหมาย จุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ หลักการดำเนินงานและแนวทางการดำเนินงานไว้ดังต่อไปนี้

3.1 เป้าหมาย เป้าหมายของการดำเนินการพัฒนาเยาวชนได้กำหนดไว้สองประการ คือ กลุ่มบุคคลเป้าหมายและพื้นที่เป้าหมาย กลุ่มบุคคลเป้าหมายในแผนงานพัฒนาเยาวชนคือ เยาวชนซึ่ง

มีอายุ 15 ปีบริบูรณ์ จนถึงไม่เกิน 25 ปี และเป็นเยาวชนนอกระบบการศึกษา และพื้นที่เป้าหมายคือ เขตพื้นที่ในชนบท

3.2 จุดมุ่งหมาย แผนพัฒนาเยาวชนมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้มีการรวมกลุ่มเยาวชนพื้นฐานในระดับหมู่บ้าน และให้มีการจัดตั้งศูนย์เยาวชนในระดับตำบล ทั้งนี้เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงเข้มแข็งให้แก่คณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) และคณะกรรมการสภาตำบล (กสต.) ให้มีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อให้เกิดจุดรวมและประสานงานพัฒนาเยาวชนของหน่วยราชการ และองค์กรเอกชนต่าง ๆ

3.3 วัตถุประสงค์ แผนพัฒนาเยาวชนมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เยาวชนเป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจและสติปัญญา การมีส่วนร่วมและรับผิดชอบในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของรัฐ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เพื่อให้เยาวชนมีความสำนึกในหน้าที่ความรับผิดชอบ มีทัศนคติที่ถูกต้องและมีความรู้ความสามารถที่สูงขึ้นในการครองตนเป็นพลเมืองดี มีจริยธรรม วินัยและความรับผิดชอบต่อบ้านเมือง การประกอบอาชีพที่ดีงามและเหมาะสม การทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือกัน ด้วยความสามัคคี มีเหตุผล การเสียสละที่จะบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวมและการสนับสนุนการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

3.4 หลักการดำเนินงาน แผนพัฒนาเยาวชนมีหลักการดำเนินงานโดยให้เยาวชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาตนเองและชุมชน ส่งเสริมให้เยาวชนทำงานเป็นระบบกลุ่ม และเสริมสร้างให้เยาวชนสามารถพึ่งตนเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ในกรอบกิจกรรมพัฒนาแบบผสมผสาน

3.5 แนวทางการดำเนินงาน แผนงานพัฒนาเยาวชนมีขั้นตอนการดำเนินงานที่เป็นอิสระในตัวเอง มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบออกเป็น ส่วน ๆ ได้แก่ กรม สำนักงานพัฒนาชุมชนเขต และจังหวัดร่วมกับคณะกรรมการสภาตำบลและคณะกรรมการหมู่บ้าน แต่เมื่อดำเนินการแล้วจะประสานสอดคล้องสนับสนุนและเกื้อกูลกัน โดยเริ่มต้นทำงานกับเยาวชนในระดับหมู่บ้านขึ้นไป และมีการดำเนินงานเป็นขั้น ๆ ดังนี้

ขั้นที่ 1 การรวมกลุ่มเยาวชนพื้นฐาน ขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบของจังหวัดและอำเภอ ที่จะดำเนินการให้บรรลุผลตามเป้าหมายร่วมกับคณะกรรมการหมู่บ้าน โดยไม่ใช้งบประมาณหรืออาจใช้เงินงบประมาณ เช่น เงินอุดหนุนการพัฒนาชุมชน ประกอบด้วยสองตอนคือ การรวมกลุ่มเยาวชนหมู่บ้าน

เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน (กยม.) และการจัดกลุ่มกิจกรรมของเยาวชน เพื่อส่งเสริมให้เยาวชนมีความรู้และทักษะในการอาชีพตามวิทยาการแผนใหม่ ให้เยาวชนมีอาชีพที่เหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นงานหลัก งานรองหรืองานเสริม ให้รู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและครอบครัว และปลูกฝังให้เยาวชนมีความรับผิดชอบ รู้จักการทำงานเป็นกลุ่มและการช่วยเหลือกัน

ขั้นที่ 2 การจัดตั้งศูนย์เยาวชนตำบล ขึ้นนี้ขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบของจังหวัด ร่วมกับคณะกรรมการสภาตำบล คณะกรรมการหมู่บ้านที่จะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายโดยใช้เงินงบประมาณหรืออาจไม่ใช้เงินงบประมาณ ประกอบด้วยสองตอนคือ การจัดค่ายเยาวชนและการประชุมสัมมนา

2.1 การจัดค่ายเยาวชน การจัดค่ายเยาวชนมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดตั้งคณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบล เพื่อให้เยาวชนร่วมกันจัดตั้งสถาบันกลางของเยาวชนขึ้นในรูปของศูนย์เยาวชนตำบล โดยมีการเลือกตั้งและแต่งตั้งคณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบล นอกจากนั้นยังเป็นการค้นหาผู้นำเยาวชน ปลูกฝังการเป็นผู้นำและการเป็นผู้ตามที่ดีและให้เยาวชนได้รับความรู้พื้นฐานทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและความมั่นคงของชาติ โดยมีวิธีการดำเนินงานดังนี้

2.1.1 เป้าหมาย ได้แก่ สมาชิกกลุ่มเยาวชนหมู่บ้านที่มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี

2.1.2 สถานที่ ตามที่เห็นเหมาะสมในการจัดสร้างค่ายพักแรมในตำบล

2.1.3 ระยะเวลา ดำเนินการต่อเนื่องกันไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

2.1.4 แนวทางการดำเนินงาน ในการจัดค่ายเยาวชน เพื่อจัดตั้งคณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบล (กยต.) มีแนวทางในการดำเนินงานดังนี้

2.1.4.1 ประชุมคณะกรรมการสภาตำบล คณะกรรมการหมู่บ้าน คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านและผู้ปกครองเยาวชน ซึ่งแจ้งประโยชน์ของการจัดตั้งศูนย์เยาวชนตำบลโดยการจัดค่ายเยาวชน

2.1.4.2 รับสมัครเยาวชนตามเป้าหมาย

2.1.4.3 ใช้วิธีการเรียนรู้จากประสบการณ์ด้วย

การประกอบกิจกรรมร่วมกันในค่ายพักแรม

2.1.4.4 กิจกรรมค่ายมีการสร้างค่ายพัก

ทำอาหารและการบริการค่าย

2.1.4.5 กิจกรรมนันทนาการ เช่น เพลง เกม

ที่ให้ความคิดสร้างสรรค์

2.1.4.6 กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างสรรค์ทัศนคติที่ถูกต้อง

2.1.4.7 การบรรยายทางวิชาการ การสาธิตเกี่ยวกับ

การอาชีพ การบำเพ็ญสาธารณประโยชน์และความสำนึกรับผิดชอบต่อชาติ

2.1.4.8 การอภิปรายกลุ่มย่อย

2.1.4.9 การประชุมกลุ่มใหญ่ เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการ

ศูนย์เยาวชนตำบล รำระเบียบข้อบังคับศูนย์เยาวชนตำบลและเตรียมวางแผนการทำงานส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของเยาวชน

2.2 การประชุมสัมมนา เป็นการประชุมสัมมนาเกี่ยวกับคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน เพื่อจัดตั้งคณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบล โดยมีวัตถุประสงค์สนับสนุนให้เยาวชนร่วมกันจัดตั้งสถาบันกลางของเยาวชนขึ้นในรูปของศูนย์เยาวชนตำบล เป็นการค้นหาผู้นำ ปลุกฝังการเป็นผู้นำ และการเป็นผู้ตามที่ดี และให้เยาวชนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกันตามวิถีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย รู้จักการวางแผนงานในการทำงานร่วมกัน โดยมีวิธีการดำเนินงานดังนี้

2.2.1 เป้าหมาย ได้แก่ คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน (กยม.)

2.2.2 สถานที่ ตามที่เห็นเหมาะสมในการจัดประชุมสัมมนาในตำบล

2.2.3 ระยะเวลา ดำเนินกิจกรรมต่อเนื่องกันไม่น้อยกว่าสามวัน

2.2.4 แนวทางการดำเนินงาน ในการจัดสัมมนาคณะกรรมการ

เยาวชนหมู่บ้าน เพื่อจัดตั้งคณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบล มีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

2.2.4.1 ประชุมคณะกรรมการสภาตำบล คณะกรรมการ

หมู่บ้าน คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านและผู้ปกครองเยาวชน เพื่อชี้แจงประโยชน์ของการจัดตั้งศูนย์เยาวชนตำบล

2.2.4.2 คณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) และที่ปรึกษา

คณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้าน จัดส่งคณะกรรมการเยาวชนหมู่บ้านเข้าร่วมประชุมสัมมนา

2.2.4.3 การประชุมสัมมนาประกอบด้วยการบรรยาย

ประชุมหรือสัมมนาในเนื้อหาเกี่ยวกับศูนย์เยาวชนตำบล และหน้าที่ของคณะกรรมการ

ขั้นที่ 3 การสนับสนุนศูนย์เยาวชนตำบล ขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบของจังหวัด คณะกรรมการสภาตำบลและคณะกรรมการหมู่บ้าน ที่จะดำเนินการให้บรรลุผลตามเป้าหมาย โดยใช้ เงินงบประมาณ เช่น เงินอุดหนุนหรือเงินช่วยเหลือจากแหล่งต่าง ๆ หรือเป็นการช่วยเหลือตนเอง โดยไม่ขอความช่วยเหลือจากภายนอกประกอบด้วยการจัดกิจกรรมเพื่อสมาชิก และการจัดกิจกรรม เพื่อชุมชน ดังนี้

3.1 การจัดกิจกรรมเพื่อสมาชิก เน้นกิจกรรมด้านเศรษฐกิจ เพื่อให้ สมาชิกมีงานอาชีพและรายได้ โดยจัดให้มีการสร้างงานส่งเสริมอาชีพ สนับสนุนกิจกรรมเกี่ยวกับอาชีพ การเพิ่มรายได้แก่เยาวชนทั้งในรูปกลุ่มและเป็นรายบุคคล ฝึกอบรมให้แก่เยาวชนเพื่อให้มีความรู้ทั้งใน ระดับพื้นฐานและระดับสูงขึ้นตามวิทยาการสมัยใหม่ และสนับสนุนเงินกู้ยืมหมุนเวียนแก่เยาวชนใน การประกอบอาชีพ เพิ่มทุนรายได้แก่ตนเองและครอบครัว โดยมีวิธีการดำเนินงาน ดังนี้

3.1.1 เป้าหมาย ให้แก่ สมาชิกศูนย์เยาวชนตำบลทั้งหมด

3.1.2 สถานที่ ตามที่เหมาะสมในการให้ความรู้หรือการจัด

กิจกรรมในตำบล

3.1.3 ระยะเวลา ดำเนินการได้ตลอดเวลา

3.1.4 แนวทางการดำเนินงาน การจัดกิจกรรมมีแนวทาง ในการจัดกิจกรรมเพื่อสมาชิก ดังนี้

3.1.4.1 ประชุมคณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบล พร้อมด้วยที่ปรึกษาศูนย์เยาวชนตำบล เพื่อแสวงหาความคิดร่วมกันในการจัดกิจกรรมเพื่อสมาชิก

3.1.4.2 แสวงหาตลาดงานสำหรับเยาวชนและ ส่งเสริมให้เยาวชนมีงานทำ

3.1.4.3 จัดฝึกอบรมระยะสั้น สอนแนะ สาธิตอาชีพ ให้แก่สมาชิกตามที่สนใจ โดยใช้วิทยากรท้องถิ่นหรือจากภายนอก

3.1.4.4 จัดหาเงินกู้ยืมหมุนเวียนให้สมาชิกกู้ยืม ประกอบอาชีพ

3.1.4.5 จัดค่ายเยาวชนเพื่อต้อนรับและฝึกอบรมสมาชิกใหม่ของศูนย์เยาวชนตำบล ประมาณิละหนึ่งครั้ง

3.2 การจัดกิจกรรมเพื่อชุมชน การจัดกิจกรรมเพื่อชุมชนเน้นการจัดกิจกรรมด้านสังคม เพื่อสร้างความสำนึกและความรับผิดชอบต่อชุมชน โดยการอาสาพัฒนาท้องถิ่น การบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ต่าง ๆ เช่น การบูรณะซ่อมแซม ขุดลอกคูคลอง เป็นต้น ให้เยาวชนได้ตระหนักในความสำคัญของศาสนา ร่วมกันทำนุบำรุงศาสนา ร่วมกันส่งเสริมและธำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมท้องถิ่น รวมทั้งกิจกรรมทางด้านกีฬาและนันทนาการ เพื่อสุขภาพทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ โดยมีวิธีการดำเนินงานดังนี้

3.2.1 เป้าหมาย ได้แก่ สมาชิกศูนย์เยาวชนตำบลทั้งหมด

3.2.2 สถานที่ ตามความเหมาะสมในการจัดกิจกรรม

3.2.3 ระยะเวลา ดำเนินการได้ตลอดเวลา

3.2.4 แนวทางการดำเนินงาน การจัดกิจกรรมเพื่อชุมชน

มีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

3.2.4.1 ประชุมคณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบล พร้อมด้วยที่ปรึกษาศูนย์เยาวชนตำบล เพื่อแสวงหาความคิดร่วมกันในการจัดกิจกรรมเพื่อชุมชน ตลอดจนการวางแผนหรือโครงการดำเนินงาน

3.2.4.2 ประชุมสมาชิกศูนย์เยาวชนตำบลทั้งหมด เพื่อชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมที่จะจัดเพื่อชุมชน พร้อมกับการแบ่งงานโดยระบุบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบไว้ด้วย

3.2.4.3 ดำเนินงานตามโครงการที่กำหนดไว้ สอดแทรกกิจกรรมนันทนาการเพื่อสร้างบรรยากาศในการจัดกิจกรรม

ขั้นที่ 4 การพัฒนาศูนย์เยาวชนตำบล ขั้นนี้อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานพัฒนาชุมชนเขต จังหวัด ที่จะดำเนินการให้บรรลุตามเป้าหมาย โดยใช้เงินงบประมาณตามโครงการ หรือเงินจากความช่วยเหลือของหน่วยงานต่าง ๆ ประกอบด้วยการฝึกอบรมสมาชิกศูนย์เยาวชนตำบล และการฝึกอบรมผู้นำศูนย์เยาวชนตำบล ดังนี้

4.1 การฝึกอาชีพสมาชิกศูนย์เยาวชนตำบล การฝึกอาชีพสมาชิกศูนย์เยาวชนตำบลมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาฝีมือและแรงงานของสมาชิกศูนย์เยาวชนตำบล ให้มีขีดความรู้ความสามารถและความชำนาญที่สูงขึ้น สามารถนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน และถ่ายทอดแก่เพื่อนเยาวชนต่อไปด้วย โดยมีวิธีการดำเนินงาน ดังนี้

4.1.1 เป้าหมาย ได้แก่ สมาชิกหรือกรรมการศูนย์เยาวชนตำบลที่ได้รับการคัดเลือก

4.1.2 สถานที่ สำนักงานพัฒนาชุมชนเขต จังหวัดหรือศูนย์พัฒนาอาชีพต่าง ๆ สถาบัน หน่วยฝึกอาชีพหรือห้างร้าน ทั้งของรัฐและเอกชนที่ฝึกหรือประกอบอาชีพนั้น ๆ

4.1.3 ระยะเวลา ประมาณ 50 - 100 วันหรือแล้วแต่ความเหมาะสม

4.1.4 แนวทางการดำเนินงาน ในการจัดฝึกอาชีพให้แก่สมาชิกศูนย์เยาวชนตำบล มีแนวทางในการดำเนินงานดังนี้

4.1.4.1 ให้จังหวัดจัดการประชุมคณะกรรมการสภาตำบลและคณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบล เพื่อคัดเลือกเยาวชนเข้ารับการฝึกอาชีพตามเงื่อนไขที่สำนักงานพัฒนาชุมชนเขตกำหนดไว้

4.1.4.2 ให้ผู้ปกครองเยาวชนที่ได้รับเลือกเป็นผู้ค้ำประกันเยาวชนต่อคณะกรรมการสภาตำบลและคณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบล ในการไปเข้ารับการฝึกอบรม

4.1.4.3 เมื่อจบการฝึกอบรมแล้วให้เยาวชนผู้นั้นถ่ายทอดความรู้แก่เพื่อนเยาวชน โดยการรวมกลุ่มผู้สนใจส่งเสริมการประกอบอาชีพเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล

4.1.4.4 ให้จังหวัด คณะกรรมการสภาตำบล คณะกรรมการหมู่บ้านและคณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบล ติดตามสนับสนุนและประเมินผลเยาวชนผู้นั้น

4.1.4.5 ให้ใช้หลักสูตรในการฝึกอาชีพเป็นวิธีการ
ชั้นนำ สอนแนะ ฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะ

4.2 การฝึกอบรมผู้นำศูนย์เยาวชนตำบล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างการเป็นผู้นำให้แก่คณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบล ให้รู้หลักและวิธีการบริหารศูนย์เยาวชนตำบล และกลุ่มเยาวชนต่าง ๆ และเพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์โครงการหรือกิจกรรมใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อศูนย์เยาวชนตำบล โดยมีวิธีการดำเนินงาน ดังนี้

4.2.1 เป้าหมาย คณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบล

4.2.2 สถานที่ สำนักงานพัฒนาชุมชนเขต

4.2.3 ระยะเวลา ประมาณ 3 - 10 วัน

4.2.4 แนวทางการดำเนินงานในการฝึกอบรมผู้นำศูนย์เยาวชนตำบล แนวทางในการดำเนินงานในการฝึกอบรมดำเนินการได้ ดังนี้

4.2.4.1 ให้จังหวัดจัดการประชุมคณะกรรมการสภาตำบลและคณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบล เพื่อคัดเลือกกรรมการศูนย์เยาวชนตำบลเข้ารับการฝึกอบรมตามเงื่อนไขที่สำนักงานพัฒนาชุมชนเขตกำหนด

4.2.4.2 ให้คณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบลที่ได้รับเลือกเตรียมข้อมูลเกี่ยวกับศูนย์เยาวชนตำบลของตนไปรับการฝึกอบรม

4.2.4.3 เมื่อจบการฝึกอบรมแล้ว ให้จังหวัดคณะกรรมการสภาตำบลและคณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบล สนับสนุนกรรมการศูนย์เยาวชนตำบลผู้นั้นในการริเริ่มสร้างสรรค์กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อศูนย์เยาวชนตำบลตามที่ได้ฝึกอบรมมา

4.2.4.4 การใช้หลักสูตรในการฝึกอบรม เป็นวิธีการ
ชั้นนำ สอนแนะ ฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะ

ขั้นที่ 5 การแสดงพลังศูนย์เยาวชนตำบล ขึ้นอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานพัฒนาชุมชนเขตและกองพัฒนาเยาวชนที่จะดำเนินการให้บรรลุผลตามเป้าหมาย โดยใช้เงินงบประมาณ (เงินโครงการ) ประกอบด้วยการประชุมสัมมนาผู้นำและที่ปรึกษาศูนย์เยาวชนตำบลและการชุมนุมผู้นำและสมาชิกศูนย์เยาวชนตำบล ดังนี้

5.1 การประชุมสัมมนาผู้นำและที่ปรึกษาศูนย์เยาวชนตำบล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์ ระหว่างคณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบลและที่ปรึกษาศูนย์เยาวชนตำบล ซึ่งมาจากอำเภอและจังหวัดต่าง ๆ นอกจากนี้เพื่อเป็นการศึกษานโยบาย

และแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน สร้างความสามัคคีและความเข้าใจอันดีต่อกัน โดยมีวิธีการดำเนินงาน ดังนี้

5.1.1 เป้าหมาย กรรมการศูนย์เยาวชนตำบลและที่ปรึกษา
ศูนย์เยาวชนตำบล

5.1.2 สถานที่ สำนักงานพัฒนาชุมชนเขต

5.1.3 ระยะเวลา ประมาณ 5 วัน

5.1.4 แนวทางการดำเนินงานในการจัดประชุมสัมมนาผู้นำ
และที่ปรึกษาศูนย์เยาวชนตำบล แนวทางในการจัดประชุมสัมมนาดำเนินการได้ ดังนี้

5.1.4.1 ประชุมคณะกรรมการสภาตำบล
คณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบลและที่ปรึกษาศูนย์เยาวชนตำบล ซึ่งแจ้งทำความเข้าใจถึงประโยชน์
ของการสัมมนา

5.1.4.2 ให้คณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบลและ
ที่ปรึกษาศูนย์ฯ จัดเตรียมข้อมูลและผลงานต่าง ๆ ของศูนย์เยาวชนตำบลของตนนำไปร่วมการสัมมนา

5.1.4.3 การสัมมนาใช้วิธีการประชุมรวมและแบ่ง
กลุ่มย่อย เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยใช้กิจกรรมค่ายเพื่อสร้างระเบียบวินัยและความพร้อม
กิจกรรมนันทนาการเพื่อสร้างเสริมบรรยากาศและความคิดสร้างสรรค์ กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้าง
ทัศนคติและความเข้าใจต่อกัน

5.2 การประชุมผู้นำและสมาชิกศูนย์เยาวชนตำบล โดยมีวัตถุประสงค์
เพื่อสร้างความสามัคคี ความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างผู้นำศูนย์เยาวชนในระดับอำเภอ จังหวัดและ
ประเทศ โดยให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์ร่วมกัน นำไปทัศนศึกษา เยี่ยมค่านับ
บุคคลสำคัญระดับประเทศ เข้าเฝ้าฯ และรับพระราชทานธงเยาวชนประจำศูนย์เยาวชนตำบล จาก
องค์พระประมุขของชาติ โดยมีวิธีการดำเนินงาน ดังนี้

5.2.1 เป้าหมาย คณะกรรมการและสมาชิกศูนย์เยาวชนตำบล

5.2.2 สถานที่ อำเภอ จังหวัด กรุงเทพมหานคร

5.2.3 ระยะเวลา ประมาณ 3 - 7 วัน

5.2.4 แนวทางการดำเนินงานในการชุมนุมผู้นำและสมาชิก

ศูนย์เยาวชนตำบล มีแนวทางในการดำเนินการได้ ดังนี้

5.2.4.1 ประชุมคณะกรรมการสภาตำบล คณะกรรมการ

ศูนย์เยาวชนตำบลและที่ปรึกษาศูนย์เยาวชนตำบล ชี้แจงทำความเข้าใจถึงประโยชน์ของการชุมนุม

5.2.4.2 ให้คณะกรรมการศูนย์เยาวชนตำบลที่จะเข้า

ชุมนุม จัดเตรียมข้อมูล เอกสาร ภาพถ่ายและผลงานต่างของศูนย์เยาวชนตำบลของตน เพื่อนำไปร่วม
การประชุม

5.2.4.3 วิธีการชุมนุม จะเน้นเรื่องระเบียบวินัย

ความเข้มแข็ง อดทนและความพร้อมเพรียง ตลอดจนการแสดงออกในทางที่ดีงามมีประโยชน์ต่อส่วนรวม

4. การศึกษานอกโรงเรียน การศึกษานอกโรงเรียนแต่เดิมนั้น มีรากฐานส่วนหนึ่งมาจากการจัดการศึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาการไม่รู้หนังสือ การจัดการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาต่อเนื่อง ให้กับบุคคลที่พลาดโอกาสจากการศึกษาในระบบโรงเรียน อันเนื่องมาจากการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนไม่สามารถจัดได้อย่างทั่วถึง และสนองความต้องการการเรียนรู้ในระดับสูงตลอดชีวิตได้ พร้อมทั้งบุคคลต้องการแสวงหาความรู้และฝึกทักษะวิชาชีพเพิ่มเติมตามความสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการศึกษานอกโรงเรียนในพื้นที่ชนบท จะมีความสัมพันธ์กับการจัดโครงการการพัฒนาในด้านอื่น ๆ ของรัฐที่มุ่งยกระดับความเป็นอยู่ รายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น (สุนทร สุนันทชัย 2523 : 25 - 33) การศึกษานอกโรงเรียนมีความหมายและการดำเนินงานดังต่อไปนี้

4.1 ความหมาย คำว่า "การศึกษานอกโรงเรียน" ได้มีนักการศึกษาให้ความหมายไว้ในหลาย ๆ ประการแตกต่างกันออกไป ดังนี้

กองการศึกษาผู้ใหญ่ (เดิม) กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้ให้ความหมายของการศึกษานอกโรงเรียนในความหมายของการศึกษาผู้ใหญ่ มีลักษณะความหมายคล้ายคลึงและใช้แทนกันได้ โดยกล่าวว่าหมายถึงประสบการณ์และกิจกรรมที่จัดให้แก่ประชาชนที่อยู่นอกระบบโรงเรียนภาคปกติ เพื่อส่งเสริมความรู้ความสามารถทั้งในด้านความรู้ทั่วไปและวิชาชีพ ให้ประชาชนมีการกินดีอยู่ดีและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ 2521 : 4)

คูมส์ (กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน 2523 : 26 อ้างอิงมาจาก Coombs. 1973) ได้ให้คำนิยามของการศึกษานอกระบบโรงเรียนไว้ว่า เป็นกิจกรรมการศึกษาที่จัดขึ้นนอกระบบการศึกษา ในโรงเรียนภาคบังคับ ไม่ว่ากิจกรรมการศึกษานั้น จะจัดขึ้นต่างหากหรือว่าเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของ กิจกรรมอื่น โดยมุ่งบริการให้แก่ผู้เรียนได้รับความรู้และยังช่วยให้จุดมุ่งหมายของการศึกษาบรรลุผล อีกด้วย

บรูม นิคมานนท์ (บรูม นิคมานนท์ 2523 : 82 - 83) กล่าวว่า การดำเนินงาน จัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนของไทย ได้จัดโดยหลายหน่วยงาน ซึ่งจัดในรูปแบบต่าง ๆ กันตามแต่ วัตถุประสงค์หรือลักษณะของหน่วยงานนั้น ๆ ที่จัดอยู่ในปัจจุบันนี้ จัดแบ่งกว้าง ๆ ได้ สามลักษณะคือ

1. การให้ความรู้ขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิตและการศึกษาต่อเนื่อง ได้แก่ การศึกษาที่จัด สำหรับช่วยให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น จัดให้ในลักษณะการศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ การศึกษา ผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จประเภทต่าง ๆ

2. การให้การศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และลักษณะวิชาชีพ ได้แก่ การศึกษาที่ช่วยให้ผู้เรียน ได้พัฒนางานอาชีพและชีวิตความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น คือ การสอนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นและกลุ่มสนใจ

3. จัดการศึกษาเพื่อการให้ข่าวสารข้อมูล ที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ส่งเสริมความรู้ ความคิด และเพื่อป้องกันการลืมหืมมือ คือ จัดในลักษณะห้องสมุดประชาชน ที่อ่าน หนังสือประจำหมู่บ้าน การศึกษามวลชน โสตทัศนศึกษา

อุ้นตา นพคุณ (อุ้นตา นพคุณ 2523 : 12) ได้อธิบายว่า การศึกษานอกระบบโรงเรียน หมายถึง กิจกรรมหรือโครงการใด ๆ ที่สถาบันต่าง ๆ ในสังคมจัดขึ้น โดยมีเจตนาและวัตถุประสงค์ที่จะ ให้การเรียนรู้แก่ประชากรที่สามารถกำหนดเป้าหมายได้ ผู้รับการศึกษาเองมีเจตนาหรือวัตถุประสงค์ ในการที่จะรับการเรียนรู้ กิจกรรมดังกล่าวจัดให้แก่ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ทุกชุมชนและทุกระดับ การศึกษา เพื่อให้บุคคลดังกล่าวมีความรู้ ทักษะและทัศนคติที่ดี กิจกรรมทางการศึกษาที่เรียกว่า เป็นการศึกษานอกระบบโรงเรียนจะต้องจัดขึ้นในระยะเวลาอันสั้น หลักสูตรยืดหยุ่น ประหยัดและ ตอบสนองความต้องการความสนใจของผู้เรียนและปัญหาของชุมชน

สุนทร โคตรบรรเทา (สุนทร โคตรบรรเทา 2529 : 5) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การศึกษานอกโรงเรียนหมายถึง กิจกรรมการศึกษาใด ๆ ที่จัดไว้อย่างมีระบบและมีแบบแผน แต่จัดขึ้น

นอกเหนือขอช่วยโรงเรียนภาคปกติ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ และมีอีกคำหนึ่งที่ใช้กันทั่วไปว่าการศึกษานอกระบบโรงเรียน ทั้งนี้เพราะถือว่าการศึกษานอกระบบโรงเรียน ก็เป็นการศึกษาที่มีระบบแทนนอกระบบโรงเรียนตามปกติ ในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านเวลา สถานที่เรียน ผู้เรียน ผู้สอน หลักสูตรและการสอน การบริหารและการจัดการ เป็นต้น

จากนิยามความหมายของการศึกษานอกโรงเรียนตามที่ได้ประมวลมาจากแนวทัศนะของนักการศึกษาต่างกล่าวข้างต้น พอจะสรุปลักษณะสำคัญของการศึกษานอกโรงเรียนได้ ดังนี้

1. เป็นกิจกรรมหรือโครงการที่จัดขึ้นนอกระบบโรงเรียนภาคปกติ
2. เป็นกิจกรรมที่สังคมจัดขึ้นเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาโดยเฉพาะ ซึ่งต่างไปจากการศึกษาแบบธรรมดาวิสัย
3. มุ่งสร้างความสามารถของผู้เรียนให้รู้จักการแก้ปัญหาเฉพาะสิ่งเฉพาะอย่างมากกว่าที่จะให้พื้นความรู้อย่างกว้างขวางเหมือนกับการศึกษาในระบบโรงเรียน
4. ส่งเสริมความเป็นอยู่ด้านส่วนตัวหรือสังคมให้ดีขึ้น ตลอดจนเพิ่มพูนความสามารถในการประกอบอาชีพของผู้เรียน
5. ผู้จัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน อาจจะเป็นเอกชน รัฐ หรือรัฐร่วมกับเอกชนก็ได้ โดยไม่จำกัดในด้าน วัน เวลา สถานที่ และหลักสูตร

4.2 การดำเนินงานการศึกษานอกโรงเรียน งานการศึกษานอกโรงเรียนที่กรมการศึกษานอกโรงเรียน ดำเนินการอยู่ในขณะนี้สำคัญและเกี่ยวข้องโดยตรงกับการพัฒนาอาชีพของประชาชนในชนบท คือ งานการศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพและงานการศึกษาผู้ใหญ่แบบกลุ่มสนใจ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน 2524 : 11 - 14)

4.2.1 งานการศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพ เป็นการจัดให้บริการความรู้ ทักษะอาชีพแก่ประชาชนนอกระบบโรงเรียน ให้มีโอกาสได้ฝึกทักษะวิชาชีพตามความต้องการ ความสนใจและความเหมาะสมกับตนเองและชุมชน โดยแบ่งออกเป็นลักษณะของโรงเรียนสองประเภท คือ

4.2.1.1 ประเภทโรงเรียนอาชีพประจำที่ ได้แก่ โรงเรียนอาชีวศึกษาผู้ใหญ่ มีวิชาที่เปิดสอน 4 หมวด คือ อุตสาหกรรม คหกรรม ธุรกิจ และเกษตรกรรม หลักสูตรกำหนดเวลาเรียนตั้งแต่ 100 ชั่วโมงขึ้นไปถึง 1 ปี ตามความเหมาะสม

4.2.1.2 โรงเรียนฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ (ผอค.) เป็นหน่วยเคลื่อนที่สำหรับบริการประชาชนในท้องถิ่นที่มีประชาชนหนาแน่น วิชาที่เปิดสอนเน้นด้านอุตสาหกรรม แบ่งเวลาเรียนเป็นรอบ ๆ

4.2.2 งานการศึกษาผู้ใหญ่แบบกลุ่มสนใจ เป็นการจัดการศึกษาโดยการรวบรวมกลุ่มประชาชนให้ได้ไม่น้อยกว่า 15 คน แล้วยื่นคำร้องจัดกลุ่มสนใจต่ออำเภอและจังหวัด หลักสูตรที่จัดสอนไม่จำกัดผู้เรียนจะเรียนวิชาใดก็ได้ ถ้ามีอุปกรณ์และผู้ที่จะดำเนินการสอนได้และจะต้องมีระยะเวลาการเรียนไม่เกิน 30 ชั่วโมง ผู้สอนไม่จำกัดคุณวุฒิหากเป็นผู้ที่มีประสบการณ์และมีความชำนาญงานในเรื่องที่จะสอนก็สามารถเป็นผู้สอนกลุ่มสนใจได้ โดยกรมการศึกษานอกโรงเรียนเป็นผู้จัดสรรเงินค่าตอบแทนวิทยากรให้

งานการศึกษานอกโรงเรียนดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชนบท ทั้งนี้เพราะทำให้เขาสามารถมีความรู้ทักษะ ความชำนาญในการประกอบอาชีพ ทำให้มีรายได้ใช้จ่ายในการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น อันมีลักษณะการดำเนินงานเหมือนกับการพัฒนาชุมชนที่กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย ดำเนินการอยู่ ซึ่งจะได้อธิบายถึงความหมายและการพัฒนาอาชีพของการดำเนินงานพัฒนาชุมชนต่อไป

5. การพัฒนาชุมชน เป็นเวลากว่า 20 ปีแล้วที่ประเทศไทยได้นำการพัฒนาชุมชนเข้ามาใช้ในการพัฒนาชนบทเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต สภาพสิ่งแวดล้อมและสิ่งสาธารณประโยชน์ ในเบื้องต้นนี้จะได้อธิบายถึงความหมายของคำที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชนบทหรือการพัฒนาชุมชน ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายและสาเหตุในการดำเนินงานพัฒนาชุมชน ดังนี้

5.1 ความหมายของการพัฒนาชุมชน ในการกล่าวถึงความหมายของการพัฒนาชนบท กล่าวถึงความหมายของการพัฒนาชนบท นักพัฒนาทั้งหลายมักจะกล่าวถึงเรื่องของ "พัฒนา" ในแง่ทฤษฎีต่าง ๆ ของการพัฒนาโดยส่วนรวมซึ่งอาจจะหมายถึง การพัฒนาสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจและการเมือง ซึ่งมุ่งถึงการพัฒนาทุกสิ่งทุกอย่างในประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือสังคมใดสังคมหนึ่ง โดยมีนักวิชาการให้ความหมายไว้ ทั้งคำว่าพัฒนา และชุมชน ดังต่อไปนี้

นิคยา สุวรรณขุ (นิคยา สุวรรณขุ 2527 : 27 - 47) ได้ให้นิยามการพัฒนาไว้ว่า การพัฒนาเป็นกระบวนการในอันที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง โดยการจัดสรรทรัพยากร ของสังคม

เพื่อการเปลี่ยนแปลงที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งมั่นได้เลือกสรรแล้วด้วยการควบคุมอัตราการเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ไพรัตน์ เตะะรินทร์ (ไพรัตน์ เตะะรินทร์ 2522 : 16 - 17) ได้อธิบายคำว่า ชุมชน หมายถึง (1) กลุ่มคนที่อยู่ในท้องที่หรือในเมืองเดียวกันภายใต้กฎหมายเดียวกัน (2) อาณาบริเวณหรือเมืองที่มีกลุ่มคนอยู่ร่วมกัน (3) ชนกลุ่มหนึ่งที่อยู่ร่วมกันและมีความสนใจในเรื่องต่าง ๆ คล้าย ๆ กันร่วมกัน

เชคกี (Chekki. 1979 : 5) ได้สรุปความหมายของชุมชนจากการบูรณาการ ความหมายจากนักสังคมวิทยาหลาย ๆ คนว่า ชุมชน หมายถึง ระบบสังคมที่ประกอบด้วยบุคคลที่ดำรงชีวิตอยู่ โดยมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันที่เห็นได้ บุคคลเหล่านี้มีสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ ร่วมกัน โดยมีสัญลักษณ์ที่ดึงดูดจิตใจของคนในหมู่เดียวกันและมีกรอบในการสื่อความหมายร่วมกัน และได้ชี้ให้เห็นว่าชุมชนนั้นจะมีธรรมชาติที่ไม่อยู่ในสภาพที่คงที่ แต่จะมีการเปลี่ยนแปลง ปรับตัว ปรับโครงสร้างเป็นกระบวนการต่อเนื่องอยู่ตลอดเวลา

สำหรับคำว่า "การพัฒนาชุมชน" ไพฑูรย์ เครือแก้ว (ไพฑูรย์ เครือแก้ว 2518 : 188 - 189) ได้กล่าวว่า คำนี้ไม่มีคำจำกัดความที่เป็นแบบฉบับแน่นอน แต่ตามลักษณะที่เป็นอุดมคติแล้ว งานพัฒนาชุมชนเป็นงานที่มีรากฐานอยู่บนความเมตตา ที่ได้เห็นชาวชนบทผู้ยากไร้หลุดพ้นจากเครื่องพันธนาการของความไม่รู้ ความเขลา ความลำบาก ความด้อย ทั้งทางสุขภาพร่างกายและฐานะทางสังคม งานพัฒนาชุมชน มุ่งหวังที่จะพัฒนาสี่ด้าน คือ คน กลุ่มคน สิ่งแวดล้อมทางวัตถุหรือสาธารณสมบัติ และปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม

จิรพรรณ กาญจนะจิตรา (จิรพรรณ กาญจนะจิตรา 2522 : 2 - 3) ได้กล่าวว่า การพัฒนาชุมชน มีแนวความคิดมูลฐานอยู่ 3 ประการคือ (1) การช่วยเหลือตนเองและการช่วยเหลือ เพื่อให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้ (2) การพัฒนาชุมชนเป็นการพัฒนาแบบเบ็ดเสร็จ หมายความว่า ปัญหาของชุมชนหรือของประเทศ ไม่อาจแก้ไขด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง หรือโดยหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง โดยเฉพาะเท่านั้น แต่จะต้องเป็นการประสานการปฏิบัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเป็นการประสานงาน โดยวิธีการหลาย ๆ วิธีการและหลาย ๆ ด้าน (3) การพัฒนาชุมชน เป็นการดำเนินงานที่เริ่มจากท้องถิ่นชนบท โดยมีวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับนโยบายของการพัฒนาประเทศ

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (สัญญา สัญญาวิวัฒน์ 2523 : 10 - 11) ได้กล่าวว่า การพัฒนาชุมชน คือการเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบของชุมชนจากสภาพที่เป็นอยู่ (สภาพที่ไม่พึงปรารถนา ไม่ดีงาม) ไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ (สภาพที่พึงปรารถนา ที่ดีงามหรือเจริญ) กล่าวคือ เป็นการจูงใจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในชุมชน จากสภาพที่ไม่พึงปรารถนาไปสู่สภาพที่พึงปรารถนา อันเป็นเป้าหมายที่ชุมชนตั้งไว้อย่างมีแผน

สุวณีย์ ทองนพ (สุวณีย์ ทองนพ 2524 : 1) กล่าวว่า งานพัฒนาชุมชน เป็นงานพัฒนา กำลังความคิด ความสามารถของประชาชนในชนบท ในการทำงานร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนด้วยกันเอง เพื่อปรับปรุงตนเองและชุมชนไปสู่ความเจริญก้าวหน้า ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา อนามัยและขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมอันจะนำไปสู่ความเจริญมั่นคงในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย

โดยสรุป การพัฒนาชุมชนนั้นเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่รัฐบาลนำมาใช้เพื่อการกระตุ้นเตือน ยั่วยุและส่งเสริมประชาชนในชนบท ให้เกิดความคิดริเริ่มขึ้นและเข้าร่วมมือในการดำเนินงาน ปรับปรุงความเป็นอยู่ของตนเองและเสริมสร้างท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

5.2 เหตุผลในการดำเนินงานพัฒนาชุมชน เนื่องด้วยประเทศประกอบด้วยองค์กร และชุมชนต่าง ๆ มากมาย โดยเฉพาะชุมชนในชนบท ประสบกับปัญหาและด้อยโอกาสในหลายประการ จึงเป็นเหตุผลในการดำเนินงานพัฒนาชุมชน ดังต่อไปนี้

5.2.1 เหตุผลด้านสังคม การเปลี่ยนแปลงของสังคมทางด้านวัตถุ แนวความคิด และสภาวะแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา จึงทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ปรับตัวตามไม่ทัน

5.2.2 เหตุผลด้านการบริหารราชการ ในรูปการบริหารงานโดยกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ ในส่วนกลาง เพื่อกระจายบริการของรัฐไปสู่ประชาชนในชนบท ที่ผ่านมามีพบว่า ต้องประสบปัญหาเนื่องจากในระดับตำบล หมู่บ้าน ซึ่งเป็นหน่วยใกล้ชิดกับประชาชนยังขาดเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐไปร่วมประจำปฏิบัติงานและเป็นสื่อประสานกับประชาชน จึงทำให้บริการของรัฐไม่สามารถนำลงไปถึงมือประชาชนในชนบทได้อย่างสะดวกทั่วถึงและโดยทันทีตามเจตนารมณ์

5.2.3 เหตุผลด้านประชาชน ประเทศไทยประสบกับปัญหาใหญ่ ๆ อันเป็น
ปัญหาหลักของประเทศอยู่สามประการคือ

5.2.3.1 ปัญหาความยากจน ความยากจนมีอยู่ทั่วไปทั้งในเมือง
และในชนบท การที่ประชาชนในชนบทยากจนก็เพราะผลผลิตทางการเกษตรและรายได้ต่ำ อันสืบเนื่อง
มาจากขาดปัจจัยการผลิต ทุนที่ใช้ในการอาชีพ ขาดความรู้และประสบการณ์ในการเกษตรแผนใหม่

5.2.3.2 ปัญหาความรู้ ประชาชนในชนบทส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ
แบบดั้งเดิม ขาดการปรับปรุงอาชีพตามหลักวิชาการเกษตรแผนใหม่ เช่น การปลูกพืชหมุนเวียน การใช้
พันธุ์พืชที่มีคุณภาพ เป็นต้น นอกจากนี้การที่ประชาชนในชนบทมีการศึกษาในระดับต่ำ จึงทำให้เป็น
อุปสรรคในการยอมรับการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ในทางที่ดี

5.2.3.3 ปัญหาโรคภัยไข้เจ็บ เป็นปัญหาสำคัญของประชาชนในชนบท
เพราะเมื่อประชาชนมีโรคภัยไข้เจ็บก็เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทุกด้าน เป็นการเบียดเบียนแรงงานของ
ครอบครัวในการประกอบอาชีพ

จากเหตุผลดังกล่าวเหล่านี้ รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญที่ควรได้รับการแก้ไขโดยเร่งด่วน
กระทรวงมหาดไทยจึงได้ดำเนินงานพัฒนาชุมชน และได้จัดตั้งกรมการพัฒนาชุมชนขึ้น เมื่อ พ.ศ. 2505
เพื่อสนองนโยบายการพัฒนาชนบทของรัฐบาลและการบำบัดทุกข์ บำรุงสุขให้แก่ประชาชน จึงจัดให้มี
บุคลากรดำเนินงานพัฒนาหมู่บ้าน ตำบลร่วมกับเจ้าหน้าที่กระทรวง ทบวง กรม ที่เกี่ยวข้อง ให้ชุมชน
ก้าวหน้า มั่นคง ทั้งทางด้านวัตถุและจิตใจโดยมีนโยบาย ดังนี้

1. เสริมสร้างคุณธรรมและค่านิยม ให้ประชาชนมีความขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย
มีความเชื่อมั่นในการช่วยตนเองและร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
2. ส่งเสริม สนับสนุน จัดตั้งและพัฒนาองค์กรประชาชนระดับหมู่บ้าน ตำบล ให้เป็นองค์กร
พื้นฐานที่สามารถคิด ตัดสินใจในการวางแผนและปฏิบัติ เพื่อแก้ปัญหาของชุมชนตามวิถีทางระบอบ
ประชาธิปไตย
3. ส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักใช้วิทยาการและทรัพยากรที่เหมาะสม ตลอดจนพัฒนาปัจจัย
ที่เกื้อกูลในการประกอบอาชีพเพื่อยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น
4. สนับสนุน เร่งรัด ให้ประชาชนร่วมมือกันจัดให้มี ปรับปรุง ดูแลรักษาสงแวดล้อมและ
สิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนความเป็นระเบียบเรียบร้อยของหมู่บ้าน

5. สนับสนุนให้มีการร่วมมือ ประสานงานระหว่างหน่วยราชการต่าง ๆ องค์การเอกชน และประชาชน เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาชนบทของรัฐบาล

6. พัฒนาคุณภาพประชาชนทุกเพศ ทุกวัย โดยเน้นเด็กก่อนวัยเรียน เยาวชนและสตรี

จากนโยบายดังกล่าว กรมการพัฒนาชุมชนได้จัดให้มีแผนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาระดับ ตำบลรวมเก้าแผน คือ แผนพัฒนาเด็ก แผนพัฒนาเยาวชน แผนพัฒนาสตรี แผนงานสร้างเสริมรายได้ แผนงานส่งเสริมการออมทรัพย์เพื่อการผลิต แผนอาสาพัฒนา แผนงานพัฒนาสิ่งแวดล้อมของชุมชน แผนพัฒนาองค์กร และแผนพัฒนาจิตใจ เพื่อให้การดำเนินงานพัฒนาชุมชนในชนบท สำเร็จตามเจตนารมณ์ของรัฐบาล ในอันที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้หลุดพ้นจากสภาพปัญหาต่าง ๆ ดังได้กล่าวมาแล้ว (ศิริกร ก้อนกลิน 2529 : 51 - 74)

จากการประมวลความคิด ความรู้ทางด้านการศึกษานอกโรงเรียนกล่าวได้ว่าการศึกษานอกโรงเรียนเป็นกระบวนการหนึ่งของการพัฒนาชุมชนในชนบท ดังนั้น การศึกษานอกโรงเรียนจึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาอาชีพและรายได้ในส่วนของ การฝึกอบรมความรู้และทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ ถ้าเป็นกลุ่มคนที่ว่างงานหรือยังไม่มีงานทำ หลักสูตรที่ฝึกอบรมจะมุ่งเน้นทักษะในสาขาเฉพาะ เช่น การซ่อมเครื่องยนต์ขนาดเล็ก หรือหลักสูตรช่างประเภทต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการประกอบอาชีพในท้องถิ่น ถ้าเป็นผู้ที่มีอาชีพอยู่แล้ว หลักสูตรที่ฝึกอบรมก็จะต้องสอดคล้องกับงานที่ประชาชนได้ปฏิบัติอยู่ เช่น เทคนิคและวิทยาการใหม่ ๆ ในด้านการเพาะปลูก การเพิ่มผลผลิต การใช้ยาปราบศัตรูพืช การเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น นอกจากนี้การฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นยังสามารถจัดให้ประชาชนในชนบทได้รับความรู้ ทักษะ เพื่อการดำรงชีวิตและใช้ในชีวิตประจำวัน หรืออาจเป็นการเสริมรายได้ได้อีกทางหนึ่งด้วย เช่น การเสริมสวย การตัดเย็บเสื้อผ้า การจักสาน การเพาะเห็ด เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อต้องการให้ประชาชนในชนบทได้มีอาชีพ ทั้งอาชีพหลักและอาชีพรองที่เสริมรายได้และลดรายจ่ายตลอดเวลา (สุนทร สุนันท์ชัย 2525 : 130 - 137)

6. การประเมินผลกระทบของโครงการ การประเมินผลกระทบของโครงการ เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลสรุป เมื่อสิ้นสุดโครงการในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง และผลกระทบที่แท้จริงจะต้องสัมพันธ์กับผลผลิตที่ได้รับจากโครงการก่อนด้วย ดังที่ เกรบ (Grabe. 1983 : 43 - 49) ได้จำแนกผลของโครงการออกเป็นสามประเภท โดยใช้ระยะเวลาของการดำเนินงานเป็นหลักคือ ผลผลิตที่ได้รับและผลกระทบ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

6.1 ผลผลิต เป็นผลของโครงการในช่วงเวลาที่ดำเนินโครงการเสร็จสิ้นลง

ตัวอย่างเช่น ผลของโครงการอ่านออกเขียนได้ หมายถึงจำนวนผู้เรียนที่ได้ลงทะเบียนไว้ อัตราการมาเรียน คะแนนที่วัดผลก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละหน่วยที่มีการเรียนการสอน ซึ่งผลดังกล่าวจะเน้นว่ามีอะไร เกิดขึ้นกับผู้เรียนในแต่ละกลุ่มเป้าหมายมากกว่าจะจัดว่ามีอะไร เกิดขึ้นจากโครงการบ้าง

6.2 ผลที่ได้รับ เป็นผลของโครงการในช่วงเวลาที่ห่างออกไปตัวอย่างเช่น ผลของโครงการอ่านออกเขียนได้ หมายถึงจำนวนหรืออัตราของคนที่มีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น การเริ่มอ่านหนังสือพิมพ์ การเริ่มอ่านหนังสือคู่มือการเกษตร การอ่านหนังสือให้ลูกฟังและลักษณะอื่น ๆ ที่แสดงให้เห็นว่า การที่ประชาชนเข้าร่วมในโครงการจะทำให้เขาพัฒนาไปในทิศทางตามที่กำหนดไว้ในโครงการ

6.3 ผลกระทบ เป็นผลของโครงการในช่วงระยะเวลาที่ยาวนานออกไป บางครั้งผลกระทบดังกล่าวจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อโครงการเสร็จสิ้นไปช่วงเวลาหนึ่งแล้ว และเป็นผลของโครงการที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคลและชุมชน ตัวอย่างของโครงการอ่านออกเขียนได้ เช่น การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานทางการเกษตร การอาชีพ ซึ่งมีผลมาจากการอ่านเอกสารหรือหนังสือเกี่ยวกับการเกษตร หรือการมีส่วนร่วมของประชาชนเกี่ยวกับประเพณีและวัฒนธรรม อันเป็นผลมาจากการฝึกอบรมหรือการแนะนำให้มีการรวมกลุ่มกัน เป็นต้น จะเห็นได้ว่าผลกระทบของโครงการจะปรากฏออกมาในด้าน เศรษฐกิจ สังคม การประกอบอาชีพ การย้ายถิ่น อุบัติภัย และสภาพจิตใจของบุคคลและชุมชน

นอกจากนี้ การประเมินผลกระทบจะต้องมีขั้นตอนที่สัมพันธ์กับผลที่ได้รับและจากแผนงานและโครงการ ความสัมพันธ์ของโครงการ ผลที่ได้รับและผลกระทบเรียกว่า การประเมินผลกระทบ นั่นคือผลกระทบจะเกิดขึ้นได้นั้นจะต้องมีผลที่ได้จากการดำเนินโครงการก่อน

แคทซ์ (Katz. 1978 : 22) ได้ให้ขอบเขตของคำว่า ผลที่ได้รับในการประเมินผลโครงการฝึกอบรมว่า เป็นพฤติกรรมใด ๆ ที่ได้รับจากการจัดการกระทำจากโครงการเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเกิดผลที่ได้รับตามที่ต้องการ ซึ่งได้แก่ ความรู้ ทักษะและทัศนคติที่ได้รับจากโครงการฝึกอบรมนั่นเอง ส่วนความหมายของผลกระทบนั้นจะกล่าวถึงผลของโครงการทั่ว ๆ ไปมากกว่า ซึ่งสามารถแยกออกมาจากผลอย่างเด่นชัด อีกทั้งผลที่เกิดขึ้นจะต้องสอดคล้องกับสิ่งที่คาดหวังไว้ในโครงการ นอกจากนี้การวัดผลกระทบของโครงการจะต้องพิจารณาความเปลี่ยนแปลงในตัวประชากรที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ทั้งโดยทางตรงและโดยทางอ้อมอีกด้วย

การประเมินผลกระทบจะต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ได้กำหนดหรือระบุไว้ในโครงการและจะต้องสัมพันธ์กับผลที่ได้รับตามที่ระบุไว้ในวัตถุประสงค์ของโครงการ (Rossi, Freeman, and Wright. 1979 : 41) และผลกระทบที่เกิดขึ้นอาจเกิดขึ้นโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ผลกระทบหรือความสำคัญเหล่านี้อาจเป็นผลทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การบริหาร หรือทางนิเวศวิทยาก็ได้และการประเมินลักษณะนี้มีใช้กระทำได้อย่างง่าย ๆ และต้องใช้เวลาศึกษานานพอสมควร ผู้ประเมินจะต้องเข้าใจธรรมชาติของโครงการและมีโลกทัศน์อย่างกว้างขวาง (สมพร แสงชัยและสุนทร เกิดแก้ว 2520 : 7)

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ 2528 : 41 - 46) ได้ให้ความหมายของผลกระทบว่า หมายถึงผลที่เกิดขึ้นในระยะยาว ซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่มุ่งมันต้องการให้เกิดขึ้นหรือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่ตั้งใจ นอกจากนี้ผลกระทบยังแบ่งตามทิศทางเป็นผลกระทบทางบวก

การประเมินผลกระทบเป็นกระบวนการก่อให้เกิดสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจในคุณค่าของโครงการ ผู้ตัดสินใจจำเป็นต้องมีสารสนเทศเกี่ยวกับผลกระทบของโครงการนั้น ๆ ว่าโครงการก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ถาวรระยะยาวสมเจตนาารมณ์ของโครงการหรือไม่ ดังนั้น การประเมินโครงการที่ปราศจากการประเมินผลกระทบของโครงการแล้ว จะไม่สามารถบอกคุณค่าที่แท้จริงของโครงการได้ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ 2528 : 42) ดังนั้น การประเมินผลกระทบของโครงการจึงเป็นส่วนสำคัญของการประเมิน

จึงสามารถกล่าวได้ว่า ลักษณะของการประเมินผลกระทบเป็นการประเมินแบบสรุปหรือประเมินขั้นสุดท้าย ซึ่งสารสนเทศที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเลือกทางเลือกเกี่ยวกับการยุติหรือล้มเลิกการดำเนินโครงการ หรือดำเนินโครงการต่อไปโดยปรับขยายเป็นบางส่วน

วิธีการประเมินผลกระทบของโครงการ ในการศึกษาหรือประเมินผลกระทบของโครงการนั้น นิยมใช้วิธีการหนึ่งคือการติดตามผล โดยมีขั้นตอนดังนี้ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ 2528 : 44)

1. นิยามให้ชัดเจนว่า ผลกระทบที่ต้องการติดตามคืออะไร ในการประเมินผลกระทบของโครงการมักกำหนดจากอุดมการณ์หรือเป้าหมาย

2. หาวิธีการวัดที่ได้มาตรฐาน โดยตรวจสอบว่ามีวิธีวัดที่มีมาตรฐานหรือไม่อย่างไร ผลกระทบของโครงการในการวิเคราะห์ต้นทุน กำไร สามารถวิเคราะห์ได้เป็นอย่างดี ส่วนผลกระทบที่เกี่ยวกับสังคมและการศึกษานั้น มักไม่มีเทคนิคโดยเฉพาะ

3. ประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมไว้ได้เพื่อให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับผลกระทบของโครงการ

4. ลงสรุปเกี่ยวกับผลกระทบของโครงการในเชิงบรรยายสภาพเหตุผลที่เป็นไปได้โดยมีต้องระบุอย่างแน่ชัดว่าเป็นเหตุเป็นผลอย่างแท้จริง กล่าวคือเป็นการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของโครงการ เพื่อให้ผู้อ่านเป็นผู้พิจารณาตัดสินว่าผลนั้นสมเหตุสมผลเพียงไร

ดังนั้น การประเมินผลกระทบของโครงการเป็นการศึกษาผลของโครงการที่เกิดขึ้นเมื่อโครงการได้แล้วเสร็จไปช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งผลที่เกิดขึ้นทางตรงหรือทางอ้อม ทั้งนี้ผลที่เกิดขึ้นภายหลังจะต้องสัมพันธ์กับผลผลิตและต้องสอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ทั่วไปของโครงการด้วย และผลดังกล่าวที่เกิดขึ้นจะเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงในส่วนบุคคลและชุมชนหรือสังคม

เกณฑ์ที่ใช้พิจารณาในการประเมินโครงการ โดยทั่วไปแล้วสิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการพิจารณาการประเมินโครงการที่พิจารณาเป้าหมายและวัตถุประสงค์เป็นหลักนั้น จะต้องกำหนดเกณฑ์เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาว่าจะประเมินด้านใดบ้าง ซึ่งมีผู้กำหนดไว้ต่างกัน ดังเช่น เฮล์ (อ้างอิงมาจาก สมพร แสงชัย และสุนทร เกิดแล้ว 2520 : 40) ได้กำหนดไว้สองประการด้วยกัน คือ

1. การประเมินโดยพิจารณาผลที่เกิดขึ้นโดยตรง เป็นการพิจารณาผลที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากโครงการนั้น ๆ โดยตรง เช่น การประเมินโครงการใช้ปุ๋ย ผลผลิตต่อไร่ที่สูงขึ้นถือเป็นผลประโยชน์โดยตรง

2. การประเมินผลสืบเนื่องหรือผลกระทบโครงการ เป็นการพิจารณาให้ลึกซึ้งลงไปอีกนอกเหนือจากผลประโยชน์โดยตรงของโครงการ และจะรวมถึงผลกระทบที่ไม่พึงปรารถนาและที่ไม่ได้คาดคิดไว้ด้วย เช่น การประเมินโครงการใช้ปุ๋ยจากข้อ 1 การรู้จักเทคนิคการเพาะปลูกใหม่ ๆ ทักษะที่ดีต่อการเพาะปลูกทำให้ขวัญและกำลังใจของเกษตรกรดีขึ้น เป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นตามมาภายหลัง

สำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมินจะขึ้นอยู่กับระดับของสิ่งที่จะศึกษา และเกณฑ์ที่จะกำหนดระดับของตัวบ่งชี้จะต้องพิจารณาว่าการประเมินในแต่ละตัวแปรอยู่ในระดับบุคคล ชุมชน สังคมหรือระดับประเทศ (Grabe. 1983 : 32) เพราะเกณฑ์ในแต่ละระดับนั้นจะมีความเข้มเข้มน้อยต่างกันไปตามความเหมาะสม

โบล่า (Bhola. 1979 : 56) กล่าวว่าตัวบ่งชี้ที่กำหนดขึ้นอาจมาจากทฤษฎีที่มีอยู่ และบางอย่างกำหนดจากเกณฑ์ปกติของสังคมหรือวัฒนธรรมของแต่ละสังคมหรือท้องถิ่นนั้น ๆ ตัวอย่าง การประเมินโครงการอ่านออกเขียนได้ ได้กำหนดตัวบ่งชี้ดังนี้

1. ตัวบ่งชี้เกี่ยวกับตัวบุคคล ได้แก่
 - 1.1 การอ่านออกเขียนได้
 - 1.2 การผลิตที่ดี
 - 1.3 สุขภาพสมบูรณ์
 - 1.4 มีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมของสังคม
 - 1.5 สามารถรับข่าวสารข้อมูลและรับการศึกษาทั่ว ๆ ไปได้
 - 1.6 มีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคและการลงทุน
2. ตัวบ่งชี้เกี่ยวกับสถาบัน ได้แก่
 - 2.1 แบบแผนและสมัณนิยม
 - 2.2 โครงสร้างและหน้าที่
 - 2.3 ความรับผิดชอบ
3. ตัวบ่งชี้เกี่ยวกับชุมชน ได้แก่
 - 3.1 การเกาะกลุ่ม ความเหนียวของกลุ่ม ความสามัคคี
 - 3.2 ความสะอาด สุขภาพอนามัย
 - 3.3 การจัดสภาพที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้

ส่วนตัวชี้วัดขององค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (Unesco) ในเรื่องนี้ ได้แบ่งออกเป็น 7 ด้าน คือ (Bhola. 1979 : 37 - 59)

1. ตัวบ่งชี้พื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 อัตราส่วนของผู้เข้าเรียน ผู้สำเร็จ
 - 1.2 การคงอยู่ของผู้รู้หนังสือ
2. ตัวบ่งชี้การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ได้แก่
 - 2.1 การเพิ่มผลผลิตต่อหัว
 - 2.2 คุณภาพการผลิต

- 2.3 รายได้ที่เพิ่มขึ้น
- 2.4 การเปลี่ยนแปลงทัศนคติด้านเศรษฐกิจและสังคม
3. ทัศนคติต่อการศึกษา ได้แก่
 - 3.1 อัตราส่วนของเด็กในวัยเรียนกับผู้เข้าโรงเรียนจริง
 - 3.2 อัตราส่วนของเด็กที่ออกกลางคันกับผู้จบการศึกษาแต่ละระดับ
4. สมรรถภาพในวิชาชีพ ได้แก่
 - 4.1 การยอมรับนวัตกรรมใหม่ ๆ
 - 4.2 ระดับของการรับรู้และวิธีการที่ได้รับจากโครงการ
 - 4.3 การเพิ่มจำนวนของความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลง
5. ความสัมพันธ์ต่อวิธีการของสื่อมวลชน ได้แก่
 - 5.1 การเป็นเจ้าของวิทยุและโทรทัศน์
 - 5.2 ความเข้าใจในรายการทางด้านการศึกษา
6. สุขภาพอนามัยและสวัสดิภาพ ได้แก่
 - 6.1 การคงอยู่และแสวงหาความรู้ด้านสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยรอบ ๆ ที่อยู่อาศัย
 - 6.2 การคงอยู่และแสวงหาความรู้ด้านสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยในที่ทำงาน
7. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการลงทุน ได้แก่ ค่าใช้จ่ายต่อหัวในการลงทุน

จากการที่ได้ศึกษาเกณฑ์และตัวชี้วัดเกี่ยวกับการประเมินผลกระทบของโครงการ สรุปได้ว่า เกณฑ์และตัวชี้วัดที่กำหนดขึ้นเป็นมาตรฐานนั้น จะไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับสภาพของโครงการ เวลา สถานที่ และชนิดของกลุ่มเป้าหมายแต่ละระดับ สิ่งที่กำหนดหรือคาดหวังไว้อาจจะต้องเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อม ดังกล่าว ดังนั้น การประเมินผลกระทบของโครงการสามารถกระทำได้โดยอาศัยเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของโครงการที่มีอยู่แล้วกำหนดตัวแปรและเกณฑ์เพื่อใช้เป็นเครื่องชี้วัด โดยอาศัยผลการศึกษาจากเอกสาร และความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญกับผู้รับผิดชอบโครงการเพิ่มเติม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษาของชาติรี อายุวัฒนะ (ชาติรี อายุวัฒนะ 2519 : 80 - 81) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นเหตุให้นักศึกษาผู้ใหญ่เลือกเรียนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นในโรงเรียนสารพัดช่างและ

โรงเรียนฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ พบว่า องค์ประกอบสำคัญที่สุดคือ องค์ประกอบด้านอาชีพ ซึ่งได้แก่ ความชอบในอาชีพ สำเร็จแล้วหางานทำได้ง่าย สามารถใช้วิชาชีพหารายได้พิเศษได้ ส่วนองค์ประกอบ รองลงมาได้แก่ ความต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ในปีเดียวกัน พิชญ์ สมพงษ์ (พิชญ์ สมพงษ์ 2519 : 96) ได้ทำการศึกษาบทบาทเชิงเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของกลุ่มหนุ่มสาวในอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า บทบาทในเชิงเศรษฐกิจเป็นบทบาทที่สมาชิกกลุ่มต้องการสูงสุดในการให้มีการส่งเสริมอาชีพ แนะนำอาชีพใหม่ ๆ ที่จะนำรายได้ให้แก่ครอบครัวและสมาชิกด้วย

ต่อมาในปี 2521 สุกุล ประจักษ์กุล (สุกุล ประจักษ์กุล 2521 : 72) ได้ทำการศึกษาโครงการอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยเกษตรกรรม^{ราชบุรี} ตามความต้องการของเกษตรกรในเขตอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี พบว่า เกษตรกรมีความต้องการที่จะเข้ารับการอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมหลักสูตรระยะสั้น ในวิชาการทำนาแผนใหม่ การเลี้ยงสุกร การเลี้ยงไก่ การเลี้ยงโคนมโคเนื้อ และพืชไร่ต่าง ๆ เป็นอย่างมาก เพื่อนำวิชาการใหม่ ๆ เทคโนโลยีใหม่ ๆ ไปปรับปรุงงานที่ทำอยู่ให้ดีขึ้น

ในปีต่อมา พัทยา สายหู (พัทยา สายหู 2522 : 147 - 149) ได้สรุปผลโครงการวิจัยการศึกษานอกโรงเรียนของเยาวชนในชนบทของประเทศไทย โดยศึกษาจากหมู่บ้านสองหมู่บ้านคือ บ้านคอเตี้ย อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร และบ้านแจนแลน อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งเป็นชุมชนที่มีกลุ่มยุวศีกร์โดยกรมส่งเสริมการเกษตรจัดให้มีขึ้นและมีการให้การศึกษานอกโรงเรียน ได้สำรวจความคิดเห็นของเยาวชนและผู้ปกครองของเยาวชนทั้งสองหมู่บ้านนี้ พบว่า ความรู้ที่เยาวชนส่วนใหญ่ของทั้งสองหมู่บ้านต้องการนอกเหนือจากด้านเกษตรกรรมคือ การตัดเย็บเสื้อผ้า การซ่อมเครื่องยนต์ การก่อสร้างและการรู้ภาษาหนังสือ

ในปี 2523 รัชนิกร เศรษฐโร และคนอื่น ๆ (รัชนิกร เศรษฐโร และคนอื่น ๆ 2523 : 155) ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาทางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมของเยาวชนชนบทในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าเยาวชนต้องการเรียนวิชาชีพเพิ่มเติมทางด้านการเสริมสวย ตัดเย็บเสื้อผ้า และเรียนต่อในระดับการศึกษาผู้ใหญ่ เพราะจะทำให้เขามีรายได้ดีกว่าเดิม และการที่รัฐจะส่งเสริมการประกอบอาชีพให้กับเยาวชน ควรคำนึงถึงความต้องการของเยาวชนด้วย ซึ่งจะทำการส่งเสริมของรัฐเกิดประโยชน์คุ้มค่ากับงบประมาณที่จ่ายไป

ในปี 2524 ภากรณี โอฬาริกชาติ (Paranee Ohrickachard. 1982 : 155 - 170) ได้สรุปผลจากการศึกษาการประเมินผลการฝึกอบรมการเลี้ยงสุกร ให้แก่เกษตรกรของศูนย์วิจัยและฝึกอบรมการเลี้ยงสุกรแห่งชาติ โดยการสุ่มตัวอย่างจากผู้ผ่านการฝึกอบรมในทุกภาคของประเทศไทย จำนวน 80 คน ปรากฏผลว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมส่วนใหญ่ยอมรับว่าความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการเลี้ยงสุกร ประสิทธิภาพของกิจกรรมในการสอนและการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันอยู่ในระดับที่สูง และหลักสูตรตรงตามความต้องการของตน และมีความต้องการที่จะเข้ารับการฝึกอบรมในขั้นที่สูงขึ้นไปอีกในโอกาสต่อไป

และในปีเดียวกัน เริ่ม สงคง (เริ่ม สงคง 2524 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นทางวิชาชีพเกษตรกรรมแก่เกษตรกรและผู้สนใจ ณ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเกษตรนครศรีธรรมราช พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมต้องการวิทยากรที่มีความรู้และประสบการณ์มาก ต้องการให้ใช้วิธีการสาธิตและฝึกปฏิบัติไปด้วยและใช้ระยะเวลาในการฝึกอบรม 5 วัน

ในปีต่อมา สุภาพ พิมพาทอง (สุภาพ พิมพาทอง 2525 : 48) ได้ศึกษาความคิดเห็นของแม่บ้านที่มีต่อโครงการส่งเสริมกิจกรรมแม่บ้านสมาชิกสหกรณ์ ศึกษาเฉพาะหมู่บ้านศรีฐาน อำเภอป่าต้ว จังหวัดยะลา พบว่า แม่บ้านมีความคิดเห็นด้วยอย่างมากกับโครงการส่งเสริมกิจกรรมแม่บ้านสมาชิกสหกรณ์ เพื่อให้เป็นอาชีพรองและมีรายได้เพิ่มขึ้น

ในปี 2526 อุดม แสงจันทร์ (อุดม แสงจันทร์ 2526 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการฝึกอบรมการเลี้ยงสุกรที่จังหวัดศรีสะเกษ พบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมยอมรับในความรู้ที่ได้รับและได้นำไปปฏิบัติ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเลี้ยงสุกรมาก

และในปี 2527 ขจรพงษ์ วาสนา (ขจร วาสนา 2527 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการฝึกอบรมอาชีพเกษตรกรรมเคลื่อนที่ของทหารผ่านศึก ครอบครัว และทหารนอกประจำการ ที่จัดโดยองค์กรสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ในพระบรมราชูปถัมภ์ พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจในระดับมากในวิชาการเพาะเห็ดฟางและการเพาะเห็ดหูหนู ด้านวิทยากรผู้เข้ารับการฝึกอบรมพอใจมากและในด้านเนื้อหาของวิชาตรงกับความสนใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมและสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้

2. งานวิจัยต่างประเทศ

เฮอริง (Herring. 1971 : 16 - 20) ได้ศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นหลังจากให้มีการนำไฟฟ้าเข้าไปยังชนบทมีสขามีสตะวันตกของฟิลิปปินส์พบว่า การนำไฟฟ้าเข้าไปยังชนบทมีสขามีสตะวันตกของฟิลิปปินส์ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในรูปแบบโดยตรงและเชื่อมโยงสังคมและเศรษฐกิจคือ การเปลี่ยนแปลงในระดับรายได้ การกระจายรายได้ ผลผลิต การจ้างงาน อนามัย สุขภาพ และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งมีโอกาสด้านการศึกษาดีขึ้น และสตรีเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเศรษฐกิจและเข้าร่วมในองค์การชนบทในชนบทในการพัฒนาท้องถิ่น

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมาแล้ว แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาทางด้านอาชีพให้แก่บุคคลผู้อยู่ในระบบโรงเรียนมีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเยาวชนเพื่อให้เขาเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีค่าและมีคุณภาพ ช่วยพัฒนาประเทศชาติได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษาในระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพในงานพัฒนาชุมชน ตามตัวแปรในด้านอายุ ระดับการศึกษาและอาชีพหลักของบิดา เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางประกอบการพิจารณาวางแผนพัฒนา ปรับปรุงและแก้ไข การดำเนินการจัดกิจกรรมดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้นต่อไป

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังนี้ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดกระทำข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี อยู่นอกระบบโรงเรียนและอยู่ในชนบท ซึ่งได้ผ่านขั้นตอนการจัดค่ายเพื่อจัดตั้งศูนย์เยาวชนตำบล ตามแผนพัฒนาเยาวชนของกรมการพัฒนาชุมชนและได้รับการศึกษาอบรมด้านการอาชีพไปแล้ว ของจังหวัดฉะเชิงเทรา ในปีพุทธศักราช 2529 จำนวน 246 คน ซึ่งเป็นสมาชิกของศูนย์เยาวชนตำบลใน 3 อำเภอ คือ อำเภอเมือง 1 ศูนย์ สมาชิกเยาวชน 74 คน อำเภอบ้านโพธิ์ 2 ศูนย์ สมาชิกเยาวชน 112 คน อำเภอบางน้ำเปรี้ยว 1 ศูนย์ สมาชิกเยาวชน 60 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีจับฉลากชื่อเยาวชนที่เป็นสมาชิกของศูนย์เยาวชนตำบลทั้ง 4 ศูนย์ใน 3 อำเภอ จำนวนกลุ่มตัวอย่างในอัตราร้อยละ 50 ของจำนวนสมาชิกเยาวชนแต่ละศูนย์ รวมทั้งสิ้น 123 คน รายละเอียดดังปรากฏในตาราง 1

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอำเภอและศูนย์เยาวชนตำบล

อำเภอ	ศูนย์เยาวชนตำบล	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
เมือง บ้านโพธิ์	บางกะไ	74	37
	หนองบัว	50	25
	คอนทราย	62	31
บางน้ำเปรี้ยว	บางน้ำเปรี้ยว	60	30
รวม		264	123

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การสร้างเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม
ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมี 3 ขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมหรือโครงการการศึกษา
ระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพ และศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert)
เป็นแนวในการสร้างแบบสอบถาม

1.2 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อประธานและกรรมการที่ปรึกษาควบคุม
ปริมาณนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาว่าสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของ
การวิจัยหรือไม่

1.3 เมื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามและปรับปรุงแก้ไขแล้ว ผู้วิจัยนำ
ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มเยาวชนที่ไม่ได้เลือกใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำผลที่
ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient)
ของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 161) ซึ่งปรากฏว่าแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นที่
ระดับ 0.97 นับเป็นแบบสอบถามที่สามารถนำไปเป็นเครื่องมือในการวิจัยได้

2. ลักษณะของเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) มีห้าระดับน้ำหนักคะแนน แบ่งออกเป็นสี่ตอนคือ

ตอนที่หนึ่ง เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของเยาวชน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลักของบิดาและอาชีพที่เคยเข้ารับการฝึกอบรมไปแล้ว

ตอนที่สอง เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษา นอกกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ระยะเวลาในการฝึกอบรม สถานที่ฝึกอบรม กระบวนการในการฝึกอบรม และด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ตอนที่สาม เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลด้านผลกระทบของกิจกรรมการศึกษา นอกกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพที่มีต่อเยาวชน ในด้านเศรษฐกิจและสังคม

ตอนที่สี่ เป็นแบบสอบถามความต้องการและความสนใจที่จะเข้ารับการฝึกอบรมกิจกรรม การศึกษานอกกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพเพิ่มเติมอีกในวิชาชีพที่เคยฝึกอบรมมาแล้ว (รายละเอียด ดังปรากฏในภาคผนวก)

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยดำเนินการจัดส่งและเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

1.2 นำแบบสอบถามที่เยาวชนตอบมาคัดเลือกว่าเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์

2. การจัดกระทำข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการจัดกระทำกับข้อมูล ดังนี้

2.1 นำแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ทั้งหมดมาจัดหารหัสและกรอกลงในกระดาษรหัส

2.2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป เอสพีเอสเอส-เอ็กซ์ (SPSS-X) ของศูนย์บริการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อคำนวณหาค่าทางสถิติ ดังนี้

2.2.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบน

มาตรฐาน

2.2.2 เปรียบเทียบค่าอันดับความคิดเห็นและค่าอันดับความต้องการและความสนใจของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพของงานพัฒนาชุมชนตามตัวแปรคือ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักของบิดา โดยใช้วิธี Mann-Whitney-U test สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการทางสถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติสำหรับการตรวจสอบเครื่องมือ การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 161)

$$\text{ใช้สูตร } \alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งชุด

k แทน จำนวนข้อคำถามทั้งหมด

$\sum S_i^2$ แทน ค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ

S_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งชุด

2. สถิติสำหรับวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

2.1 คะแนนเฉลี่ย โดยใช้สูตร (Ferguson. 1971 : 45)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าของคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ค่าผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (Ferguson. 1971 : 62)

$$S = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	คะแนนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

2.3 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างเกี่ยวกับความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพ เมื่อจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยใช้วิธี Mann-Whitney U - test (Siegel. 1956 : 116 - 127) สูตรที่ใช้

$$U = n_1 n_2 + \frac{n_1(n_1 + 1)}{2} - R_1$$

เมื่อ	U	แทน	ค่าที่จะใช้พิจารณาใน U - Distribution
	n_1	แทน	ค่าจำนวนคนในกลุ่มที่ 1
	n_2	แทน	ค่าจำนวนคนในกลุ่มที่ 2
	R_1	แทน	ผลรวมของค่าการจัดลำดับ (Rank) ของกลุ่มที่มีขนาด n_1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแยกเสนอเป็นสี่ตอน คือ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของเยาวชน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบความคิดเห็น

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบผลกระทบ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบความต้องการและความสนใจ

ในการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชน เกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน ในตอนที่ 2 ผู้วิจัยได้แปลความหมายของค่าคะแนนในแต่ละด้าน ดังนี้

1.00 - 1.50	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด หรือ ต้องการน้อยที่สุด
1.51 - 2.50	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย หรือ ต้องการน้อย
2.51 - 3.50	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง หรือ ต้องการปานกลาง
3.51 - 4.50	หมายถึง	เห็นด้วยมาก หรือ ต้องการมาก
4.51 - 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด หรือ ต้องการมากที่สุด

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของเยาวชน

ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์สภาพภาพของเยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้ผ่านการฝึกอบรม ในกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการ ตัดเย็บเสื้อผ้า จักสาน เพาะเห็ด ข้างซ่อมเครื่องยนต์ และช่างเสริมสวย จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักของบิดา ตามลำดับ ดังปรากฏในตาราง 2 ถึง 5

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว

ข้อมูลส่วนตัว	โครงการตัดเย็บเสื้อผ้า	
	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ		
1.1 15 - 18 ⁻ ปี	14	48.28
1.2 18 ⁺ - 25 ปี	15	51.72
รวม	29	100
2. ระดับการศึกษา		
2.1 ประถมศึกษา	16	55.17
2.2 สูงกว่าประถมศึกษา	13	44.83
รวม	29	100
3. อาชีพหลักของบิดา		
3.1 ทำนา	17	58.62
3.2 อื่น ๆ	12	41.38
รวม	29	100

จากตาราง 2 แสดงว่า สถานภาพของเยาวชนโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า ปรากฏผลดังนี้
 ในด้านอายุ เยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุระหว่าง $15 - 18^-$ ปี มีจำนวน 14 คน คิดเป็น
 ร้อยละ 48.28 และเป็นเยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง $18^+ - 25$ ปี มีจำนวน 14 คน คิดเป็น
 ร้อยละ 51.72

ในด้านระดับการศึกษา เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา มีจำนวน 16 คน คิดเป็น
 ร้อยละ 55.17 และเป็นเยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา มีจำนวน 13 คน คิดเป็น
 ร้อยละ 44.83

ในด้านอาชีพหลักของบิดา เยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาท่านา มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ
 58.62 และเป็นเยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ
 41.38

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โครงการจักสาน จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว

ข้อมูลส่วนตัว	โครงการจักสาน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ		
1.1 15 - 18 ⁻ ปี	9	45.00
1.2 18 ⁺ - 25 ปี	11	55.00
รวม	20	100
2. ระดับการศึกษา		
2.1 ประถมศึกษา	11	55.00
2.2 สูงกว่าประถมศึกษา	9	45.00
รวม	20	100
3. อาชีพหลักของบิดา		
3.1 ทำนา	10	50.00
3.2 อื่น ๆ	10	50.00
รวม	20	100

จากตาราง 3 แสดงว่า สถานภาพของเยาวชนโครงการจักษุ ปราบกฏผลดังนี้

ในด้านอายุ เยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18⁻ ปี มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 และเป็นเยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00

ในด้านระดับการศึกษา เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 และเป็นเยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00

ในด้านอาชีพหลักของบิดา เยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาท่านา มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และเป็นเยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ มีจำนวน 10 คนเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 50.00

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโครงการเพาะเห็ด จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว

ข้อมูลส่วนตัว	โครงการเพาะเห็ด	
	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ		
1.1 15 - 18 ⁻ ปี	13	41.94
1.2 18 ⁺ - 25 ปี	18	58.06
รวม	31	100
2. ระดับการศึกษา		
2.1 ประถมศึกษา	16	51.61
2.2 สูงกว่าประถมศึกษา	15	48.39
รวม	31	100
3. อาชีพหลักของบิดา		
3.1 ทำนา	19	61.29
3.2 อื่น ๆ	12	38.71
รวม	31	100

จากตาราง 4 แสดงว่า สถานภาพของเยาวชนโครงการเพาะเห็ด ปรากฏผลดังนี้

ในด้านอายุ เยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุระหว่าง $15 - 18^-$ ปี มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 41.94 และเป็นเยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุระหว่าง $18^+ - 25$ ปี มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 58.06

ในด้านระดับการศึกษา เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 51.60 และเป็นเยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 48.39

ในด้านอาชีพหลักของบิดา เยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาทำนา มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 61.29 และเป็นเยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 38.71

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว

ข้อมูลส่วนตัว	โครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์	
	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ		
1.1 15 - 18 ⁻ ปี	4	40.00
1.2 18 ⁺ - 25 ปี	6	60.00
รวม	10	100
2. ระดับการศึกษา		
2.1 ประถมศึกษา	6	60.00
2.2 สูงกว่าประถมศึกษา	4	40.00
รวม	10	100
3. อาชีพหลักของบิดา		
3.1 ทำนา	6	60.00
3.2 อื่น ๆ	4	40.00
รวม	10	100

จากตาราง 5 แสดงว่า สถานภาพของเยาวชนโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ ปรากฏผลดังนี้

ในด้านอายุ เยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุระหว่าง $15 - 18^-$ ปี มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40 และเป็นเยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุระหว่าง $18^+ - 25$ ปี มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00

ในด้านระดับการศึกษา เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และเป็นเยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00

ในด้านอาชีพหลักของบิดา เยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาท่านา มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และเป็นเยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โครงการข้างเสริมสวย จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว

ข้อมูลส่วนตัว	โครงการข้างเสริมสวย	
	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ		
1.1 15 - 18 ⁻ ปี	14	42.42
1.2 18 ⁺ - 25 ปี	19	57.58
รวม	33	100
2. ระดับการศึกษา		
2.1 ประถมศึกษา	22	66.67
2.2 สูงกว่าประถมศึกษา	11	33.33
รวม	33	100
3. อาชีพหลักของบิดา		
3.1 ทำนา	20	60.61
3.2 อื่น ๆ	13	39.39
รวม	33	100

จากตาราง 6 แสดงว่า สถานภาพของเยาวชน โครงการช่างเสริมสวย บำราญผลดังนี้

ในด้านอายุ เยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุระหว่าง $15 - 18^-$ ปี มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 42.42 และเป็นเยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุระหว่าง $18^+ - 25$ ปี มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 57.58

ในด้านระดับการศึกษา เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และเป็นเยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

ในด้านอาชีพหลักของบิดา เยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาท่านา มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 60.61 และเป็นเยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 39.39

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบความคิดเห็น

ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์และเปรียบเทียบความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน โครงการ ตัดเย็บเสื้อผ้า จักสาน เพาะเห็ด ช่างซ่อมเครื่องยนต์ และช่างเสริมสวย ตามตัวแปรด้าน อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักของบิดา ตามลำดับ ดังปรากฏในตาราง 7 - 36

ตาราง 7. ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชน เกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกกระบวนโรงเรียน
โครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตามช่วงอายุ

กิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า	ช่วงอายุ			
	15 - 18 ⁻ ปี		18 ⁺ - 25 ปี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	3.86	0.76	3.70	0.62
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	3.75	0.53	3.53	0.42
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	4.49	0.45	4.22	0.42
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	4.13	0.45	3.72	0.43
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตรประจำวัน	3.79	0.64	3.71	0.52
รวม	4.02	0.36	3.80	0.38

จากตาราง 7 แสดงว่า เยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18⁻ ปี โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าในระดับมาก ส่วนในรายด้านพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากทุกด้านตามลำดับ คือ สถานที่ฝึกอบรม กระบวนการในการฝึกอบรม เนื้อหาของหลักสูตร การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตรประจำวัน และระยะเวลาในการฝึกอบรม

เยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าในระดับมาก ส่วนในรายด้าน พบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากทุกด้านตามลำดับคือ สถานที่ฝึกอบรม กระบวนการในการฝึกอบรม การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตรประจำวัน เนื้อหาของหลักสูตร และระยะเวลาในการฝึกอบรม

ตาราง 8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการ
ตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตามช่วงอายุ

กิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	ช่วงอายุ		
	15 - 18 ⁻ ปี	18 ⁺ - 25 ปี	
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	15.86	14.20	93.00
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	17.14	13.00	75.00
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	18.00	12.20	63.00 [*]
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	18.39	11.33	50.00 ^{**}
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตรประจำวัน	15.61	14.43	96.50
รวม	17.86	12.33	65.00 [*]

^{**} มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

^{*} มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 8 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียน โครงการตัดเย็บเสื้อผ้า กลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18⁻ ปี และกลุ่มช่วงอายุ
18⁺ - 25 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านกระบวนการในการฝึกอบรม
และแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านสถานที่ฝึกอบรม ส่วนด้านเนื้อหาของ
หลักสูตร ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม และด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ใน
ชีวิตรประจำวัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และพิจารณาโดยรวมเยาวชนมีความคิดเห็น
แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชน เกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษาอบรมโรงเรียน
โครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตามระดับการศึกษา

กิจกรรมการโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า	ระดับการศึกษา			
	ประถม		สูงกว่าประถม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	3.76	0.70	3.78	0.68
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	3.64	0.45	3.63	0.54
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	4.51	0.47	4.15	0.34
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	3.90	0.52	3.93	0.45
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน	3.81	0.58	3.68	0.58
รวม	3.96	0.40	3.85	0.37

จากตาราง 9 แสดงว่า เยาวชนที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษาโดยส่วนรวม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าในระดับมาก ส่วนในรายด้านพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ในด้านสถานที่ฝึกอบรม ส่วนในด้านกระบวนการในการฝึกอบรม การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน เนื้อหาของหลักสูตร และระยะเวลาในการฝึกอบรม มีความคิดเห็นในระดับมาก

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษาโดยส่วนรวม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าในระดับมาก ส่วนในรายด้าน พบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อตามลำดับ คือ สถานที่ฝึกอบรม กระบวนการในการฝึกอบรม เนื้อหาของหลักสูตร การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน และด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม

ตาราง 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า
จำแนกตามระดับการศึกษา

กิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	ระดับการศึกษา		
	ประถม	สูงกว่าประถม	
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	14.48	15.19	101.50
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	15.31	14.62	99.00
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	17.66	11.73	61.50*
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	14.66	15.42	98.50
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน	15.31	14.62	99.00
รวม	16.16	13.58	85.50

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 10 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชน ที่มีต่อกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า กลุ่มระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา และสูงกว่าชั้นประถมศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านสถานที่ฝึกอบรม ส่วนในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม และในด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน.
โครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา

กิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า	อาชีพหลักของบิดา			
	ทำนา		อื่น ๆ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	3.93	0.67	3.56	0.66
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	3.75	0.45	3.48	0.49
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	4.28	0.41	4.44	0.49
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	3.84	0.59	4.03	0.23
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน	3.66	0.54	3.88	0.61
รวม	3.89	0.41	3.93	0.35

จากตาราง 11 แสดงว่า เยาวชนกลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาทำนา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าในระดับมาก ส่วนในรายด้านพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากทุกด้านตามลำดับ คือ สถานที่ฝึกอบรม เนื้อหาของหลักสูตร กระบวนการในการฝึกอบรม ระยะเวลาในการฝึกอบรม และการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน

เยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าในระดับมาก ส่วนในรายด้านพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากทุกด้านตามลำดับคือ สถานที่ฝึกอบรม กระบวนการในการฝึกอบรม การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน เนื้อหาของหลักสูตร และระยะเวลาในการฝึกอบรม

ตาราง 12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า
จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา

กิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	อาชีพหลักของบิดา		
	ทำนา	อื่น ๆ	
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	17.15	11.96	65.50
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	16.65	12.67	74.00
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	13.97	16.46	84.50
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	13.97	16.46	84.50
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน	13.68	16.88	79.50
รวม	14.53	15.67	94.00

จากตาราง 12 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการ
ตัดเย็บเสื้อผ้า กลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาทำนา และอาชีพหลักของบิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน
โครงการจักสาน จำแนกตามช่วงอายุ

กิจกรรมโครงการจักสาน	อายุ			
	15 - 18 ⁻ ปี		18 ⁺ - 25 ปี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	3.75	0.68	3.93	0.43
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	4.17	0.33	4.00	0.68
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	4.24	0.55	4.62	0.48
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	4.54	0.45	4.48	0.76
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน	3.82	0.48	4.05	0.59
รวม	4.11	0.19	4.25	0.44

จากตาราง 13 แสดงว่า เยาวชนกลุ่มช่วงอายุ 15 - 18⁻ ปี โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการจักสาน ในระดับมาก ส่วนในรายด้านพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดในด้านกระบวนการในการฝึกอบรม ส่วนในด้านสถานที่ฝึกอบรม ระยะเวลาในการฝึกอบรม การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน และเนื้อหาของหลักสูตร เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก

เยาวชนกลุ่มช่วงอายุ 18⁺ - 25 ปี โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการจักสานในระดับมาก ส่วนในรายด้านพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดในด้านสถานที่ฝึกอบรม ส่วนในด้านกระบวนการในการฝึกอบรม การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน ระยะเวลาในการฝึกอบรม และเนื้อหาของหลักสูตร เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก

ตาราง 14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการจักสาน
จำแนกตามช่วงอายุ

กิจกรรมโครงการจักสาน	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		p
	ช่วงอายุ		
	15 - 18 ปี	18 ⁺ - 25 ปี	
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	88.00	122.00	43.00
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	101.50	108.50	42.50
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	73.00	173.00	28.00
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	92.50	117.50	21.50*
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน	86.00	124.00	28.00
รวม	68.50	141.50	23.50

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 14 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการจักสาน กลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18 ปี และกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านกระบวนการในการฝึกอบรม ส่วนในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม ด้านสถานที่ฝึกอบรม และด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาโดยรวม เยาวชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน
โครงการจักสาน จำแนกตามระดับการศึกษา

กิจกรรมโครงการจักสาน	ระดับการศึกษา			
	ประถม		สูงกว่าประถม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	4.04	0.54	3.61	0.48
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	4.06	0.69	4.08	0.33
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	4.44	0.67	4.46	0.34
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	4.32	0.78	4.74	0.21
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน	3.84	0.48	4.08	0.61
รวม	4.14	0.44	4.24	0.20

จากตาราง 15 แสดงว่า เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการจักสานในระดับมาก ส่วนในรายด้านพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากทุกด้าน ตามลำดับ คือ สถานที่ฝึกอบรม กระบวนการในการฝึกอบรม ระยะเวลาในการฝึกอบรม เนื้อหาของหลักสูตร และการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการจักสานในระดับมาก ส่วนในรายด้านพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ในด้านกระบวนการในการฝึกอบรม ส่วนในด้านสถานที่ฝึกอบรม ระยะเวลาในการฝึกอบรม การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน และเนื้อหาของหลักสูตร เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก

ตาราง 16 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการจักษุ
จำแนกตามระดับการศึกษา

กิจกรรมโครงการจักษุ	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	ระดับการศึกษา		
	ประถม	สูงกว่าประถม	
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	133.50	76.50	31.50
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	125.50	89.00	39.50
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	121.50	88.50	43.50
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	96.00	114.00	30.00
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน	105.00	105.00	39.00
รวม	112.00	110.50	53.00

จากตาราง 16 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการ
จักษุ กลุ่มระดับประถมศึกษาและสูงกว่าประถมศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน
โครงการจักสาน จำแนกตามอาชีพหลัก

กิจกรรมโครงการจักสาน	อาชีพหลักของบิดา			
	ทำนา		อื่น ๆ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	3.82	0.56	3.87	0.57
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	4.05	0.61	4.10	0.52
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	4.45	0.66	4.45	0.40
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	4.35	0.84	4.67	0.25
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตรประจำวัน	3.71	0.22	4.18	0.67
รวม	4.08	0.42	4.29	0.23

จากตาราง 17 แสดงว่า เยาวชนกลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาทำนา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการจักสานในระดับมาก ส่วนในรายด้านพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ ตามลำดับ คือ สถานที่ฝึกอบรม กระบวนการในการฝึกอบรม ระยะเวลาในการฝึกอบรม เนื้อหาของหลักสูตร และการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตรประจำวัน

เยาวชนกลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ โดยส่วนรวม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการจักสานในระดับมาก ส่วนในรายด้านพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ในด้านกระบวนการในการฝึกอบรม ส่วนในด้านสถานที่ฝึกอบรม การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตรประจำวัน ระยะเวลาในการฝึกอบรม และเนื้อหาของหลักสูตร เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก

ตาราง 18 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการจักสาน
จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา

กิจกรรมโครงการจักสาน	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	อาชีพหลักของบิดา		
	ทำนา	อื่น ๆ	
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	101.00	109.00	46.00
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	107.50	94.00	47.50
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	112.00	98.00	43.00
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	100.00	110.00	45.00
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน	89.00	121.00	34.00
รวม	79.50	110.50	44.50

จากตาราง 18 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการจักสาน กลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาทำนา และอาชีพหลักของบิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชน เกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษาในระบบโรงเรียน
โครงการเพาะเห็ด จำแนกตามช่วงอายุ

กิจกรรมโครงการเพาะเห็ด	อายุ			
	15 - 18 ⁻ ปี		18 ⁺ - 25 ปี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	3.35	0.52	3.29	0.53
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	3.40	0.68	3.36	0.47
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	3.72	0.72	3.67	0.71
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	3.61	0.71	3.69	0.60
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในวิถีประจำวัน	3.42	0.61	3.40	0.48
รวม	3.51	0.55	3.50	0.42

จากตาราง 19 แสดงว่า เยาวชนกลุ่มช่วงอายุ 15 - 18⁻ ปี โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการเพาะเห็ดในระดับมาก ส่วนในรายด้านพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากในด้านสถานที่ฝึกอบรม และกระบวนการในการฝึกอบรม ส่วนในด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในวิถีประจำวัน ระยะเวลาในการฝึกอบรม และเนื้อหาของหลักสูตร เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

เยาวชนกลุ่มช่วงอายุ 18⁺ - 25 ปี โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการเพาะเห็ด ในระดับปานกลาง ส่วนในรายด้านพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ในด้านกระบวนการในการฝึกอบรม และสถานที่ฝึกอบรม ส่วนในด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในวิถีประจำวัน ระยะเวลาในการฝึกอบรม และเนื้อหาของหลักสูตร เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ตาราง 20 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการเพาะเห็ด
จำแนกตามช่วงอายุ

กิจกรรมโครงการเพาะเห็ด	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	ช่วงอายุ		
	15 - 18 ปี	18 ⁺ - 25 ปี	
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	16.08	15.94	116.00
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	15.23	16.56	107.00
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	16.42	15.69	111.50
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	14.88	16.81	102.50
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน	15.85	16.11	115.00
รวม	15.27	16.53	107.50

จากตาราง 20 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการเพาะเห็ด กลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18 ปี และกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี แตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน
โครงการเพาะเห็ด จำแนกตามระดับการศึกษา

กิจกรรมโครงการเพาะเห็ด	ระดับการศึกษา			
	ประถม		สูงกว่าประถม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	3.30	0.59	3.33	0.46
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	3.36	0.49	3.40	0.64
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	3.48	0.61	3.91	0.74
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	3.51	0.53	3.82	0.72
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน	3.47	0.46	3.34	0.61
รวม	3.44	0.39	3.58	0.55

จากตาราง 21 แสดงว่า เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการเพาะเห็ดในระดับปานกลาง ส่วนในรายด้านพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ในด้านกระบวนการในการฝึกอบรม ส่วนในด้านสถานที่ฝึกอบรม การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน ระยะเวลาในการฝึกอบรม และเนื้อหาของหลักสูตร เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ตามลำดับ

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการเพาะเห็ดในระดับมาก ส่วนในรายด้านพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ในด้านสถานที่ฝึกอบรม และกระบวนการในการฝึกอบรม ส่วนในด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน และเนื้อหาของหลักสูตร เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ตาราง 22 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการเพาะเห็ด
จำแนกตามระดับการศึกษา

กิจกรรมโครงการเพาะเห็ด	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	ระดับการศึกษา		
	ประถม	สูงกว่าประถม	
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	15.81	16.20	117.00
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	16.47	15.50	112.50
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	13.84	18.30	85.50
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	14.09	18.03	89.50
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในวิถีประจำวัน	17.50	14.40	96.00
รวม	15.53	16.50	112.50

จากตาราง 22 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการ
เพาะเห็ด กลุ่มระดับประถมศึกษาและสูงกว่าประถมศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษาในระบบโรงเรียน
โครงการเพาะเห็ด จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา

กิจกรรมโครงการเพาะเห็ด	อาชีพหลักของบิดา			
	ทำนา		อื่น ๆ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	3.35	0.51	3.25	0.55
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	3.43	0.56	3.29	0.57
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	3.86	0.68	3.42	0.68
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	3.68	0.62	3.62	0.70
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน	3.44	0.51	3.36	0.59
รวม	3.57	0.45	3.40	0.51

จากตาราง 23 แสดงว่า เยาวชนกลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาทำนา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการเพาะเห็ดในระดับมาก ส่วนในรายด้านพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ในด้านสถานที่ฝึกอบรม และกระบวนการในการฝึกอบรม ส่วนในด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน ระยะเวลาในการฝึกอบรม และเนื้อหาของหลักสูตร เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

เยาวชนกลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการเพาะเห็ดในระดับปานกลาง ส่วนในรายด้านพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ในด้านกระบวนการในการฝึกอบรม ส่วนในด้านสถานที่ฝึกอบรม การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน ระยะเวลาในการฝึกอบรม และเนื้อหาของหลักสูตร เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ตาราง 24 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการเพาะเห็ด
จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา

กิจกรรมโครงการเพาะเห็ด	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	อาชีพหลักของบิดา		
	ทำนา	อื่น ๆ	
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	16.97	14.46	95.50
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	17.03	14.38	94.50
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	18.50	12.04	66.50
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	16.68	14.92	101.00
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน	16.45	15.29	105.50
รวม	17.71	13.29	81.50

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 24 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการเพาะเห็ด กลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาทำนาและอาชีพหลักของบิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านสถานที่ฝึกอบรม ส่วนในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม และด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษาในระบบโรงเรียน
โครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตามช่วงอายุ

กิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์	อายุ			
	15 - 18 ⁻ ปี		18 ⁺ - 25 ปี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	3.31	0.47	3.33	0.52
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	3.25	0.50	3.25	0.27
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	3.58	0.87	3.22	0.37
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	3.58	0.79	3.39	0.49
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน	3.18	0.36	3.07	0.17
รวม	3.39	0.56	3.24	0.24

จากตาราง 25 แสดงว่า เยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18⁻ ปี โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ในระดับปานกลาง ส่วนในรายด้านพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ในด้านสถานที่ฝึกอบรม และกระบวนการในการฝึกอบรม ส่วนในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ระยะเวลาในการฝึกอบรม และการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

เยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ในระดับปานกลาง ส่วนในรายด้านพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลางทุกด้าน ตามลำดับ คือ กระบวนการในการฝึกอบรม เนื้อหาของหลักสูตร ระยะเวลาในการฝึกอบรม สถานที่ฝึกอบรม และการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ตาราง 26 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการช่างซ่อม
เครื่องยนต์ จำแนกตามช่วงอายุ

กิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	ช่วงอายุ		
	15 - 18 ปี	18 ⁺ - 25 ปี	
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	23.00	32.00	0.46
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	21.50	33.50	0.55
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	25.00	30.00	0.31
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	26.00	29.00	0.24
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน	23.50	31.50	0.46
รวม	22.50	12.50	0.55

จากตาราง 26 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ กลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18 ปี และกลุ่มช่วงอายุ 18⁺ - 25 ปี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 27 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชน เกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษาในระบบโรงเรียน
โครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตามระดับการศึกษา

กิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์	ระดับการศึกษา			
	ประถม		สูงกว่าประถม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	3.21	0.40	3.50	0.58
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	3.25	0.42	3.25	0.29
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	3.47	0.71	3.21	0.44
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	3.44	0.56	3.50	0.58
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน	3.19	0.31	3.00	0.00
รวม	3.32	0.46	3.27	0.26

จากตาราง 27 แสดงว่า เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ในระดับปานกลาง ส่วนในรายด้านพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลางทุกด้าน ตามลำดับ คือ สถานที่ฝึกอบรม กระบวนการในการฝึกอบรม ระยะเวลาในการฝึกอบรม เนื้อหาของหลักสูตร และการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ในระดับปานกลาง ส่วนในรายด้านพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลางทุกด้าน ตามลำดับ คือ เนื้อหาของหลักสูตร กระบวนการในการฝึกอบรม ระยะเวลาในการฝึกอบรม สถานที่ฝึกอบรม และการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ตาราง 28 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการช่างซ่อม
เครื่องยนต์ จำแนกตามระดับการศึกษา

กิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	ระดับการศึกษา		
	ประถม	สูงกว่าประถม	
ด้าน เนื้อหาของหลักสูตร	30.00	25.00	0.31
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	32.00	23.00	0.46
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	35.50	19.50	0.38
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	32.00	23.00	0.46
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน	37.00	18.00	0.24
รวม	32.50	22.50	0.55

จากตาราง 28 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ กลุ่มระดับประถมศึกษาและสูงกว่าประถมศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 29 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชน เกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน
โครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา

กิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์	อาชีพหลักของบิดา			
	ทำนา		อื่น ๆ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	3.17	0.41	3.56	0.51
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	3.17	0.26	3.75	0.48
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	3.42	0.36	3.29	0.39
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	3.33	0.42	3.67	0.82
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน	3.07	0.17	3.18	0.36
รวม	3.23	0.20	3.40	0.58

จากตาราง 29 แสดงว่า เยาวชนกลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาทำนา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ในระดับปานกลาง ส่วนในรายด้านพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลางทุกด้าน ตามลำดับ คือ สถานที่ฝึกอบรม กระบวนการในการฝึกอบรม เนื้อหาของหลักสูตร ระยะเวลาในการฝึกอบรม และการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน

เยาวชนกลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ในระดับปานกลาง ส่วนในรายด้านพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ในด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม กระบวนการในการฝึกอบรม และเนื้อหาของหลักสูตร ส่วนในด้านสถานที่ฝึกอบรม และการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ตาราง 30 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการช่างซ่อม
เครื่องยนต์ จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา

กิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	อาชีพหลักของบิดา		
	ทำนา	อื่น ๆ	
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	26.50	28.50	0.13
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	30.00	25.00	0.31
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	37.50	17.50	0.24
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	30.50	24.50	0.38
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน	31.50	23.50	0.46
รวม	32.50	21.00	0.54

จากตาราง 30 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการ
ช่างซ่อมเครื่องยนต์ กลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาทำนา และอาชีพหลักของบิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 31 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน
โครงการช่างเสริมสวย จำแนกตามช่วงอายุ

กิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย	อายุ			
	15 - 18 ⁻ ปี		18 ⁺ - 25 ปี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	3.96	0.58	4.05	0.28
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	4.03	0.48	4.03	0.55
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	4.13	0.66	4.55	0.56
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	4.11	0.67	3.94	0.49
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตรประจำวัน	3.61	0.77	4.03	0.58
รวม	3.95	0.47	4.13	0.40

จากตาราง 31 แสดงว่า เยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18⁻ ปี โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวยในระดับมาก ส่วนในรายด้านพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากทุกด้าน ตามลำดับ คือ สถานที่ฝึกอบรม กระบวนการในการฝึกอบรม ระยะเวลาในการฝึกอบรม เนื้อหาของหลักสูตร และการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตรประจำวัน

เยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวยในระดับมาก ส่วนในรายด้านพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ในด้านสถานที่ฝึกอบรม ส่วนในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ระยะเวลาในการฝึกอบรม การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตรประจำวัน และกระบวนการในการฝึกอบรม เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ตามลำดับ

ตาราง 32 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย
จำแนกตามช่วงอายุ

กิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	ช่วงอายุ		
	15 - 18 ปี	18 ⁺ - 25 ปี	
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	16.39	17.45	124.50
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	17.11	16.92	131.50
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	13.68	19.45	86.50*
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	18.50	15.89	112.00
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน	13.21	19.79	80.00*
รวม	14.75	18.66	101.50

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 32 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย กลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18 ปี และกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านสถานที่ฝึกอบรม และด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน ส่วนในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม และด้านกระบวนการในการฝึกอบรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 33 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชน เกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน
โครงการช่างเสริมสวย จำแนกตามระดับการศึกษา

กิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย	ระดับการศึกษา			
	ประถม		สูงกว่าประถม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	4.02	0.45	4.00	0.40
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	4.01	0.53	4.09	0.50
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	4.31	0.72	4.50	0.41
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	3.86	0.60	4.30	0.39
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน	3.88	0.78	3.80	0.51
รวม	4.01	0.50	4.14	0.24

จากตาราง 33 แสดงว่า เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวยในระดับมาก ส่วนในรายด้านพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากทุกด้าน ตามลำดับ คือ สถานที่ฝึกอบรม เนื้อหาของหลักสูตร ระยะเวลาในการฝึกอบรม การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน และกระบวนการในการฝึกอบรม

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการช่างเสริมสวยในระดับมาก ส่วนในรายด้านพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากทุกด้าน ตามลำดับ คือ สถานที่ฝึกอบรม กระบวนการในการฝึกอบรม ระยะเวลาในการฝึกอบรม เนื้อหาของหลักสูตร และการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ตาราง 34 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย
จำแนกตามระดับการศึกษา

กิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	ระดับการศึกษา		
	ประถม	สูงกว่าประถม	
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	17.66	15.68	106.50
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	16.68	17.64	114.00
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	16.73	17.55	115.00
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	14.80	21.41	72.50
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน	17.73	15.55	105.00
รวม	16.00	19.00	99.00

จากตาราง 34 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย กลุ่มระดับประถมศึกษา และสูงกว่าประถมศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 35 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน
โครงการช่างเสริมสวย จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา

กิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย	อาชีพหลักของบิดา			
	ทำนา		อื่น ๆ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	3.99	0.45	4.05	0.40
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	3.96	0.62	4.15	0.28
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	4.36	0.67	4.40	0.60
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	4.02	0.57	3.99	0.59
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน	3.98	0.67	3.66	0.71
รวม	4.07	0.47	4.03	0.38

จากตาราง 35 แสดงว่า เยาวชนกลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาทำนา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวยในระดับมาก ส่วนในรายด้านพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากทุกด้าน ตามลำดับ คือ สถานที่ฝึกอบรม กระบวนการในการฝึกอบรม เนื้อหาของหลักสูตร การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน และระยะเวลาในการฝึกอบรม

เยาวชนกลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวยในระดับมาก ส่วนในรายด้านพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากทุกด้าน ตามลำดับ คือ สถานที่ฝึกอบรม ระยะเวลาในการฝึกอบรม เนื้อหาของหลักสูตร กระบวนการในการฝึกอบรม และการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ตาราง 36 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย
จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา

กิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	อาชีพหลักของบิดา		
	ทำนา	อื่น ๆ	
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	16.70	17.46	124.00
ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	15.23	19.73	94.50
ด้านสถานที่ฝึกอบรม	16.88	17.19	127.50
ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม	17.40	16.38	122.00
ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน	18.77	14.27	94.50
รวม	17.43	14.27	121.50

จากตาราง 36 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย กลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาทำนา และอาชีพหลักของบิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบผลกระทบ

ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์และเปรียบเทียบผลกระทบของกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน ก่อนและหลังการฝึกอบรมที่มีต่อเยาวชน โครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จักสาน เพาะเห็ด ช่างซ่อมเครื่องยนต์ และช่างเสริมสวย ตามตัวแปรด้าน อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักของบิดา ตามลำดับ ดังปรากฏ ในตาราง 37 ถึง 66

ตาราง 37 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรม จำแนกตามช่วงอายุ
เกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า

กิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า	15 - 18 ปี				18 ⁺ - 25 ปี			
	ก่อน		หลัง		ก่อน		หลัง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	2.28	0.73	3.71	0.73	2.86	0.64	3.60	0.51
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	2.28	0.73	3.93	0.61	2.80	0.56	3.93	0.46
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	2.21	0.80	3.86	0.77	2.80	0.56	3.60	0.63
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	2.14	0.86	3.71	0.82	2.73	0.46	3.47	0.52
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	2.14	0.86	3.64	0.84	2.73	0.46	3.40	0.51
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	2.14	0.86	3.64	1.01	2.73	0.46	3.40	0.51
การประกอบอาชีพรองในยามว่าง	2.07	0.61	4.00	0.39	2.73	0.46	3.87	0.35
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	2.00	0.78	3.86	0.66	2.73	0.70	3.87	0.35
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	1.93	0.73	3.86	0.77	2.67	0.62	3.80	0.41
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างท่านกับบุคคลอื่นในชุมชน	1.78	0.89	4.28	0.47	2.73	0.70	3.93	0.46
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	1.71	0.91	4.36	0.63	2.66	0.62	3.40	0.74
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	1.78	0.89	4.28	0.91	2.73	0.70	3.53	0.64
รวม	2.04	0.56	3.93	0.39	2.74	0.55	3.65	0.33

จากตาราง 37 แสดงว่าเยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18 ปี โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อย ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อยทุกข้อ คือ การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพและการเพิ่มขึ้นของผลผลิตในการประกอบอาชีพ เป็นต้น เมื่อพิจารณาหลังจากการฝึกอบรมพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในทุกระดับมากทุกข้อ คือ การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน และการมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน เป็นต้น

เยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลางทุกข้อ คือ การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพและการเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ เป็นต้น เมื่อพิจารณาหลังจากการฝึกอบรมพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก คือ การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน และการประกอบอาชีพรองในยามว่าง เป็นต้น ส่วนในด้านการมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย และการรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ตาราง 38 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตามช่วงอายุ

กิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	ช่วงอายุ		
	15 - 28 ปี	18 ⁺ - 25 ปี	
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	17.93	12.27	64.00 [*]
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	17.54	12.63	69.50
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	18.29	11.93	59.00 [*]
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	18.75	11.50	52.50 [*]
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	19.07	11.20	48.00 ^{**}
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	18.75	11.50	52.50 [*]
การประกอบอาชีพรองในยามว่าง	19.71	10.60	39.00 ^{**}
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	18.54	11.70	55.50 [*]
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	18.36	11.87	58.00 [*]
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างทำงานกับบุคคลอื่นในชุมชน	19.57	10.73	41.00 ^{**}
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	20.21	10.13	32.00 ^{**}
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	20.11	10.23	33.50 ^{**}
รวม	19.50	10.80	42.00 ^{**}

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 38 แสดงว่าค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรม โครงการตัดเย็บเสื้อผ้ากลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18⁻ ปี และกลุ่มช่วงอายุ 18⁺ - 25 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านการลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ด้านการประกอบอาชีพรงในยามว่าง ด้านการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน ด้านการรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน และด้านการมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการมีรายได้จากการประกอบอาชีพ ด้านการเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ ด้านการมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น ด้านการมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย ด้านการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน และด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน ส่วนในด้านการรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 39 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรม จำแนกตามระดับการศึกษา
เกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า

กิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า	ประถม				สูงกว่าประถม			
	ก่อน		หลัง		ก่อน		หลัง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	2.69	0.79	3.56	0.51	2.46	0.66	3.77	0.72
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	2.56	0.73	3.94	0.44	2.54	0.66	3.92	0.64
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	2.56	0.81	3.56	0.63	2.46	0.66	3.92	0.76
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	2.44	0.73	3.50	0.52	2.46	0.78	3.69	0.85
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	2.62	0.62	3.69	0.48	2.23	0.83	3.31	0.85
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	2.44	0.82	3.56	0.73	2.46	0.66	3.46	0.88
การประกอบอาชีพรอกในยามว่าง	2.44	0.51	3.94	0.25	2.38	0.77	3.92	0.49
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	2.62	0.62	3.81	0.40	2.08	0.95	3.92	0.64
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไป ช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	2.50	0.52	3.75	0.45	2.08	0.95	3.92	0.76
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างท่านกับบุคคลอื่น ในชุมชน	2.56	0.81	3.94	0.44	1.92	0.95	4.31	0.48
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	2.44	0.81	3.62	0.72	1.92	0.95	4.15	0.90
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพ เดียวกันในชุมชน	2.56	0.81	3.81	0.65	1.92	0.95	4.00	1.08
รวม	2.54	0.61	3.72	0.29	2.24	0.68	3.86	0.48

จากตาราง 39 แสดงว่าเยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาโดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลางในด้านการมีรายได้จากการประกอบอาชีพ การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน และการลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เป็นต้น ส่วนในด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น และการมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อย เมื่อพิจารณาหลังจากการฝึกอบรมพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากในด้านการรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ การประกอบอาชีพรงในยามว่าง และการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น ส่วนในด้านการมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อย

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษาโดยส่วนรวม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อย ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลางในด้านการรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ ส่วนในด้านการมีรายได้จากการประกอบอาชีพ การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพและการมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น เป็นต้น มีความคิดเห็นในระดับน้อย เมื่อพิจารณาหลังจากการฝึกอบรมพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ในด้านการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน และการมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน เป็นต้น ส่วนในด้านการมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย และการลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ตาราง 40 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตามระดับการศึกษา

กิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	ระดับการศึกษา		
	ประถม	สูงกว่าประถม	
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	13.50	16.85	80.00
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	14.97	15.04	103.50
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	13.53	16.81	80.50
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	14.47	15.65	95.50
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	14.94	15.08	103.00
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	15.63	14.23	94.00
การประกอบอาชีพรองในยามว่าง	14.91	15.12	102.50
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	12.59	17.96	65.50
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	13.31	17.08	77.00
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างท่านกับบุคคลอื่นในชุมชน	12.59	17.96	65.50
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	12.75	17.77	68.00
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	13.47	16.88	79.50
รวม	13.03	17.42	72.50

จากตาราง 40 แสดงว่าค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า กลุ่มที่มีระดับการศึกษาชั้นประถม
ศึกษาและสูงกว่าชั้นประถมศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 41 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรม จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา เกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า

กิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า	ทำนา				อื่น ๆ			
	ก่อน		หลัง		ก่อน		หลัง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	2.70	0.68	3.70	0.69	2.41	0.79	3.58	0.51
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	2.76	0.56	3.94	0.55	2.25	0.75	3.92	0.51
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	2.70	0.68	3.82	0.73	2.25	0.75	3.58	0.67
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	2.59	0.71	3.53	0.79	2.25	0.75	3.67	0.49
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	2.47	0.79	3.41	0.71	2.41	0.66	3.67	0.65
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	2.47	0.79	3.52	0.79	2.41	0.66	3.50	0.79
การประกอบอาชีพรองในยามว่าง	2.52	0.62	3.88	0.48	2.25	0.62	4.00	0.00
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	2.41	0.94	3.76	0.66	2.33	0.65	4.00	0.00
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไป ช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	2.35	0.86	3.70	0.68	2.25	0.62	4.00	0.42
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างท่านกับบุคคลอื่น ในชุมชน	2.29	1.04	4.06	0.55	2.25	0.75	4.17	0.39
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	2.23	0.97	3.82	0.95	2.17	0.83	3.92	0.67
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพ เดียวกันในชุมชน	2.29	1.04	3.88	0.99	2.25	0.75	3.92	0.67
รวม	2.48	0.68	3.75	0.43	2.29	0.62	3.83	0.31

จากตาราง 41 แสดงว่าเยาวชนกลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาทำนาโดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อย ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ในด้านการรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ และการเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ เป็นต้น ส่วนในด้านการลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย และการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น เมื่อพิจารณาภายหลังจากการฝึกอบรมพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ในด้านการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ และการประกอบอาชีพครองในยามว่าง เป็นต้น ส่วนในด้านการลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อย

เยาวชนที่บิดาประกอบอาชีพด้านอื่น ๆ โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อย ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อยทุกข้อ คือ การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และการมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย เป็นต้น เมื่อพิจารณาหลังจากการฝึกอบรมพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก คือ การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน การประกอบอาชีพครองในยามว่าง และการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น ส่วนในด้านการมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ตาราง 42 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา

กิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	อาชีพหลักของบิดา		
	ทำนา	อื่น ๆ	
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	14.41	15.83	92.00
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	13.12	17.67	70.00
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	14.41	15.83	92.00
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	13.35	17.33	74.00
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	13.82	16.67	82.00
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	14.82	15.25	99.00
การประกอบอาชีพรองในยามว่าง	13.35	17.33	74.00
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	13.56	17.04	77.50
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	13.29	17.42	73.00
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างท่านกับบุคคลอื่นในชุมชน	14.62	15.54	95.50
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	14.50	15.71	93.50
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	14.47	15.75	93.00
รวม	13.82	16.67	82.00

จากตาราง 42 แสดงว่าค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า กลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาทำนา
และบิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 43 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรมจำแนกตามช่วงอายุ เกี่ยวกับ
กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการจักสาน

กิจกรรมโครงการจักสาน	15 - 18 ปี				18 ⁺ - 25 ปี			
	ก่อน		หลัง		ก่อน		หลัง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	2.00	0.00	3.78	0.44	1.54	0.69	4.00	0.77
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	2.11	0.33	3.67	0.50	1.82	0.60	3.91	0.70
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	2.11	0.60	4.00	0.50	1.73	0.65	4.18	0.40
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	2.11	0.33	4.00	0.50	1.73	0.47	4.18	0.60
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	1.78	0.44	4.00	0.50	2.00	0.77	3.82	0.75
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	2.00	0.50	4.00	0.50	1.82	0.75	3.82	0.75
การประกอบอาชีพรองในยามว่าง	1.55	0.73	4.55	2.73	1.27	0.65	4.27	0.90
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	1.78	0.67	4.22	0.44	1.72	0.48	4.00	0.77
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไป ช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	1.89	0.60	4.11	0.60	1.72	0.46	3.91	0.94
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างท่านกับบุคคลอื่น ในชุมชน	1.55	0.53	4.78	0.44	1.36	0.57	4.54	1.03
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	1.55	0.73	5.00	0.00	1.27	0.47	4.64	0.67
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพ เดียวกันในชุมชน	1.55	0.88	4.78	0.67	1.09	0.30	4.73	0.90
รวม	1.83	0.17	4.24	0.17	1.59	0.26	4.17	0.48

จากตาราง 43 แสดงว่าเยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18⁻ ปี โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการจักสานก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อย ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อยทุกข้อ คือ การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ และการมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น เป็นต้น เมื่อพิจารณาหลังจากการฝึกอบรมพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ในด้านการรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน และการมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน เป็นต้น ส่วนในด้านการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน และการเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก

เยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการจักสานก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อย ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อยในด้านการลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ และการมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย เป็นต้น ส่วนในด้านการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน การประกอบอาชีพรองในยามว่าง และการรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อย เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาหลังจากการฝึกอบรมพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ในด้านการมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน และการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน ส่วนในด้านการประกอบอาชีพรองในยามว่าง การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ และการมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก

ตาราง 44 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการจักสาน จำแนกตามช่วงอายุ

กิจกรรมโครงการจักสาน	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	ช่วงอายุ		
	15 - 18 ⁻ ปี	18 ⁺ - 25 ปี	
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	74.00	136.00	29.00
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	76.50	133.50	31.50
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	89.50	120.50	44.50
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	74.50	135.50	29.50
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	119.00	99.00	25.00
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	99.50	110.50	44.50
การประกอบอาชีพรองในยามว่าง	96.00	114.00	48.00
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	100.00	110.00	44.00
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	105.50	114.50	38.50
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างท่านกับบุคคลอื่นในชุมชน	97.50	112.50	46.50
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	105.00	105.00	39.00
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	92.50	119.50	45.50
รวม	84.00	126.00	39.00

จากตาราง 44 แสดงว่าค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการจักสาน กลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18⁻ ปี
และกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 45 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรมจำแนกตามระดับการศึกษา
เกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการ จักสาน

กิจกรรมโครงการจักสาน	ประถม				สูงกว่าประถม			
	ก่อน		หลัง		ก่อน		หลัง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	1.72	0.47	3.73	0.65	1.78	0.67	4.11	0.60
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	2.00	0.45	3.54	0.52	1.89	0.60	4.11	0.60
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	1.73	0.47	4.00	0.45	2.11	0.78	4.22	0.44
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	1.91	0.30	4.18	0.60	1.89	0.60	4.00	0.50
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	2.09	0.70	3.91	0.54	1.67	0.50	3.89	0.78
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	2.09	0.70	3.82	0.40	1.67	0.50	4.00	0.87
การประกอบอาชีพรองในยามว่าง	1.54	0.82	4.27	0.90	1.22	0.44	4.55	0.73
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	1.91	0.54	4.00	0.45	1.55	0.53	4.22	0.83
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไป ช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	1.91	0.54	4.00	0.77	1.67	0.50	4.00	0.87
การมีความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับบุคคลอื่น ในชุมชน	1.36	0.50	4.64	0.92	1.55	0.73	4.67	0.71
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	1.45	0.69	4.73	0.65	1.33	0.50	4.89	0.33
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพ เดียวกันในชุมชน	1.54	0.82	4.54	1.03	1.00	0.00	5.00	0.00
รวม	1.77	0.23	4.11	0.40	1.61	0.26	4.30	0.31

จากตาราง 45 แสดงว่าเยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาโดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการจักสานก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อย ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อย ในด้านการลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย และการรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ เป็นต้น ส่วนในด้านการรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน และการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาหลังจากการฝึกอบรมพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ในด้านการรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน และการมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน ส่วนในด้านการประกอบอาชีพรองในยามว่าง การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น และการเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษาโดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการจักสานก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อย ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อย ในด้านการเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ และการมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น เป็นต้น ส่วนในด้านการรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน การประกอบอาชีพรองในยามว่าง และการมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาหลังจากการฝึกอบรมพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ในด้านการมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน และการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น ส่วนในด้านการเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน และการมีรายได้จากการประกอบอาชีพ เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก

ตาราง 46 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการจักสาน จำแนกตามระดับการศึกษา

กิจกรรมโครงการจักสาน	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	ระดับการศึกษา		
	ประถม	สูงกว่าประถม	
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	103.50	107.50	36.50
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	90.00	120.00	24.00
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	124.00	86.00	41.00
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	125.50	84.50	39.50
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	107.50	102.50	41.50
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	100.00	79.00	65.00
การประกอบอาชีพรองในยามว่าง	90.00	104.50	39.50
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	98.50	111.50	32.50
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	96.50	93.50	50.50
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างท่านกับบุคคลอื่นในชุมชน	107.50	102.50	41.50
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	107.50	102.50	41.50
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	97.00	113.00	31.00
รวม	102.00	108.00	36.00

จากตาราง 46 แสดงว่าค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการจักสาน กลุ่มระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาและ
สูงกว่าชั้นประถมศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 47 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรมจำแนกตามอาชีพหลักของบิดา
เกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการจักษสาน

กิจกรรมโครงการจักษสาน	ทำนา				อื่น ๆ			
	ก่อน		หลัง		ก่อน		หลัง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	1.90	0.57	3.70	0.67	1.60	0.52	4.10	0.57
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	2.10	0.32	3.80	0.63	1.80	0.63	3.80	0.63
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	2.00	0.67	4.00	0.47	1.80	0.63	4.20	0.42
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	2.00	0.00	4.20	0.63	1.80	0.63	4.00	0.47
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	1.90	0.74	3.90	0.74	1.90	0.57	3.90	0.57
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	2.00	0.67	3.80	0.63	1.80	0.63	4.00	0.67
การประกอบอาชีพรองในยามว่าง	1.70	0.82	4.20	0.92	1.10	0.32	4.60	0.70
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	1.80	0.63	3.80	0.63	1.70	0.48	4.40	0.52
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไป ช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	2.00	0.47	3.70	0.82	1.60	0.52	4.30	0.67
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างทำนากับบุคคลอื่น ในชุมชน	1.40	0.52	4.40	1.07	1.50	0.71	4.90	0.32
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	1.50	0.71	4.70	0.67	1.30	0.48	4.90	0.32
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพ เดียวกันในชุมชน	1.60	0.84	4.50	1.08	1.00	0.05	5.00	0.00
รวม	1.82	0.18	4.06	0.42	1.57	0.26	4.34	0.25

จากตาราง 47 แสดงว่าเยาวชนกลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาทำนา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการจักสานก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อย ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อย ในด้านการรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ และการมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น เป็นต้น ส่วนในด้านการรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน และการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาหลังจากการฝึกอบรม พบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ในด้านการรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน ส่วนในด้านการมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน และการมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก

เยาวชนกลุ่มที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการจักสานก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อย ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อย ในด้านการลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ และการเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ เป็นต้น ส่วนในด้านการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน และการประกอบอาชีพรองในยามว่าง เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาหลังจากการศึกษาดูงานพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ในด้านการมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน การมีความสามัคคีกันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน และการประกอบอาชีพรองในยามว่าง ส่วนในด้านการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน และการเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก

ตาราง 48 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการจักสาน จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา

กิจกรรมโครงการจักสาน	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	อาชีพหลักของบิดา		
	ทำนา	อื่น ๆ	
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	84.00	126.00	29.00
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	98.00	112.00	43.00
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	93.00	117.00	38.00
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	108.00	102.00	47.00
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	103.50	106.50	48.50
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	91.00	119.00	36.00
การประกอบอาชีพรองในยามว่าง	86.50	121.00	34.00
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	81.00	129.00	26.00
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	74.00	119.50	35.50
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างท่านกับบุคคลอื่นในชุมชน	96.50	119.50	35.50
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	92.00	118.00	37.00
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	83.50	126.50	28.50
รวม	68.50	114.10	13.50*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 48 แสดงว่าค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการจักสาน กลุ่มอาชีพหลักของบิดาทำนาและ
บิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 49 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรมจำแนกตามช่วงอายุ เกี่ยวกับ
กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการเพาะเห็ด

กิจกรรมโครงการเพาะเห็ด	15 - 18 ⁻ ปี				18 ⁺ - 25 ปี			
	ก่อน		หลัง		ก่อน		หลัง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	2.69	0.48	3.54	0.66	2.17	0.86	3.39	0.61
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	2.54	0.52	4.00	0.58	2.33	0.84	3.78	0.55
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	2.54	0.66	3.61	0.77	2.61	0.85	3.83	0.78
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	2.54	0.66	3.85	0.80	2.39	0.70	3.67	0.84
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	2.54	0.66	3.77	0.72	2.50	0.71	3.44	0.78
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	2.69	0.75	3.92	0.86	2.67	0.48	3.61	0.61
การประกอบอาชีพรองในยามว่าง	2.85	0.55	4.08	0.49	2.67	0.48	4.00	0.59
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	2.78	0.83	4.15	0.69	2.61	0.61	3.83	0.71
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไป ช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	2.77	0.93	4.08	0.76	2.61	0.61	3.83	0.62
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างท่านกับบุคคลอื่น ในชุมชน	2.77	0.83	4.15	0.55	2.39	0.78	3.89	0.76
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	2.46	0.88	3.61	0.77	2.33	0.91	3.55	0.70
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพ เดียวกันในชุมชน	2.54	1.13	3.61	0.65	2.28	0.96	3.83	0.78
รวม	2.64	0.46	3.86	0.40	2.46	0.51	3.72	0.38

จากตาราง 49 แสดงว่าเยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18⁻ ปี โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการเพาะเห็ดก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ในด้านการประกอบอาชีพรองในยามว่าง การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน และการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน เป็นต้น ส่วนในด้านการรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อย เมื่อพิจารณาหลังจากการฝึกอบรมพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ คือ การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน และการประกอบอาชีพรองในยามว่าง เป็นต้น

เยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการเพาะเห็ดก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อย ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ในด้านการมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย การประกอบอาชีพรองในยามว่าง และการเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ เป็นต้น ส่วนในด้านการลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น และการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อยเมื่อพิจารณาหลังจากการฝึกอบรมพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ในด้านการประกอบอาชีพรองในยามว่าง การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน และการเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ เป็นต้น ส่วนในด้านการลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และการมีรายได้จากการประกอบอาชีพเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ตาราง 50 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการเพาะเห็ด จำแนกตามช่วงอายุ

กิจกรรมโครงการเพาะเห็ด	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	ช่วงอายุ		
	15 - 18 ปี	18 ⁺ - 25 ปี	
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	14.58	17.03	98.50
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	16.27	15.81	113.50
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	15.58	16.31	111.50
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	16.23	15.83	114.00
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	16.77	15.44	107.00
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	17.04	15.25	103.50
การประกอบอาชีพรองในยามว่าง	15.08	16.67	105.00
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	15.92	16.06	116.00
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	16.38	15.72	112.00
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างท่านกับบุคคลอื่นในชุมชน	15.73	16.19	113.50
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	16.35	15.75	112.50
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	14.35	17.19	95.50
รวม	15.23	16.56	107.00

จากตาราง 50 แสดงว่าค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการเพาะเห็ด กลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18 ปี
และกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 51 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรมจำแนกตามระดับการศึกษา
เกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการเพาะเห็ด

กิจกรรมโครงการเพาะเห็ด	ประณม				สูงกว่าประณม			
	ก่อน		หลัง		ก่อน		หลัง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	2.37	0.72	3.37	0.72	2.40	0.83	3.53	0.52
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	2.44	0.51	3.87	0.62	2.40	0.91	3.87	0.52
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	2.75	0.68	3.81	0.75	2.40	0.83	3.67	0.82
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	2.50	0.63	3.62	0.81	2.40	0.74	3.87	0.83
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	2.50	0.73	3.50	0.82	2.53	0.64	3.67	0.72
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	2.75	0.58	3.62	0.72	2.60	0.63	3.87	0.74
การประกอบอาชีพรองในยามว่าง	2.75	0.58	4.19	0.54	2.73	0.46	3.87	0.52
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	2.50	0.73	3.87	0.81	2.87	0.64	4.07	0.59
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไป ช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	2.75	0.68	4.06	0.44	2.60	0.83	3.80	0.86
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างท่านกับบุคคลอื่น ในชุมชน	2.43	0.73	4.00	0.82	2.66	0.90	4.00	0.53
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	2.50	0.82	3.37	0.72	2.27	0.96	3.80	0.68
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพ เดียวกันในชุมชน	2.31	0.95	3.62	0.72	2.47	1.12	3.87	0.74
รวม	2.55	0.46	3.74	0.39	2.53	0.54	3.82	0.39

จากตาราง 51 แสดงว่าเยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาโดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการเพาะเห็ดก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ในด้านการเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย และการประกอบอาชีพรองในยามว่าง เป็นต้น ส่วนในด้านการมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อย เมื่อพิจารณาหลังจากการฝึกอบรมพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ในด้านการประกอบอาชีพรองในยามว่าง การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน และการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น ส่วนในด้านการลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ และการรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการเพาะเห็ดก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ในด้านการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน การประกอบอาชีพรองในยามว่าง และการมีความสัมพันธ์ระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น ส่วนในด้านการมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ และการรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อย เมื่อพิจารณาหลังจากการฝึกอบรมพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ คือ การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน และการรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ เป็นต้น

ตาราง 52 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการเพาะเห็ด จำแนกตามระดับการศึกษา

กิจกรรมโครงการเพาะเห็ด.	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	ระดับการศึกษา		
	ประถม	สูงกว่าประถม	
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	15.53	16.50	112.50
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	15.66	16.37	114.50
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	15.50	16.53	112.00
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	15.06	17.00	105.00
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	15.59	16.43	113.50
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	14.84	17.23	101.50
การประกอบอาชีพรองในยามว่าง	17.84	14.03	90.50
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	16.25	15.73	116.00
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	16.63	15.33	110.00
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างท่านกับบุคคลอื่นในชุมชน	16.56	15.40	111.00
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	13.41	18.77	78.50
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	15.47	16.57	111.50
รวม	15.41	16.63	110.50

จากตาราง 52 แสดงว่าค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการเพาะเห็ด กลุ่มระดับประถมศึกษาและสูงกว่า
ประถมศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 53 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรมจำแนกตามอาชีพหลักของบิดา
เกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการเพาะเห็ด

กิจกรรมโครงการเพาะเห็ด	ทำนา				อื่น ๆ			
	ก่อน		หลัง		ก่อน		หลัง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	2.47	0.77	3.63	0.60	2.25	0.75	3.17	0.58
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	2.31	0.75	3.84	0.50	2.58	0.67	3.92	0.67
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	2.47	0.77	3.68	0.67	2.75	0.75	3.83	0.94
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	2.37	0.68	3.63	0.68	2.58	0.67	3.92	0.99
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	2.68	0.58	3.74	0.45	2.25	0.75	3.33	1.07
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	2.79	0.63	3.84	0.69	2.50	0.52	3.58	0.79
การประกอบอาชีพรองในยามว่าง	2.79	0.53	4.05	0.62	2.67	0.49	4.00	0.43
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	2.68	0.67	4.05	0.70	2.67	0.78	3.83	0.72
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	2.68	0.67	4.00	0.67	2.67	0.89	3.83	0.72
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างท่านกับบุคคลอื่นในชุมชน	2.68	0.67	4.00	0.47	2.33	0.98	4.00	0.95
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	2.26	0.87	3.63	0.76	2.58	0.90	3.50	0.67
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	2.37	1.01	3.74	0.73	2.42	1.08	3.75	0.75
รวม	2.55	0.48	3.82	0.34	2.52	0.53	3.72	0.46

จากตาราง 53 แสดงว่าเยาวชนกลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาท่านา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการเพาะเห็ดก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ในด้านการมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย การประกอบอาชีพรองในยามว่าง และการลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เป็นต้น ส่วนในด้านการมีรายได้จากการประกอบอาชีพ การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพและการมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อย เมื่อพิจารณาหลังจากการฝึกอบรมพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ คือ การประกอบอาชีพรองในยามว่าง การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน และการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน เป็นต้น

เยาวชนที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการเพาะเห็ดก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ในด้านการเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ การประกอบอาชีพรองในยามว่าง และการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น ส่วนในด้านการมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน และการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อย เมื่อพิจารณาหลังจากการฝึกอบรมพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ในด้านการประกอบอาชีพรองในยามว่าง การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน และการรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ เป็นต้น ส่วนในด้านการรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และการมีรายได้จากการประกอบอาชีพ เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ตาราง 54 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการเพาะเห็ด จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา

กิจกรรมโครงการเพาะเห็ด	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	อาชีพหลักของบิดา		
	ทำนา	อื่น ๆ	
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	16.95	14.50	96.00
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	16.71	14.88	100.50
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	16.71	14.88	100.50
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	16.03	15.96	113.50
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	16.21	15.67	110.00
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	15.79	16.33	110.00
การประกอบอาชีพรองในยามว่าง	15.47	16.83	104.00
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	16.95	14.50	96.00
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	16.79	14.75	99.00
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างท่านกับบุคคลอื่นในชุมชน	15.39	16.96	102.50
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	17.42	13.75	87.00
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	15.95	16.08	113.00
รวม	16.63	15.00	102.00

จากตาราง 54 แสดงว่าค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการเพาะเห็ด กลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาทำนาและ
บิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 55 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรมจำแนกตามช่วงอายุ
เกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์

กิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์	15 - 18 ปี				18 ⁺ - 25 ปี			
	ก่อน		หลัง		ก่อน		หลัง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	2.50	1.00	3.25	0.50	2.83	0.41	3.33	0.52
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	2.75	0.50	3.75	0.50	2.83	0.41	4.17	0.75
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	2.75	0.50	3.50	0.58	3.00	0.00	3.50	0.84
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	2.50	1.00	3.25	0.50	2.83	0.41	3.50	0.84
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	2.50	1.00	3.00	0.00	2.83	0.41	3.00	0.00
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	2.75	0.50	3.00	0.00	2.83	0.41	3.00	0.00
การประกอบอาชีพรองในยามว่าง	2.50	0.96	3.25	0.50	2.33	0.82	3.17	0.41
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	3.00	0.00	3.75	0.50	2.83	0.41	3.33	0.52
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไป ช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	3.00	0.00	3.75	0.50	3.00	0.00	3.33	0.52
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างท่านกับบุคคลอื่น ในชุมชน	2.50	0.58	3.75	0.50	2.50	0.84	3.50	0.55
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	2.75	0.50	3.25	0.50	2.67	0.52	3.00	0.00
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพ เดียวกันในชุมชน	2.50	0.58	3.25	0.52	2.17	0.75	3.00	0.00
รวม	2.64	0.55	3.39	0.12	2.72	0.23	3.32	0.14

จากตาราง 55 แสดงว่าเยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18 ปี โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ในด้านการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชนและการรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ เป็นต้น ส่วนในด้านการมีรายได้จากการประกอบอาชีพ การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น และการลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อย เมื่อพิจารณาหลังจากการฝึกอบรมพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ในด้านการรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน และการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน เป็นต้น ส่วนในด้านการเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ และการมีมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

เยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ในด้านการเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน และการมีรายได้จากการประกอบอาชีพ เป็นต้น ส่วนในด้านการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน การประกอบอาชีพรองในยามว่าง และการมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อย เมื่อพิจารณาหลังจากการฝึกอบรมพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ในด้านการรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ ส่วนในด้านการเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น และการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ตาราง 56 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตามช่วงอายุ

กิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	ช่วงอายุ		
	15 - 18 ⁻ ปี	18 ⁺ - 25 ปี	
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	24.00	31.00	10.00
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	20.00	35.00	10.00
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	24.00	31.00	10.00
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	23.50	31.50	10.50
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	23.50	31.50	10.50
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	23.00	32.00	11.00
การประกอบอาชีพรองในยามว่าง	22.50	32.50	11.50
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	25.00	30.00	9.00
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	27.00	28.00	7.00
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างท่านกับบุคคลอื่นในชุมชน	24.50	30.50	9.50
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	22.00	32.00	12.00
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	21.00	34.00	11.00
รวม	22.50	32.50	11.50

จากตาราง 56 แสดงว่าค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษา นอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ กลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18⁻ ปี และกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 57 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรมจำแนกตามระดับการศึกษา
เกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์

กิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์	ประณม				สูงกว่าประณม			
	ก่อน		หลัง		ก่อน		หลัง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	2.50	0.84	3.33	0.52	3.00	0.00	3.25	0.50
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	2.83	0.41	3.83	0.41	2.75	0.50	4.25	0.86
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	2.83	0.41	3.67	0.82	3.00	0.00	3.25	0.50
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	2.50	0.84	3.50	0.84	3.00	0.00	3.25	0.50
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	2.67	0.82	3.00	0.00	2.75	0.50	3.00	0.00
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	2.83	0.41	3.00	0.00	2.75	0.50	3.00	0.00
การประกอบอาชีพรองในยามว่าง	2.50	0.84	3.17	0.41	2.00	0.82	3.25	0.50
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	3.00	0.00	3.50	0.55	2.75	0.50	3.50	0.58
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	3.00	0.00	3.50	0.55	3.00	0.00	3.50	0.58
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างท่านกับบุคคลอื่นในชุมชน	2.33	0.82	3.50	0.55	2.75	0.50	3.75	0.50
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	2.83	0.41	3.17	0.41	2.50	0.58	3.00	0.00
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	2.33	0.82	3.17	0.41	2.25	0.50	3.00	0.00
รวม	2.68	0.46	3.36	0.17	2.71	0.22	3.33	0.07

จากตาราง 57 แสดงว่าเยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ในด้านการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน และการรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ เป็นต้น ส่วนในด้านการมีรายได้จากการประกอบอาชีพ การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น และการประกอบอาชีพรองในยามว่าง เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อย เมื่อพิจารณาหลังจากการฝึกอบรมพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ในด้านการรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ และการเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ ส่วนในด้านการมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน และการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ในด้านการมีรายได้จากการประกอบอาชีพ การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ และการมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น เป็นต้น ส่วนในด้านการรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน และการประกอบอาชีพรองในยามว่าง เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อย เมื่อพิจารณาหลังจากการฝึกอบรมพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ในด้านการรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ และการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน ส่วนในด้านการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน และการมีรายได้จากการประกอบอาชีพ เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ตาราง 58 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตามระดับการศึกษา

กิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	ระดับการศึกษา		
	ประถม	สูงกว่าประถม	
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	37.00	18.00	8.00
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	30.00	25.00	9.00
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	37.00	18.00	8.00
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	37.00	18.00	8.00
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	32.50	22.50	11.50
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	32.00	23.00	11.00
การประกอบอาชีพรองในยามว่าง	28.50	26.50	7.50
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	36.00	19.00	9.00
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	33.00	22.00	12.00
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างทำนกับบุคคลอื่นในชุมชน	34.00	20.00	11.00
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	30.00	25.00	9.00
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	33.00	32.00	12.00
รวม	32.50	22.50	11.50

จากตาราง 58 แสดงว่าค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ กลุ่มระดับการศึกษาชั้น
ประถมศึกษาและสูงกว่าประถมศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 59 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรม จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา เกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์

กิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์	ทำนา				อื่น ๆ			
	ก่อน		หลัง		ก่อน		หลัง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	2.83	0.41	3.33	0.52	2.50	1.00	3.25	0.50
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	2.83	0.41	4.00	0.63	2.75	0.50	4.00	0.82
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	3.00	0.00	3.33	0.82	2.75	0.50	3.75	0.50
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	2.83	0.41	3.33	0.82	2.50	1.00	3.50	0.58
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	2.83	0.41	3.00	0.00	2.50	1.00	3.00	0.00
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	2.83	0.41	3.00	0.00	2.75	0.50	3.00	0.00
การประกอบอาชีพรองในยามว่าง	2.67	0.52	3.17	0.41	1.75	0.96	3.25	0.50
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	3.00	0.00	3.67	0.52	2.75	0.50	3.25	0.50
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	3.00	0.00	3.67	0.52	3.00	0.00	3.25	0.50
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างทำนากับบุคคลอื่นในชุมชน	2.67	0.82	3.83	0.41	2.25	0.50	3.25	0.50
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	2.83	0.41	3.00	0.00	2.50	0.58	3.25	0.50
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	2.33	0.82	3.00	0.00	2.25	0.50	3.25	0.50
รวม	2.80	0.23	3.36	0.86	2.52	0.50	3.33	0.20

จากตาราง 59 แสดงว่าเยาวชนกลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาพ่านาโดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ในด้านการเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน และการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน เป็นต้น ส่วนในด้านการมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อย เมื่อพิจารณาหลังจากการฝึกอบรมพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ในด้านการรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน และการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น ส่วนในด้านการมีรายได้จากการประกอบอาชีพ การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ และการมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

เยาวชนที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ในด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพและการเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ เป็นต้น ส่วนในด้านการมีรายได้จากการประกอบอาชีพ การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น และการลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อย เมื่อพิจารณาหลังจากการฝึกอบรมพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ในด้านการรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ และการเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ ส่วนในด้านการมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ และการประกอบอาชีพรองในยามว่าง เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ตาราง 60 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตามอาชีพหลัก
ของบิดา

กิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	อาชีพหลักของบิดา		
	ทำนา	อื่น ๆ	
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	31.00	24.00	10.00
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	31.00	24.00	10.00
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	27.00	28.00	6.00
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	27.50	27.50	6.50
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	31.50	23.50	10.50
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	32.00	23.00	11.00
การประกอบอาชีพรองในยามว่าง	27.00	28.00	6.00
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	35.00	20.00	10.00
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	38.00	17.00	7.00
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างท่านกับบุคคลอื่นในชุมชน	34.50	20.00	10.50
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	28.50	26.50	7.50
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	28.50	26.50	7.50
รวม	31.00	24.00	10.00

จากตาราง 60 แสดงว่าค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ กลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาทำนา
และบิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 61 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรม จำแนกตามช่วงอายุเกี่ยวกับ
กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างเสริมสวย

กิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย	15 - 18 ปี				18 ⁺ - 25 ปี			
	ก่อน		หลัง		ก่อน		หลัง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	2.64	1.15	3.64	1.00	2.53	1.02	3.84	0.76
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	2.64	1.21	3.93	0.91	2.36	0.89	4.05	0.52
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	2.50	0.85	3.86	0.77	2.53	1.07	4.05	0.62
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	2.14	0.95	3.78	0.89	2.42	0.96	3.89	0.57
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	2.36	0.93	3.64	0.93	2.37	0.89	3.68	1.00
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	2.50	1.22	3.50	1.34	2.42	1.01	3.68	0.94
การประกอบอาชีพรองในยามว่าง	1.93	1.38	4.00	1.10	2.53	0.96	3.95	0.78
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	2.28	1.20	3.86	0.86	2.42	0.96	3.79	0.85
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไป ช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	2.50	1.01	3.71	0.91	2.37	0.89	3.74	0.73
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างท่านกับบุคคลอื่น ในชุมชน	2.43	1.34	4.21	0.70	2.53	0.90	4.05	0.62
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	1.78	1.12	4.14	1.16	2.37	0.76	4.05	0.40
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพ เดียวกันในชุมชน	1.93	1.38	4.71	0.61	2.53	1.12	4.26	0.45
รวม	2.30	0.89	3.92	0.65	2.45	0.73	3.92	0.41

จากตาราง 61 แสดงว่าเยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18 ปี โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการข้างเสริมสวก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อย ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ในด้านการมีรายได้จากการประกอบอาชีพ และการรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ ส่วนในด้านการเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย และการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน เป็นต้น เมื่อพิจารณาหลังจากการฝึกอบรมพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ในด้านการมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน ส่วนในด้านการมีความสามัคคีกันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน และการประกอบอาชีพรองในยามว่าง เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก และเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ในด้านการมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย

เยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการข้างเสริมสวก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อย ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ในด้านการมีรายได้จากการประกอบอาชีพ การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ และการประกอบอาชีพรองในยามว่าง เป็นต้น ส่วนในด้านการมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย และการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อย เมื่อพิจารณาหลังจากการฝึกอบรมพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ คือ การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ และการเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ เป็นต้น

ตาราง 62 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการช่างเสริมสวย จำแนกตามช่วงอายุ

กิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	ช่วงอายุ		
	15 - 18 ⁻ ปี	18 ⁺ - 25 ปี	
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	14.46	18.74	100.00
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	13.93	19.26	90.00
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	16.04	17.71	119.50
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	17.79	16.42	122.00
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	16.57	17.32	127.00
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	15.39	18.18	110.50
การประกอบอาชีพรองในยามว่าง	19.07	15.47	104.00
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	17.61	16.55	124.50
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	15.75	17.92	115.50
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างท่านกับบุคคลอื่นในชุมชน	18.21	16.11	116.00
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	20.00	14.79	91.00
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	21.57	13.63	69.00 ^{**}
รวม	18.68	15.76	109.50

^{**}มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตาราง 62 แสดงว่าค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษา นอกเหนือจากโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการช่างเสริมสวย กลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18 ปี และกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านการมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน ส่วนในด้านการมีรายได้จากการประกอบอาชีพ ด้านการรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ ด้านการเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ ด้านการมีรายได้จากการประกอบอาชีพเท่านั้น ด้านการลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ด้านการมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย ด้านการประกอบอาชีพรองในยามว่าง ด้านการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน ด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน ด้านการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน และในด้านการรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 63 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรมจำแนกตามระดับการศึกษา
เกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างเสริมสวย

กิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย	ประถม				สูงกว่าประถม			
	ก่อน		หลัง		ก่อน		หลัง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	2.59	1.26	3.68	0.99	2.54	0.52	3.91	0.54
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	2.50	1.10	3.95	0.78	2.45	0.93	4.09	0.54
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	2.45	1.06	3.86	0.77	2.64	0.81	4.18	0.40
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	2.23	1.07	3.68	0.78	2.45	0.69	4.18	0.40
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	2.18	0.91	3.50	1.00	2.73	0.79	4.00	0.63
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	2.27	1.24	3.45	1.33	2.82	0.60	3.91	0.30
การประกอบอาชีพรองในยามว่าง	2.27	1.20	3.77	0.97	2.54	0.82	3.91	0.54
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อ บุคคลอื่นในชุมชน	2.27	1.16	3.77	0.97	2.54	0.82	3.91	0.54
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไป ช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	2.27	0.98	3.77	0.81	2.72	0.78	3.64	0.81
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างทำนกับบุคคลอื่น ในชุมชน	2.36	1.09	4.00	0.69	2.73	1.10	4.36	0.50
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	2.00	0.92	4.00	0.92	2.36	1.02	4.27	0.47
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพ เดียวกันในชุมชน	2.14	1.24	4.41	0.59	2.54	1.29	4.54	0.52
รวม	2.29	0.84	3.82	0.60	2.57	0.71	4.11	0.21

จากตาราง 63 แสดงว่าเยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวยก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อย ส่วนในด้านรายข้อพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลางในด้านการมีรายได้จากการประกอบอาชีพ ส่วนในด้านการรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ และการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อย เมื่อพิจารณาหลังจากการฝึกอบรมพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ในด้านการมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน และการรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน เป็นต้น ส่วนในด้านการลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และการมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษาโดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวยก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ในด้านการมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น ส่วนในด้านการรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น และการรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อย เมื่อพิจารณาหลังจากการฝึกอบรมพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ในด้านการมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน ส่วนในด้านการประกอบอาชีพรองในยามว่าง การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน และการรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก

ตาราง 64 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการช่างเสริมสวย จำแนกตามระดับการศึกษา

กิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	ระดับการศึกษา		
	ประถม	สูงกว่าประถม	
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	15.95	19.09	98.00
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	16.41	18.18	108.00
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	16.64	17.73	113.00
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	16.73	17.55	115.00
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	17.20	16.59	116.50
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	17.45	16.09	111.00
การประกอบอาชีพหรืองานในยามว่าง	15.93	19.14	97.50
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	17.86	15.27	102.00
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	19.18	12.64	73.00
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างท่านกับบุคคลอื่นในชุมชน	17.45	16.09	111.00
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	17.57	15.86	108.50
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	17.68	15.64	106.00
รวม	16.66	17.68	113.50

จากตาราง 64 แสดงว่าค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการช่างเสริมสวย กลุ่มระดับประถมศึกษาและ
สูงกว่าประถมศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 65 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเยาวชนก่อนและหลังการฝึกอบรมจำแนกตามอาชีพหลักของ
บิดา เกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างเสริมสวย

กิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย	ทำนา				อื่น ๆ			
	ก่อน		หลัง		ก่อน		หลัง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	2.80	1.24	3.85	0.93	2.23	0.60	3.61	0.77
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	2.75	1.12	4.05	0.76	2.08	0.76	3.92	0.64
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	2.65	1.04	3.90	0.79	2.31	0.85	4.08	0.49
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	2.40	0.99	3.75	0.79	2.15	0.90	4.00	0.58
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	2.50	1.05	3.65	0.99	2.15	0.55	3.69	0.95
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	2.60	1.23	3.55	1.28	2.23	0.83	3.69	0.85
การประกอบอาชีพรองในยามว่าง	2.45	1.27	3.85	1.09	2.00	1.00	4.15	0.55
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	2.70	1.17	3.85	0.74	1.84	0.55	3.77	1.01
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	2.60	0.99	3.60	0.88	2.15	0.80	3.92	0.64
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างทำนากับบุคคลอื่นในชุมชน	2.80	1.15	4.10	0.72	2.00	0.82	4.15	0.55
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	2.25	0.97	4.05	0.99	1.92	0.95	4.15	0.37
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	2.50	1.36	4.45	0.60	1.92	1.03	4.46	0.51
รวม	2.58	0.83	3.89	0.59	2.08	0.67	3.97	0.38

จากตาราง 65 แสดงว่าเยาวชนกลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาท่านาโดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวยก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ในด้านการมีรายได้จากการประกอบอาชีพ การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน และการรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ เป็นต้น ส่วนในด้านการลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน และการประกอบอาชีพรองในยามว่าง เป็นต้น เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อย เมื่อพิจารณาหลังจากการฝึกอบรมพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ คือ การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน และการรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ เป็นต้น

เยาวชนที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวยก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อย ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อยทุกข้อ คือ การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ และการมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย เป็นต้น เมื่อพิจารณาหลังจากการฝึกอบรมพบว่าโดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ คือ การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน การประกอบอาชีพรองในยามว่าง และการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น

ตาราง 66 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการช่างเสริมสวย จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา

กิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็น		U
	อาชีพหลักของบิดา		
	ทำนา	อื่น ๆ	
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ	15.45	19.38	99.00
การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ	14.63	20.65	82.50*
การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ	14.85	20.31	87.00
การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	15.02	20.04	90.50
การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	15.02	20.04	90.50
การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย	14.75	20.46	85.00
การประกอบอาชีพรองในยามว่าง	14.38	21.04	77.50*
การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน	14.10	21.46	72.00*
การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน	13.43	22.50	58.50**
การมีความสัมพันธ์กันระหว่างทำนากับบุคคลอื่นในชุมชน	14.10	21.46	72.00*
การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	15.50	19.31	100.00
การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน	15.32	19.58	96.50
รวม	13.82	21.88	66.50**

**มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 66 แสดงว่าค่าเฉลี่ยอันดับที่ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรมโครงการช่างเสริมสวย กลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาท่านา และบิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ ด้านการประกอบอาชีพรองในยามว่าง ด้านการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน และด้านการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน ส่วนในด้านการมีรายได้จากการประกอบอาชีพ ด้านการเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ ด้านการมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น ด้านการลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ด้านการมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย ด้านการรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน และด้านการมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบความต้องการและความสนใจ

ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์และเปรียบเทียบความต้องการและความสนใจของเยาวชนที่มี
ต่อกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการ ตัดเย็บเสื้อผ้า จักสาน เพาะเห็ด ช่างซ่อมเครื่องยนต์
และช่างเสริมสวย เพิ่มเติมครั้งต่อไปในโครงการที่เคยอบรมมาแล้ว ตามตัวแปรด้าน อายุ ระดับการศึกษา
และอาชีพหลักของบิดา ตามลำดับ ดังปรากฏในตาราง 67 ถึง 96

ตาราง 67 ค่าเฉลี่ยความถี่ของการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า
จำแนกตามช่วงอายุ

กิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า	อายุ			
	15 - 18 ปี		18 ⁺ - 25 ปี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การฝึกอบรมการตัดเย็บเสื้อผ้าอย่างง่าย ๆ ตามหลักสูตรเดิม	2.21	1.05	3.33	0.49
การฝึกอบรมการทำตะเข็บตอกแต่งบนเสื้อผ้า	3.64	0.84	3.33	0.62
การฝึกอบรมการทำวัสดุตกแต่งบนเสื้อผ้า	3.57	1.02	3.40	0.63
การฝึกอบรมการทำเครื่องเกาะเกี่ยวบนเสื้อผ้า	3.50	0.85	3.33	0.62
การฝึกเทคนิคการตกแต่งรอยเย็บและฝีเข็ม	3.71	1.07	3.33	0.49
การฝึกเทคนิคการเย็บผ้าลักษณะพิเศษ	4.00	1.04	3.73	0.46
การฝึกอบรมการตัดเสื้อในโอกาสพิเศษ	3.71	1.07	3.67	0.49
การฝึกเทคนิคการสร้างแบบตัดเย็บเสื้อผ้า	3.71	1.07	3.80	0.68
รวม	3.51	0.64	3.49	0.41

จากตาราง 67 แสดงว่าเยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18 ปี โดยส่วนรวมมีความถี่ของการเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความถี่ของการในระดับมาก ในด้านการฝึกเทคนิคการเย็บผ้าลักษณะพิเศษ การฝึกเทคนิคการตกแต่งรอยเย็บและฝีเข็ม การฝึกอบรมการตัดเสื้อในโอกาสพิเศษ การฝึกเทคนิคการสร้างแบบตัดเย็บเสื้อผ้า การฝึกอบรมการทำตะเข็บตอกแต่งบนเสื้อผ้า และการฝึกอบรมการทำวัสดุตกแต่งบนเสื้อผ้า ตามลำดับ ส่วนในด้านการฝึกอบรมการทำเครื่องเกาะเกี่ยวบนเสื้อผ้า เยาวชนมีความถี่ของการในระดับปานกลาง และสำหรับการฝึกอบรมการตัดเย็บเสื้อผ้าอย่างง่าย ๆ ตามหลักสูตรเดิม เยาวชนมีความถี่ของการในระดับน้อย

เยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี โดยส่วนรวมมีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรม โครงการตัดเย็บเสื้อผ้า เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก ในด้านการฝึกเทคนิคการสร้างแบบตัดเย็บเสื้อผ้า การฝึกเทคนิคการเย็บผ้า ลักษณะพิเศษ และการฝึกอบรมการตัดเสื้อผ้าในโอกาสพิเศษ ส่วนในด้านการฝึกอบรมการทำวัสดุ ตกแต่งบนเสื้อผ้า การฝึกอบรมการตัดเย็บเสื้อผ้าอย่างง่าย ๆ ตามหลักสูตรเดิม การฝึกอบรมการทำตะเข็บตกแต่งบนเสื้อผ้า การฝึกอบรมการทำเครื่องเกาะเกี่ยวบนเสื้อผ้า และการฝึกเทคนิคการ ตกแต่งรอยเย็บและฝีเข็ม

ตาราง 68 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความหึงการและความสนใจของเยาวชนในกิจกรรม
การศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตามช่วงอายุ

กิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการ		U
	ช่วงอายุ		
	15 - 18 ⁻ ปี	18 ⁺ - 25 ปี	
การฝึกอบรมการตัดเย็บเสื้อผ้าอย่างง่าย ๆ ตามหลักสูตรเดิม	10.36	19.33	40.00**
การฝึกอบรมการทำตะเข็บตกแต่งบนเสื้อผ้า	16.89	13.23	78.50
การฝึกอบรมการทำวัสดุตกแต่งบนเสื้อผ้า	16.29	13.80	87.00
การฝึกอบรมการทำเครื่องเกาะเกี่ยวบนเสื้อผ้า	16.36	13.73	86.00
การฝึกเทคนิคการตกแต่งรอยเย็บและฝีเข็ม	17.32	12.83	72.50
การฝึกเทคนิคการเย็บผ้าลักษณะพิเศษ	17.07	13.07	76.00
การฝึกอบรมการตัดเสื้อในโอกาสพิเศษ	15.36	14.67	100.00
การฝึกเทคนิคการสร้างแบบตัดเย็บเสื้อผ้า	14.79	15.20	102.00
รวม	15.54	14.50	97.50

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตาราง 68 แสดงว่าค่าเฉลี่ยอันดับที่ความหึงการและความสนใจของเยาวชนในกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการตัดเย็บเสื้อผ้างกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18⁻ ปี และกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านหึงการฝึกอบรมการตัดเย็บเสื้อผ้าอย่างง่าย ๆ ตามหลักสูตรเดิม ส่วนในด้านหึงการฝึกอบรมการทำตะเข็บตกแต่งบนเสื้อผ้า การฝึกอบรมการทำวัสดุตกแต่งบนเสื้อผ้า การฝึกอบรมการทำเครื่องเกาะเกี่ยวบนเสื้อผ้า การฝึกเทคนิคการตกแต่งรอยเย็บและฝีเข็ม การฝึกเทคนิคการเย็บผ้าลักษณะพิเศษ การฝึกอบรมการตัดเสื้อในโอกาสพิเศษ และในด้านการฝึกเทคนิคการสร้างแบบตัดเย็บเสื้อผ้า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 69 ค่าเฉลี่ยความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า
จำแนกตามระดับการศึกษา

กิจกรรม	ระดับการศึกษา			
	ประถม		สูงกว่าประถม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การฝึกอบรมการตัดเย็บเสื้อผ้าอย่างง่าย ๆ ตามหลักสูตรเดิม	2.94	0.99	2.61	0.96
การฝึกอบรมการทำตะเข็บตกแต่งบนเสื้อผ้า	3.44	0.63	3.54	0.88
การฝึกอบรมการทำวัสดุตกแต่งบนเสื้อผ้า	3.56	0.73	3.38	0.96
การฝึกอบรมการทำเครื่องเกาะเกี่ยวบนเสื้อผ้า	3.31	0.61	3.54	0.88
การฝึกเทคนิคการดำดั่งรอยเย็บและฝีเข็ม	3.44	0.81	3.61	0.87
การฝึกเทคนิคการเย็บผ้าลักษณะพิเศษ	3.87	0.62	3.85	0.99
การฝึกอบรมการตัดเสื้อในโอกาสพิเศษ	3.56	0.81	3.85	0.80
การฝึกเทคนิคการสร้างแบบตัดเย็บเสื้อผ้า	3.62	0.88	3.92	0.86
รวม	3.47	0.41	3.54	0.65

จากตาราง 69 แสดงว่าเยาวชนที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษาโดยส่วนรวมมีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก ในด้านการฝึกเทคนิคการเย็บผ้าลักษณะพิเศษ การฝึกเทคนิคการสร้างแบบตัดเย็บเสื้อผ้า และการฝึกอบรมการตัดเสื้อในโอกาสพิเศษ ส่วนในด้านการฝึกอบรมการทำตะเข็บตกแต่งบนเสื้อผ้า การฝึกเทคนิคการตกแต่งรอยเย็บและฝีเข็ม การฝึกอบรมการทำเครื่องเกาะเกี่ยวบนเสื้อผ้า และการฝึกอบรมการตัดเย็บเสื้อผ้าอย่างง่าย ๆ ตามหลักสูตรเดิม เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก ในด้านการฝึกอบรมการสร้างแบบตัดเย็บเสื้อผ้า การฝึกเทคนิคการเย็บผ้าลักษณะพิเศษ การฝึกอบรมการตัดเสื้อในโอกาสพิเศษ การฝึกอบรมการตัดเย็บเสื้อผ้าอย่างง่าย ๆ ตามหลักสูตรเดิม การฝึกเทคนิคการตกแต่งรอยเย็บและผีเสื้อ การฝึกอบรมการทำตะเข็บตกแต่งบนเสื้อผ้า และการฝึกอบรมการทำเครื่องเกาะเกี่ยวบนเสื้อผ้า ส่วนในด้านการฝึกอบรมการทำวัสดุตกแต่งบนเสื้อผ้า เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง

ตาราง 70 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนในกิจกรรม
การศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตามระดับการศึกษา

กิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการ		U
	ระดับการศึกษา		
	ประถม	สูงกว่าประถม	
การฝึกอบรมการตัดเย็บเสื้อผ้าอย่างง่าย ๆ ตามหลักสูตรเดิม	16.31	13.38	83.00
การฝึกอบรมการทำตะเข็บตกแต่งบนเสื้อผ้า	14.56	15.54	97.00
การฝึกอบรมการทำวัสดุตกแต่งบนเสื้อผ้า	15.94	13.85	89.00
การฝึกอบรมการทำเครื่องเกาะเกี่ยวบนเสื้อผ้า	14.16	16.04	90.50
การฝึกเทคนิคการตกแต่งรอยเย็บและฝีเข็ม	14.34	15.81	93.50
การฝึกเทคนิคการเย็บผ้าลักษณะพิเศษ	14.63	15.46	98.00
การฝึกอบรมการตัดเสื้อในโอกาสพิเศษ	13.53	16.81	80.50
การฝึกเทคนิคการสร้างแบบตัดเย็บเสื้อผ้า	13.59	16.73	81.50
รวม	14.19	16.00	91.00

จากตาราง 70 แสดงว่าค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนใน
กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า กลุ่มที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา
และสูงกว่าชั้นประถมศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 71 ค่าเฉลี่ยความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า
จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา

กิจกรรม	อาชีพหลักของบิดา			
	ทำนา		อื่น ๆ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การฝึกอบรมการตัดเย็บเสื้อผ้าอย่างง่าย ๆ ตามหลักสูตรเดิม	2.76	0.90	2.83	1.11
การฝึกอบรมการทำตะเข็บตกแต่งบนเสื้อผ้า	3.47	0.80	3.50	0.67
การฝึกอบรมการทำวัสดุตกแต่งบนเสื้อผ้า	3.29	0.85	3.75	0.75
การฝึกอบรมการทำเครื่องเกาะเกี่ยวบนเสื้อผ้า	3.29	0.77	3.58	0.67
การฝึกเทคนิคการตกแต่งรอยเย็บและฝีเข็ม	3.35	0.86	3.75	0.75
การฝึกเทคนิคการเย็บผ้าลักษณะพิเศษ	3.65	0.86	4.17	0.58
การฝึกอบรมการตัดเสื้อในโอกาสพิเศษ	3.41	0.79	4.08	0.67
การฝึกเทคนิคการสร้างแบบตัดเย็บเสื้อผ้า	3.59	0.87	4.00	0.85
รวม	3.35	0.55	3.71	0.41

จากตาราง 71 แสดงว่าเยาวชนกลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาทำนา โดยส่วนรวมมีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ในด้านการฝึกเทคนิคการเย็บผ้าลักษณะพิเศษ และการฝึกเทคนิคการสร้างแบบตัดเย็บเสื้อผ้า ส่วนในด้านการฝึกอบรมการทำตะเข็บตกแต่งบนเสื้อผ้า การฝึกอบรมการตัดเสื้อในโอกาสพิเศษ การฝึกเทคนิคการตกแต่งรอยเย็บและฝีเข็ม การฝึกอบรมการทำวัสดุตกแต่งบนเสื้อผ้า การฝึกอบรมการทำเครื่องเกาะเกี่ยวบนเสื้อผ้า และการฝึกอบรมการตัดเย็บเสื้อผ้าอย่างง่าย ๆ ตามหลักสูตรเดิม เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง

เยาวชนกลุ่มที่อาศัยหลักของบิดาคนอื่น ๆ โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ในด้านการฝึกเทคนิคการเย็บผ้าลักษณะพิเศษ การฝึกอบรมการตัดเสื้อในโอกาสพิเศษ การฝึกเทคนิคการสร้างแบบตัดเย็บเสื้อผ้า การฝึกอบรมการทำวัสดุตกแต่งบนเสื้อผ้า การฝึกเทคนิคการตกแต่งรอยเย็บและฝีเข็ม และการฝึกอบรมการทำเครื่องเกาะเกี่ยวบนเสื้อผ้า ส่วนในด้านการฝึกอบรมการทำตะเข็บตกแต่งบนเสื้อผ้า และการฝึกอบรมการตัดเย็บเสื้อผ้าอย่างง่าย ๆ ตามหลักสูตรเดิม เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ตาราง 72 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนในกิจกรรม
การศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา

กิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการ		U
	อาชีพหลักของบิดา		
	ทำนา	อื่น ๆ	
การฝึกอบรมการตัดเย็บเสื้อผ้าอย่างง่าย ๆ ตามหลักสูตรเดิม	14.59	15.58	95.00
การฝึกอบรมการทำตะเข็บตกแต่งบนเสื้อผ้า	14.85	15.21	99.50
การฝึกอบรมการทำวัสดุตกแต่งบนเสื้อผ้า	13.32	17.38	73.50
การฝึกอบรมการทำเครื่องเกาะเกี่ยวบนเสื้อผ้า	13.76	16.75	81.00
การฝึกเทคนิคการตกแต่งรอยเย็บและฝีเข็ม	13.12	17.67	70.00
การฝึกเทคนิคการเย็บผ้าลักษณะพิเศษ	13.00	17.83	68.00
การฝึกอบรมการตัดเสื้อในโอกาสพิเศษ	12.29	18.83	56.00*
การฝึกเทคนิคการสร้างแบบตัดเย็บเสื้อผ้า	13.21	17.54	71.50
รวม	12.38	18.71	57.50*

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 72 แสดงค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนในกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า กลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาทำนาและอาชีพอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านความต้องการฝึกอบรมการตัดเสื้อในโอกาสพิเศษ ส่วนในด้านความต้องการฝึกอบรมการตัดเย็บเสื้อผ้าอย่างง่าย ๆ ตามหลักสูตรเดิม ด้านการฝึกอบรมการทำตะเข็บตกแต่งบนเสื้อผ้า ด้านการฝึกอบรมการทำวัสดุตกแต่งบนเสื้อผ้า ด้านการฝึกอบรมการทำเครื่องเกาะเกี่ยวบนเสื้อผ้า ด้านการฝึกเทคนิคการตกแต่งรอยเย็บและฝีเข็ม ด้านการฝึกเทคนิคการเย็บผ้าลักษณะพิเศษและในด้านการฝึกเทคนิคการสร้างแบบตัดเย็บเสื้อผ้า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 73 ค่าเฉลี่ยความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการจักสาน จำแนกตามช่วงอายุ

กิจกรรม	อายุ			
	15 - 18 ⁻ ปี		18 ⁺ - 25 ปี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การฝึกอบรมการจักสานตามหลักสูตรเดิม	1.22	0.44	1.82	0.40
การฝึกการจักสานผลิตภัณฑ์จากลายขัดง่าย ๆ	1.67	1.00	2.09	0.70
การฝึกเกี่ยวกับการเลือกตัดไม้ วิธีการจักตอก	2.55	0.88	2.36	1.02
การฝึกทักษะ ความชำนาญในการสานลายขัดที่แปลก ๆ ยาก ๆ	4.67	0.50	4.45	0.69
การฝึกอบรมการพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์จักสานต่าง ๆ	4.78	0.44	4.54	0.52
รวม	2.98	0.40	3.05	0.49

จากตาราง 73 แสดงว่าเยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18⁻ ปี โดยส่วนรวมมีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการจักสาน เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความต้องการในระดับมากที่สุด ในด้านการฝึกอบรมการพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์จักสานต่าง ๆ และการฝึกทักษะ ความชำนาญในการสานลายขัดที่แปลก ๆ ยาก ๆ ส่วนในด้านการฝึกเกี่ยวกับการเลือกตัดไม้ 3 วิธีการจักตอก เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง สำหรับในด้านการฝึกการจักสานผลิตภัณฑ์จากลายขัดง่าย ๆ เยาวชนมีความต้องการในระดับน้อย และในด้านการฝึกอบรมการจักสานตามหลักสูตรเดิม เยาวชนมีความต้องการในระดับน้อยที่สุด

เยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี โดยส่วนรวมมีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการจักสาน เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความต้องการในระดับมากที่สุด ในด้านการฝึกอบรมการพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์จักสานต่าง ๆ ส่วนในด้านการฝึกทักษะ ความชำนาญในการสานลายขัดที่แปลก ๆ ยาก ๆ เยาวชนมีความต้องการในระดับมากที่สุด สำหรับในด้านการฝึกเกี่ยวกับการเลือกตัดไม้ วิธีการจักตอก การฝึกการจักสานผลิตภัณฑ์จากลายขัดง่าย ๆ และการฝึกอบรมการจักสานตามหลักสูตรเดิม เยาวชนมีความต้องการในระดับน้อย

ตาราง 74 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนในกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนโครงการจักสาน จำแนกตามช่วงอายุ

กิจกรรมโครงการจักสาน	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการ		U
	ช่วงอายุ		
	15 - 18 ⁻ ปี	18 ⁺ - 25 ปี	
การฝึกอบรมการจักสานตามหลักสูตร เดิม	65.00	145.00	20.00 [*]
การฝึกการจักสานผลิตภัณฑ์จากลายซ่งง่าย ๆ	80.00	130.00	35.00
การฝึกเกี่ยวกับการเลือกตัดไม้ วิธีการจักดอก	105.00	105.00	39.00
การฝึกทักษะ ความชำนาญในการสานลายซ่งที่แปลก ๆ ยาก ๆ	99.00	111.00	45.00
การฝึกอบรมการพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์จักสานต่าง ๆ	98.00	112.00	46.00
รวม	90.00	121.00	44.00

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 74 แสดงว่าค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนในกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการจักสาน กลุ่มช่วงอายุ 15 - 18⁻ ปี และกลุ่มช่วงอายุ 18⁺ - 25 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในความต้องการฝึกอบรมการจักสานตามหลักสูตร เดิม ส่วนในด้านความต้องการฝึกการจักสานผลิตภัณฑ์จากลายซ่งง่าย ๆ ความต้องการฝึกเกี่ยวกับการเลือกตัดไม้ วิธีการจักดอก ความต้องการฝึกทักษะความชำนาญในการสานลายซ่งที่แปลก ๆ ยาก ๆ และความต้องการฝึกอบรมการพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์จักสานต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 75 ค่าเฉลี่ยความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการจักสาน จำแนกตามระดับการศึกษา

กิจกรรม	ระดับการศึกษา			
	ประถม		สูงกว่าประถม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การฝึกอบรมการจักสานตามหลักสูตร	1.64	0.50	1.44	0.53
การฝึกการจักสานผลิตภัณฑ์จากลายขัดง่าย ๆ	2.09	0.83	1.67	0.87
การฝึกเกี่ยวกับการเลือกตัดไม้ วิธีการจักตอก	2.36	0.80	2.55	1.13
การฝึกทักษะ ความชำนาญในการสานลายขัดที่แปลก ๆ ยาก ๆ	4.64	0.67	4.44	0.53
การฝึกอบรมการพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์จักสานต่าง ๆ	4.73	0.47	4.55	0.53
รวม	3.09	0.30	2.93	0.58

จากตาราง 75 แสดงว่าเยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการจักสาน เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความต้องการในระดับมากที่สุด ในด้านการฝึกอบรมการพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์จักสานต่าง ๆ และการฝึกทักษะ ความชำนาญในการสานลายขัดที่แปลก ๆ ยาก ๆ ส่วนในด้านการฝึกเกี่ยวกับการเลือกตัดไม้ วิธีการจักตอก การฝึกการจักสานผลิตภัณฑ์จากลายขัดง่าย ๆ และการฝึกอบรมการจักสานตามหลักสูตรเดิม เยาวชนมีความต้องการในระดับน้อย

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการจักสาน เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความต้องการในระดับมากที่สุดในการฝึกอบรมการพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์จักสานต่าง ๆ ส่วนในด้านการฝึกทักษะ ความชำนาญในการสานลายขัดที่แปลก ๆ ยาก ๆ เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก สำหรับในด้านการฝึกเกี่ยวกับการเลือกตัดไม้ วิธีการจักตอก เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง ส่วนในด้านการ

การฝึกการจักสานผลิตภัณฑ์จากลายขัดง่าย ๆ เยาวชนมีความต้องการในระดับน้อย และในด้านการฝึกอบรมการจักสานตามหลักสูตรเดิม เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

ตาราง 76 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนในกิจกรรม การศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการจักสาน จำแนกตามระดับการศึกษา

กิจกรรมโครงการจักสาน	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการ		U
	ระดับการศึกษา		
	ประถม	สูงกว่าประถม	
การฝึกอบรมการจักสานตามหลักสูตรเดิม	125.00	85.00	59.00
การฝึกอบรมการจักสานผลิตภัณฑ์จากลายขัดง่าย ๆ	130.00	80.00	35.00
การฝึกเกี่ยวกับการเลือกตัดไม้ วิธีการจักตอก	112.00	98.00	46.00
การฝึกทักษะ ความชำนาญในการสานลายขัดที่แปลก ๆ ยาก ๆ	127.00	83.00	38.00
การฝึกอบรมการพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์จักสานต่าง ๆ	124.00	86.00	41.00
รวม	129.50	80.50	35.50

จากตาราง 76 แสดงว่าค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนในกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการจักสาน กลุ่มระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาและกลุ่มที่สูงกว่าชั้นประถมศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 77 ค่าเฉลี่ยความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการจักสาน จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา

กิจกรรม	อาชีพหลักของบิดา			
	ทำนา		อื่น ๆ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การฝึกอบรมการจักสานตามหลักสูตร เติม	1.50	0.52	1.60	0.52
การฝึกการจักสานผลิตภัณฑ์จากลายขัดง่าย ๆ	2.00	0.94	1.80	0.79
การฝึกเกี่ยวกับการเลือกตัดไม้ วิธีการจักตอก	2.20	0.91	2.70	0.95
การฝึกทักษะ ความชำนาญในการสานลายขัดที่แปลก ๆ ยาก ๆ	4.40	0.70	4.70	0.48
การฝึกอบรมการพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์จักสานต่าง ๆ	4.50	0.53	3.12	0.45
รวม	2.92	0.43	3.12	0.45

จากตาราง 77 แสดงว่าเยาวชนกลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาทำนา โดยส่วนรวมนมีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการจักสาน เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก ในด้านการฝึกอบรมการพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์จักสานต่าง ๆ และการฝึกทักษะความชำนาญในการสานลายขัดที่แปลก ๆ ยาก ๆ ส่วนในด้านการฝึกเกี่ยวกับการเลือกตัดไม้ วิธีการจักตอก และการฝึกการจักสานผลิตภัณฑ์จากลายขัดง่าย ๆ เยาวชนมีความต้องการในระดับน้อย สำหรับในด้านการฝึกอบรมการจักสานตามหลักสูตร เติม เยาวชนมีความต้องการในระดับน้อยที่สุด

เยาวชนกลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาด้านอื่น ๆ โดยส่วนรวมนมีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการจักสาน เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความต้องการในระดับมากที่สุด ในด้านการฝึกอบรมการพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์จักสานต่าง ๆ และการฝึกทักษะ ความชำนาญในการสานลายขัดที่แปลก ๆ ยาก ๆ ส่วนในด้านการฝึกเกี่ยวกับการเลือกตัดไม้

วิธีการจักตอก เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง สำหรับในด้านการฝึกการจักสานผลิตภัณฑ์จากลายขัดง่าย ๆ และการฝึกอบรมการจักสานตามหลักสูตรเดิม เยาวชนมีความต้องการในระดับน้อย

ตาราง 78 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนในกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนโครงการจักสาน จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา

กิจกรรมโครงการจักสาน	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการ		U
	อาชีพหลักของบิดา		
	ทำนา	อื่น ๆ	
การฝึกอบรมการจักสานตามหลักสูตรเดิม	100.00	110.00	45.00
การฝึกการจักสานผลิตภัณฑ์จากลายขัดง่าย ๆ	110.00	76.00	45.00
การฝึกเกี่ยวกับการเลือกตัดไม้ วิธีการจักตอก	90.50	119.50	35.50
การฝึกทักษะ ความชำนาญในการสานลายขัดที่แปลก ๆ ยาก ๆ	92.00	118.00	37.00
การฝึกอบรมการพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์จักสานต่าง ๆ	89.00	121.00	34.00
รวม	95.00	115.00	40.00

จากตาราง 78 แสดงว่าค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนในกิจกรรมการศึกษา นอกระบบโรงเรียนโครงการจักสาน กลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาทำนาและอาชีพอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 79 ค่าเฉลี่ยความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการเพาะเห็ด จำแนกตามช่วงอายุ

กิจกรรม	อายุ			
	15 - 18 ⁻ ปี		18 ⁺ - 25 ปี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การฝึกอบรมการเพาะเห็ดตามหลักสูตรเดิม	2.38	1.04	2.83	1.09
การฝึกทักษะในการเพาะเห็ดฟาง	2.69	1.10	3.17	0.86
การฝึกทักษะในการเพาะเห็ดหูหนู	3.38	0.65	3.44	0.85
การฝึกทักษะในการเพาะเห็ดนางฟ้า	3.77	0.44	3.61	0.78
รวม	3.06	0.68	3.26	0.74

จากตาราง 79 แสดงว่าเยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18⁻ ปี โดยส่วนรวมมีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการเพาะเห็ด เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก ในด้านการฝึกทักษะในการเพาะเห็ดนางฟ้า ส่วนในด้านการฝึกทักษะในการเพาะเห็ดหูหนู และการฝึกอบรมการเพาะเห็ดตามหลักสูตรเดิม เยาวชนมีความต้องการในระดับน้อย

เยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี โดยส่วนรวมมีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการเพาะเห็ด เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก ในด้านการฝึกทักษะในการเพาะเห็ดนางฟ้า ส่วนในด้านการฝึกทักษะในการเพาะเห็ดหูหนู การฝึกทักษะในการเพาะเห็ดฟาง และการฝึกอบรมการเพาะเห็ดตามหลักสูตรเดิม เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง

ตาราง 80 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนในกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนโครงการเพาะเห็ด จำแนกตามช่วงอายุ

กิจกรรมโครงการเพาะเห็ด	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการ		U
	ช่วงอายุ		
	15 - 18 ⁻ ปี	18 ⁺ - 25 ปี	
การฝึกอบรมการเพาะเห็ดตามหลักสูตรเดิม	13.92	17.50	90.00
การฝึกทักษะในการเพาะเห็ดฟาง	13.81	17.58	88.50
การฝึกทักษะในการเพาะเห็ดหูหนู	14.42	17.14	96.50
การฝึกทักษะในการเพาะเห็ดนางฟ้า	16.77	15.44	107.00
รวม	13.96	17.47	90.50

จากตาราง 80 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนในกิจกรรม
การศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการเพาะเห็ด กลุ่มช่วงอายุ 15 - 18⁻ ปี และกลุ่มช่วงอายุ
18⁺ - 25 ปี แตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

ตาราง 81 ค่าเฉลี่ยความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการเพาะเห็ด จำแนกตามระดับการศึกษา

กิจกรรม	ระดับการศึกษา			
	ประถม		สูงกว่าประถม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การฝึกอบรมการเพาะเห็ดตามหลักสูตรเดิม	2.69	1.14	2.60	1.05
การฝึกทักษะในการเพาะเห็ดฟาง	3.00	1.03	2.93	0.96
การฝึกทักษะในการเพาะเห็ดหูหนู	3.37	0.72	3.47	0.83
การฝึกทักษะในการเพาะเห็ดนางฟ้า	3.56	0.73	3.80	0.56
รวม	3.16	0.72	3.20	0.68

จากตาราง 81 แสดงว่าเยาวชนที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการเพาะเห็ด เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก ในด้านการฝึกทักษะในการเพาะเห็ดนางฟ้า ส่วนในด้านการฝึกทักษะในการเพาะเห็ดหูหนู การฝึกทักษะในการเพาะเห็ดฟาง และการฝึกอบรมการเพาะเห็ดตามหลักสูตรเดิม เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการเพาะเห็ด เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก ในด้านการฝึกทักษะในการเพาะเห็ดนางฟ้า ส่วนในด้านการฝึกทักษะในการเพาะเห็ดหูหนู การฝึกทักษะในการเพาะเห็ดฟาง และการฝึกอบรมการเพาะเห็ดตามหลักสูตรเดิม เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง

ตาราง 82 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนในกิจกรรม
การศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการเพาะเห็ด จำแนกตามระดับการศึกษา

กิจกรรมโครงการเพาะเห็ด	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการ		U
	ระดับการศึกษา		
	ประถม	สูงกว่าประถม	
การฝึกอบรมการเพาะเห็ดตามหลักสูตรเดิม	16.38	15.60	114.00
การฝึกทักษะในการเพาะเห็ดฟาง	16.34	15.63	114.50
การฝึกทักษะในการเพาะเห็ดหูหนู	16.38	15.60	114.00
การฝึกทักษะในการเพาะเห็ดนางฟ้า	15.06	17.00	105.00
รวม	16.09	15.90	118.50

จากตาราง 82 แสดงว่าค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนใน
กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการการเพาะเห็ด กลุ่มระดับประถมศึกษา และสูงกว่า
ประถมศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 83 ค่าเฉลี่ยความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการเพาะเห็ด จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา

กิจกรรม	อาชีพหลักของบิดา			
	ทำนา		อื่น ๆ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การฝึกอบรมการเพาะเห็ดตามหลักสูตร เติม	2.79	1.08	2.42	0.99
การฝึกทักษะในการเพาะเห็ดฟาง	3.10	0.99	2.75	0.96
การฝึกทักษะในการเพาะเห็ดหูหนู	3.53	0.61	3.25	0.96
การฝึกทักษะในการเพาะเห็ดนางฟ้า	3.63	0.59	3.75	0.75
รวม	3.26	0.73	3.04	0.62

จากตาราง 83 แสดงว่าเยาวชนกลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาทำนา โดยส่วนรวมมีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการเพาะเห็ด เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก ในด้านการฝึกทักษะในการเพาะเห็ดนางฟ้า และการฝึกทักษะในการเพาะเห็ดหูหนู ส่วนในด้านการฝึกทักษะในการเพาะเห็ดฟาง และการฝึกอบรมการเพาะเห็ดตามหลักสูตร เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง

เยาวชนกลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาทำอื่น ๆ โดยส่วนรวม มีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการเพาะเห็ด เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก ในด้านการฝึกทักษะในการเพาะเห็ดนางฟ้า ส่วนในด้านการฝึกทักษะในการเพาะเห็ดหูหนู และการฝึกทักษะในการเพาะเห็ดฟาง เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง สำหรับในด้านการฝึกอบรมการเพาะเห็ดตามหลักสูตร เติม เยาวชนมีความต้องการในระดับน้อย

ตาราง 84 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนในกิจกรรม
การศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการเพาะเห็ด จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา

กิจกรรมโครงการ เพาะเห็ด	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการ		U
	อาชีพหลักของบิดา		
	ทำนา	อื่น ๆ	
การฝึกอบรมการเพาะเห็ดตามหลักสูตรเดิม	17.18	14.13	91.50
การฝึกทักษะในการเพาะเห็ดฟาง	17.26	14.00	90.00
การฝึกทักษะในการเพาะเห็ดหูหนู	16.45	15.29	105.50
การฝึกทักษะในการเพาะเห็ดนางฟ้า	15.34	17.04	101.50
รวม	17.05	14.33	94.00

จากตาราง 84 แสดงว่าค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนใน
กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการเพาะเห็ด กลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาทำนาและอาชีพอื่น ๆ
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 85 ค่าเฉลี่ยความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการข้างร่มเครื่องยนต์
จำแนกตามช่วงอายุ

กิจกรรม	อายุ			
	15 - 18 ⁻ ปี		18 ⁺ - 25 ปี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การฝึกอบรมข้างร่มเครื่องยนต์ตามหลักสูตร เติม	2.75	0.96	2.33	1.21
การฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์ 4 จังหวะ	3.75	0.50	3.67	0.52
การฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์ 2 จังหวะ	3.75	0.50	3.67	0.52
การฝึกซ่อมรถจักรยานยนต์	4.00	0.00	3.50	0.55
รวม	3.56	0.37	3.29	0.62

จากตาราง 85 แสดงว่าเยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18⁻ ปี โดยส่วนรวมมีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการข้างร่มเครื่องยนต์ เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก ในด้านการฝึกซ่อมรถจักรยานยนต์ การฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์ 4 จังหวะ และการฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์ 2 จังหวะ ส่วนในด้านการฝึกอบรมข้างร่มเครื่องยนต์ตามหลักสูตร เติม เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง

เยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี โดยส่วนรวมมีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการข้างร่มเครื่องยนต์ เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก ในด้านการฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์ 4 จังหวะ และการฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์ 2 จังหวะ ส่วนในด้านการฝึกซ่อมจักรยานยนต์ เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง สำหรับในด้านการฝึกอบรมข้างร่มเครื่องยนต์ตามหลักสูตร เติม เยาวชนมีความต้องการในระดับน้อย

ตาราง 86 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนในกิจกรรม
การศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตามช่วงอายุ

กิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการ		U
	ช่วงอายุ		
	15 - 18 ⁻ ปี	18 ⁺ - 25 ปี	
การฝึกอบรมช่างซ่อมเครื่องยนต์ตามหลักสูตรเดิม	24.50	30.50	0.38
การฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์ 4 จังหวะ	23.00	32.00	0.46
การฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์ 2 จังหวะ	23.00	32.00	0.46
การฝึกซ่อมรถจักรยานยนต์	28.00	27.00	0.13
รวม	25.50	29.50	0.31

จากตาราง 86 แสดงว่าค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนใน
กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ กลุ่มช่วงอายุ 15 - 18⁻ ปี
และกลุ่มช่วงอายุ 18⁺ - 25 ปี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 87 ค่าเฉลี่ยความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์
จำแนกตามระดับการศึกษา

กิจกรรม	ระดับการศึกษา			
	ประถม		สูงกว่าประถม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การฝึกอบรมช่างซ่อมเครื่องยนต์ตามหลักสูตร เติม	2.50	1.05	2.50	1.29
การฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์ 4 จังหวะ	3.67	0.52	3.75	0.50
การฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์ 2 จังหวะ	3.67	0.52	3.75	0.50
การฝึกซ่อมรถจักรยานยนต์	3.83	0.41	3.50	0.58
รวม	3.42	0.54	3.37	0.59

จากตาราง 87 แสดงว่าเยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความต้องการในระดับมาก ในด้านการฝึกซ่อมรถจักรยานยนต์ การฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์ 4 จังหวะ และการฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์ 2 จังหวะ ส่วนในด้านการฝึกอบรมช่างซ่อมเครื่องยนต์ตามหลักสูตร เติม เยาวชนมีความต้องการในระดับน้อย

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก ในด้านการฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์ 4 จังหวะ และการฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์ 2 จังหวะ ส่วนในด้านการฝึกซ่อมรถจักรยานยนต์ เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง สำหรับในด้านการฝึกอบรมช่างซ่อมเครื่องยนต์ตามหลักสูตร เติม เยาวชนมีความต้องการในระดับน้อย

ตาราง 88 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนในกิจกรรม
การศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตามระดับการศึกษา

กิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการ		U
	ระดับการศึกษา		
	ประถม	สูงกว่าประถม	
การฝึกอบรมช่างซ่อมเครื่องยนต์ตามหลักสูตรเดิม	33.00	22.00	0.55
การฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์ 4 จังหวะ	32.00	23.00	0.46
การฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์ 2 จังหวะ	32.00	23.00	0.46
การฝึกซ่อมรถจักรยานยนต์	37.00	18.00	0.24
รวม	33.50	21.50	0.55

จากตาราง 88 แสดงว่าค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนใน
กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ กลุ่มระดับการศึกษาชั้นประถม
ศึกษาและสูงกว่าชั้นประถมศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 89 ค่าเฉลี่ยความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์
จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา

กิจกรรม	อาชีพหลักของบิดา			
	ทำนา		อื่น ๆ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การฝึกอบรมช่างซ่อมเครื่องยนต์ตามหลักสูตรเพิ่ม	2.33	1.37	2.75	0.50
การฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์ 4 จังหวะ	3.50	0.55	4.00	0.00
การฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์ 2 จังหวะ	3.67	0.52	3.75	0.50
การฝึกซ่อมรถจักรยานยนต์	3.50	0.55	4.00	0.00
รวม	3.25	0.63	3.62	0.25

จากตาราง 89 แสดงว่าเยาวชนกลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาทำนา โดยส่วนรวมมีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง ส่วนในรายข้อพบว่าเยาวชนมีความต้องการในระดับมาก ในด้านการฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์ 2 จังหวะ ส่วนในด้านการฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์ 4 จังหวะ และการฝึกซ่อมรถจักรยานยนต์ เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง สำหรับในด้านการฝึกอบรมช่างซ่อมเครื่องยนต์ตามหลักสูตรเพิ่ม เยาวชนมีความต้องการในระดับน้อย

เยาวชนกลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาด้านอื่น ๆ โดยส่วนรวมมีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก ในด้านการฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์ 4 จังหวะ การฝึกซ่อมรถจักรยานยนต์ และการฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์ 2 จังหวะ ส่วนในด้านการฝึกอบรมช่างซ่อมเครื่องยนต์ตามหลักสูตรเพิ่ม เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง

ตาราง 90 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนในกิจกรรม
การศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา

กิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการ		U
	อาชีพหลักของบิดา		
	ทำนา	อื่น ๆ	
การฝึกอบรมช่างซ่อมเครื่องยนต์ตามหลักสูตรเดิม	30.00	28.00	0.12
การฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์ 4 จังหวะ	27.00	28.00	0.13
การฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์ 2 จังหวะ	32.00	23.00	0.45
การฝึกซ่อมรถจักรยานยนต์	27.00	28.00	0.13
รวม	29.50	25.50	0.30

จากตาราง 90 แสดงว่าค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชน
ในกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ กลุ่มที่อาชีพหลักของบิดา
ทำนาและอาชีพอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 91 ค่าเฉลี่ยความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย
จำแนกตามช่วงอายุ

กิจกรรม	อายุ			
	15 - 18 ปี		18 ⁺ - 25 ปี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การฝึกการ เสริมสวยตามหลักสูตร เติม	2.77	1.36	3.42	1.07
การฝึกทักษะการชอยผมทรงสมัยนิยม	3.54	1.13	4.05	0.70
การฝึกทักษะการต่งหน้าแบบธรรมชาติ	3.61	1.04	3.84	0.69
การฝึกทักษะการแต่งหน้าแบบไปงานราตรี	3.61	1.12	3.68	0.82
การฝึกทักษะการตรายผมทรงสมัยนิยม	4.08	0.86	4.10	0.81
การฝึกทักษะการม้วนโรลผม	4.31	0.85	3.95	0.52
การฝึกทักษะการ เชีผม	3.92	0.95	3.95	0.70
การฝึกทักษะการ ย้อมโกรกผม	3.69	0.95	4.05	0.62
การฝึกทักษะการ แต่งเล็บมือเล็บเท้า	3.92	0.76	3.84	0.60
การฝึกทักษะการ แต่งผมชายทรงสมัยนิยม	3.92	1.11	4.21	0.71
รวม	3.74	0.69	3.91	0.39

จากตาราง 91 แสดงว่าเยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18 ปี โดยส่วนรวมมีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก ในด้านการฝึกทักษะการม้วนโรลผม การฝึกทักษะการตรายผมทรงสมัยนิยม การฝึกทักษะการ เชีผม การฝึกทักษะการ แต่งเล็บมือเล็บเท้า การฝึกทักษะการ แต่งผมชายทรงสมัยนิยม การฝึกทักษะการ ย้อมโกรกผม การฝึกทักษะการ แต่งหน้าแบบธรรมชาติ การฝึกทักษะการ แต่งหน้าแบบไปงานราตรี และการฝึกทักษะการชอยผมทรงสมัยนิยม ส่วนในด้าน

การฝึกการเสริมสวยตามหลักสูตรเดิม เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง

เยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี โดยส่วนรวมมีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความต้องการในระดับมาก ในด้านการฝึกทักษะการแต่งผมชายทรงสมัยนิยม การฝึกทักษะการดรายผมทรงสมัยนิยม การฝึกทักษะการชอยผมทรงสมัยนิยม การฝึกทักษะการย้อมโกรกผม การฝึกทักษะการม้วนโรลผม การฝึกทักษะการเซ็ตผม การฝึกทักษะการแต่งหน้าแบบธรรมชาติ การฝึกทักษะการแต่งเล็บมือเล็บเท้า และการฝึกทักษะการแต่งหน้าแบบไปงานราตรี ส่วนในด้านการฝึกทักษะการเสริมสวยตามหลักสูตรเดิม เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง

ตาราง 92 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนในกิจกรรม
การศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างเสริมสวย จำแนกตามช่วงอายุ

กิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการ		U
	ช่วงอายุ		
	15 - 18 ⁻ ปี	18 ⁺ - 25 ปี	
การฝึกการเสริมสวยตามหลักสูตร เดิม	13.14	19.84	79.00*
การฝึกทักษะการชอยผมทรงสมัยนิยม	15.32	18.24	109.50
การฝึกทักษะการแต่งหน้าแบบธรรมชาติ	17.50	16.63	126.00
การฝึกทักษะการแต่งหน้าแบบไปงานราตรี	18.04	16.24	118.50
การฝึกทักษะการดรายผมทรงสมัยนิยม	18.18	16.13	116.50
การฝึกทักษะการม้วนโรลผม	19.93	14.84	92.00
การฝึกทักษะการเชีผม	16.50	17.73	126.00
การฝึกทักษะการย้อมโกรกผม	15.82	17.87	116.50
การฝึกทักษะการแต่งเล็บมือเล็บเท้า	17.18	16.87	130.50
การฝึกทักษะการแต่งผมชายทรงสมัยนิยม	16.50	17.37	126.00
รวม	17.19	16.87	130.50

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 92 แสดงว่าค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนในกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างเสริมสวย กลุ่มช่วงอายุ 15 - 18⁻ ปี และกลุ่มช่วงอายุ 18⁺ - 25 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านความต้องการฝึกการเสริมสวยตามหลักสูตร เดิม ส่วนในด้านการฝึกทักษะการชอยผมทรงสมัยนิยม ด้านการฝึกทักษะการแต่งหน้าแบบธรรมชาติ ด้านการฝึกทักษะการแต่งหน้าแบบไปงานราตรี ด้านการฝึกทักษะการดรายผม

ทรงสมัยนิยม ด้านการฝึกทักษะการม้วนโรลผม ด้านการฝึกทักษะการเช้ผม ด้านการฝึกทักษะการย้อม
โกรกผม ด้านการฝึกทักษะการแต่งเล็บมือเล็บเท้า และในด้านการฝึกทักษะการแต่งผมชายทรงสมัยนิยม
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 93 ค่าเฉลี่ยความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย จำแนก
ตามระดับการศึกษา

กิจกรรม	ระดับการศึกษา			
	ประถม		สูงกว่าประถม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การฝึกการเสริมสวยตามหลักสูตรเดิม	3.04	1.21	3.40	1.26
การฝึกทักษะการซอยผมทรงสมัยนิยม	3.91	0.92	3.70	0.95
การฝึกทักษะการแต่งหน้าแบบธรรมชาติ	3.77	0.92	3.70	0.67
การฝึกทักษะการแต่งหน้าแบบไปงานราตรี	3.59	1.05	3.80	0.63
การฝึกทักษะการทราผมทรงสมัยนิยม	4.14	0.89	4.00	0.67
การฝึกทักษะการม้วนโรลผม	4.18	0.73	3.90	0.57
การฝึกทักษะการเช้ผม	4.09	0.75	3.60	0.84
การฝึกทักษะการย้อมโกรกผม	3.91	0.68	3.90	0.99
การฝึกทักษะการแต่งเล็บมือเล็บเท้า	3.86	0.71	3.90	0.57
การฝึกทักษะการแต่งผมชายทรงสมัยนิยม	4.23	0.87	3.80	0.92
รวม	3.87	0.47	3.77	0.66

จากตาราง 93 แสดงว่าเยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความ
คิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวยเพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับมาก ส่วนในรายข้อ
พบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ในด้านการฝึกทักษะการแต่งผมชายทรงสมัยนิยม การฝึก

ทักษะการเขียน การฝึกทักษะการชอยผมทรงสมัยนิยม การฝึกทักษะการย้อมโกรกผม การฝึกทักษะการแต่งเส้นมือเส้นเท้า การฝึกทักษะการแต่งหน้าแบบธรรมชาติ และการฝึกทักษะการแต่งหน้าแบบไปงานราตรี ส่วนในด้านการเสริมสวยตามหลักสูตรเดิม เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก ในด้านการฝึกทักษะการดรายผมทรงสมัยนิยม การฝึกทักษะการม้วนโรดผม การฝึกทักษะการย้อมโกรกผม การฝึกทักษะการแต่งเส้นมือเส้นเท้า การฝึกทักษะการแต่งหน้าแบบไปงานราตรี การฝึกทักษะการแต่งผมชายทรงสมัยนิยม การฝึกทักษะการชอยผมทรงสมัยนิยม การฝึกทักษะการแต่งหน้าแบบธรรมชาติ และการฝึกทักษะการเขียน ส่วนในด้านการฝึกการเสริมสวยตามหลักสูตรเดิม เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ตาราง 94 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนในกิจกรรม
การศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างเสริมสวย จำแนกตามระดับการศึกษา

กิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการ		U
	ระดับการศึกษา		
	ประถม	สูงกว่าประถม	
การฝึกการเสริมสวยตามหลักสูตร เดิม	16.32	18.36	106.00
การฝึกทักษะการชอยผมทรงสมัยนิยม	17.93	15.14	100.50
การฝึกทักษะการแต่งหน้าแบบธรรมชาติ	17.23	16.55	116.00
การฝึกทักษะการแต่งหน้าแบบไปงานราตรี	16.16	18.68	102.50
การฝึกทักษะการครายผมทรงสมัยนิยม	17.57	15.86	108.50
การฝึกทักษะการม้วนโรลผม	17.41	16.18	112.00
การฝึกทักษะการ เชื้อผม	18.39	14.23	90.50
การฝึกทักษะการย้อมโกรกผม	15.89	19.23	96.50
การฝึกทักษะการแต่งเล็บมือเล็บเท้า	16.39	18.23	107.50
การฝึกทักษะการแต่งผมชายทรงสมัยนิยม	19.27	12.45	71.00
รวม	17.14	16.73	118.00

จากตาราง 94 แสดงว่าค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนใน
กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างเสริมสวยกลุ่มระดับประถมศึกษาและสูงกว่าประถม
ศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 95 ค่าเฉลี่ยความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา

กิจกรรม	อาชีพหลักของบิดา			
	ทำมา		อื่น ๆ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การฝึกการ เสริมสวยตามหลักสูตร ใหม่	3.47	1.02	2.69	1.37
การฝึกทักษะการชอยผมทรงสมัยนิยม	3.89	0.94	3.77	0.93
การฝึกทักษะการแต่งหน้าแบบธรรมชาติ	3.68	0.88	3.85	0.80
การฝึกทักษะการแต่งหน้าแบบไปงานราตรี	3.58	1.01	3.77	0.83
การฝึกทักษะการตรายผมทรงสมัยนิยม	4.16	0.83	4.00	0.82
การฝึกทักษะการม้วนโรลผม	4.10	0.74	4.08	0.64
การฝึกทักษะการ เชีผม	4.00	0.75	3.85	0.89
การฝึกทักษะการ ย้อมโกรกผม	4.21	0.53	3.46	0.88
การฝึกทักษะการ แต่งเส้นมือเส้นเท้า	3.89	0.74	3.85	0.55
การฝึกทักษะการ แต่งผมชายทรงสมัยนิยม	4.16	0.83	4.00	1.00
รวม	3.91	0.50	3.73	0.56

- จากตาราง 95 แสดงว่าเยาวชนกลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาทำนา โดยส่วนรวมมีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่า
- เยาวชนมีความต้องการในระดับมากในด้านการฝึกทักษะการย้อมโกรกผม การฝึกทักษะการตรายผมทรงสมัยนิยม การฝึกทักษะการแต่งผมชายทรงสมัยนิยม การฝึกทักษะการม้วนโรลผม การฝึกทักษะการเชีผม การฝึกทักษะการชอยผมทรงสมัยนิยม การฝึกทักษะการแต่งเส้นมือเส้นเท้า การฝึกทักษะการแต่งหน้าแบบธรรมชาติ และการฝึกทักษะการแต่งหน้าแบบไปงานราตรี ส่วนในด้านการฝึกการเสริมสวยตามหลักสูตรใหม่ เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง

เยาวชนกลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาด้านอื่น ๆ โดยส่วนรวมมีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรม
 โครงการช่างเสริมสวย เพื่อการฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับมาก ส่วนในรายข้อพบว่า เยาวชน
 มีความต้องการในระดับมาก ในด้านการฝึกทักษะการม้วนโรลผม การฝึกทักษะการตรายผมทรงสมัยนิยม
 การฝึกทักษะการแต่งผมชายทรงสมัยนิยม การฝึกทักษะการแต่งหน้าแบบธรรมชาติ การฝึกทักษะ
 การเชีทผม การฝึกทักษะการแต่งเล็บมือเล็บเท้า การฝึกทักษะการชอบผมทรงสมัยนิยม และการฝึก
 ทักษะการแต่งหน้าแบบไปงานราตรี ส่วนในด้านการฝึกทักษะการย้อมโกรกผม และการฝึกการ
 เสริมสวยตามหลักสูตร เดิม เยาวชนมีความต้องการในระดับปานกลาง

ตาราง 96 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชนในกิจกรรม
การศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างเสริมสวย จำแนกตามอาชีพหลักของบิดา

กิจกรรมโครงการช่างเสริมสวย	ค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการ		U
	อาชีพหลักของบิดา		
	ทำนา	อื่น ๆ	
การฝึกการเสริมสวยตามหลักสูตร เดิม	17.60	16.08	118.00
การฝึกทักษะการชอยผมทรงสมัยนิยม	17.38	16.42	122.50
การฝึกทักษะการแต่งหน้าแบบธรรมชาติ	15.85	18.77	107.00
การฝึกทักษะการแต่งหน้าแบบไปงานราตรี	15.93	18.65	108.50
การฝึกทักษะการครายผมทรงสมัยนิยม	17.05	16.92	129.00
การฝึกทักษะการม้วนโรลผม	16.30	18.08	116.00
การฝึกทักษะการเชีผม	15.98	18.58	109.50
การฝึกทักษะการย้อมโกรกผม	17.65	16.00	117.00
การฝึกทักษะการแต่งเล็บมือเล็บเท้า	16.18	18.27	113.50
การฝึกทักษะการแต่งผมชายทรงสมัยนิยม	18.50	14.69	100.00
รวม	17.05	16.92	129.00

จากตาราง 96 แสดงว่าค่าเฉลี่ยอันดับที่ความต้องการและความสนใจของเยาวชน
ในกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโครงการช่างเสริมสวย กลุ่มที่อาชีพหลักของบิดาทำนา
และมีอาชีพอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพของงานพัฒนาชุมชน
2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลกระทบของกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน
ที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนผู้ผ่านการอบรมในกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพของงานพัฒนาชุมชน
3. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการและความสนใจของเยาวชนในกิจกรรม
การศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพของงานพัฒนาชุมชน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ให้ข้อมูลซึ่งเป็นประโยชน์ต่อกรมการพัฒนาชุมชนและยังเป็น
ประโยชน์ต่อหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอาชีพให้แก่เยาวชน ในการนำไปประกอบการพิจารณา
วางแผน ปรับปรุงแก้ไข และขยายการดำเนินงานการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อ
พัฒนาอาชีพ ให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของเยาวชน และสนองต่อความต้องการ
ของครอบครัว ชุมชนหรือสังคม

สมมติฐานการวิจัย

1. เยาวชนที่มีอายุ ระดับการศึกษาและอาชีพหลักของบิดาแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็น
ต่อกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพในด้านเนื้อหาหลักสูตร ระยะเวลาใน
การฝึกอบรม กระบวนการฝึกอบรม สถานที่ฝึกอบรม และการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรม
ไปใช้ในชีวิตรประจำวันแตกต่างกัน

2. เยาวชนที่ผ่านการฝึกอบรมกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักของบิดาแตกต่างกัน จะมีผลกระทบในด้านเศรษฐกิจและสังคมก่อนและหลังการเข้ารับการฝึกอบรมแตกต่างกัน

3. เยาวชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักของบิดาแตกต่างกัน จะมีความต้องการและความสนใจต่อกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี อยู่นอกระบบโรงเรียนและอยู่ในชุมชน ซึ่งได้ผ่านขั้นตอนการจัดค่ายเพื่อจัดตั้งศูนย์เยาวชนตำบล ตามแผนพัฒนาเยาวชนของกรมการพัฒนาชุมชน และได้รับการฝึกอบรมด้านการอาชีพไปแล้ว ของจังหวัดฉะเชิงเทรา ในปีพุทธศักราช 2529 จำนวน 246 คน ซึ่งเป็นสมาชิกของศูนย์เยาวชนตำบลในสาม อำเภอ คือ อำเภอเมืองฉะเชิงเทราหนึ่งศูนย์ สมาชิกเยาวชน 74 คน อำเภอบ้านโพธิ์สองศูนย์ สมาชิกเยาวชน 112 คน อำเภอบางน้ำเปรี้ยวหนึ่งศูนย์ สมาชิกเยาวชน 60 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้มาจากวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับฉลากชื่อเยาวชนที่เป็นสมาชิกของศูนย์เยาวชนตำบลทั้งสี่ศูนย์ ในสามอำเภอ จำนวนกลุ่มตัวอย่างในอัตราร้อยละ 50 ของจำนวนสมาชิกเยาวชนแต่ละศูนย์ รวมทั้งสิ้น 123 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาค้างนี้คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็นสี่ตอน ดังนี้

ตอนที่หนึ่ง เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของเยาวชน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลักของบิดาและอาชีพที่เคยเข้ารับการฝึกอบรมไปแล้ว

ตอนที่สอง เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ระยะเวลาในการฝึกอบรม สถานที่ฝึกอบรม กระบวนการในการฝึกอบรม และด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ตอนที่สาม เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านผลกระทบของกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพที่มีต่อเยาวชนในด้านเศรษฐกิจและสังคม

ตอนที่สี่ เป็นแบบสอบถามความต้องการและความสนใจที่จะเข้ารับการฝึกอบรม
กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพเพิ่มเติมอีกในวิชาชีพที่เคยฝึกอบรมมาแล้ว

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยดำเนินการจัดส่งและเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

4.2 นำแบบสอบถามที่เยาวชนตอบมาคัดเลือกระดับที่สมบูรณ์ ได้แบบสอบถาม
ครบถ้วนสมบูรณ์ทั้ง 123 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ได้ใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป เอสพีเอสเอส - เอ็กซ์
(SPSS - X) ของศูนย์บริการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อ
คำนวณหาค่าทางสถิติ ดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. เปรียบเทียบค่าอันดับความคิดเห็นและค่าอันดับความต้องการและความสนใจของ
เยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพของงานพัฒนาชุมชน ตามตัวแปร
คือ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักของบิดา โดยใช้วิธี Mann-Whitney-U test

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน
เพื่อพัฒนาอาชีพของงานพัฒนาชุมชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งเป็นการศึกษาและเปรียบเทียบ
ความคิดเห็น ผลกระทบ และความต้องการและความสนใจของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพของงานพัฒนาชุมชน ห้าโครงการ คือ โครงการตัดเย็บเสื้อผ้า
จักสาน เพาะเห็ด ข่างซ่อมเครื่องยนต์ และช่างเสริมสวย สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็น สรุปผลได้ดังนี้

1.1 เยาวชนที่มีอายุ $15 - 18^-$ ปี และ $18^+ - 25$ ปี มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าในระดับมาก แต่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาและสูงกว่าประถมศึกษา และเยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาทำนา และที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ มีความคิดเห็นในระดับมาก แต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2 เยาวชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักของบิดาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการจักสานในระดับมากแต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.3 เยาวชนที่มีอายุ $15 - 18^-$ ปี มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการเพาะเห็ดในระดับมาก ส่วนที่มีอายุ $18^+ - 25$ ปี มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง แต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษามีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ส่วนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษามีความคิดเห็นในระดับมากแต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาทำนามีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ มีความคิดเห็นในระดับปานกลางแต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.4 เยาวชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักของบิดาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ ในระดับปานกลาง แต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.5 เยาวชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักของบิดาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวยในระดับมากแต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. การศึกษาและเปรียบเทียบผลกระทบ สรุปผลได้ดังนี้

2.1 เยาวชนที่มีอายุ $15 - 18^-$ ปี มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อยและหลังฝึกอบรมในระดับมาก ส่วนเยาวชนที่มีอายุ $18^+ - 25$ ปี มีความคิดเห็นก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลาง และหลังฝึกอบรมในระดับมาก แต่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษามีความคิดเห็นก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลางและหลังฝึกอบรมในระดับมาก ส่วนเยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษามีความคิดเห็นก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อยและหลังฝึกอบรมในระดับมาก

แต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาท่านาและที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ มีความคิดเห็นก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อย และหลังฝึกอบรมในระดับมาก แต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 เยาวชนที่มีอายุ และระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการจักสานก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อยและหลังฝึกอบรมในระดับมาก แต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนเยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาท่านาและที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ มีความคิดเห็นก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อยและหลังฝึกอบรมในระดับมาก และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 เยาวชนที่มีอายุ 15 - 18⁻ ปี มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการเพาะเห็ดก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลาง ส่วนที่มีอายุ 18⁺ - 25 ปี มีความคิดเห็นก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อย และทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นหลังฝึกอบรมในระดับมาก แต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 เยาวชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักของบิดาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ก่อนการฝึกอบรมและหลังฝึกอบรมในระดับปานกลาง แต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5 เยาวชนที่มีอายุ 15 - 18⁻ ปี และ 18⁺ - 25 ปี มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวยก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อย และหลังฝึกอบรมในระดับมาก แต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษามีความคิดเห็นก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อย ส่วนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง แต่ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นหลังฝึกอบรมในระดับมาก และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับเยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาท่านามีความคิดเห็นก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลาง ส่วนที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ มีความคิดเห็นในระดับน้อย แต่ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นหลังฝึกอบรมในระดับมาก และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการและความสนใจ สรุปผลได้ดังนี้

3.1 เยาวชนที่มีอายุ 15 - 18⁻ ปี มีความต้องการฝึกอบรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าในระดับมาก ส่วนที่มีอายุ 18⁺ - 25 ปี มีความต้องการฝึกอบรมในระดับปานกลาง แต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา มีความต้องการฝึกอบรมในระดับปานกลาง ส่วนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา มีความต้องการฝึกอบรมในระดับมาก แต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับเยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาท่านา มีความต้องการฝึกอบรมในระดับปานกลาง ส่วนที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ มีความต้องการฝึกอบรมในระดับมาก แต่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 เยาวชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักของบิดาต่างกัน มีความต้องการฝึกอบรมโครงการจักสานในระดับปานกลาง และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 เยาวชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักของบิดาต่างกัน มีความต้องการฝึกอบรมโครงการเพาะเห็ดในระดับปานกลาง และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 เยาวชนที่มีอายุ 15 - 18⁻ ปี มีความต้องการฝึกอบรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ในระดับมาก ส่วนที่มีอายุ 18⁺ - 25 ปี มีความต้องการฝึกอบรมในระดับปานกลาง แต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาและที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา มีความต้องการฝึกอบรมในระดับปานกลาง แต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับเยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาท่านา มีความต้องการฝึกอบรมในระดับปานกลาง ส่วนที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ มีความต้องการฝึกอบรมในระดับมาก แต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.5 เยาวชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักของบิดาต่างกัน มีความต้องการฝึกอบรมโครงการช่างเสริมสวยในระดับมาก และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การอภิปรายผล

1. การศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็น การศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน โครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จักสาน เพาะเห็ด ช่างซ่อมเครื่องยนต์ และช่างเสริมสวย ตามตัวแปรด้านอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักของบิดาตามลำดับดังนี้

1.1 โครงการตัดเย็บเสื้อผ้า เยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักของบิดาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าสามารถจัดดำเนินการในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม ด้านสถานที่ฝึกอบรม ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม และด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความคิดเห็นของเยาวชนเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิชญ์ สมพอง (พิชญ์ สมพอง 2519 : 96) ที่พบว่า บทบาทในเชิงเศรษฐกิจเป็นสิ่งสำคัญสูงสุดในการส่งเสริมอาชีพ เพื่อให้มีความรู้และสามารถเพิ่มรายได้ให้กับตนเองและครอบครัวได้ ในขณะที่เกี่ยวกันผลการวิจัยของ พัทยา สายหู (พัทยา สายหู 2522 : 147 - 149) ที่พบว่า ความรู้ที่เยาวชนส่วนใหญ่ต้องการนอกเหนือจากด้านเกษตรกรรม คือการตัดเย็บเสื้อผ้า การซ่อมเครื่องยนต์ และผลการวิจัยของ สุภาพ พิมพ์ทอง (สุภาพ พิมพ์ทอง 2525 : 48) ที่พบว่าแม่บ้านเห็นด้วยอย่างมากกับโครงการส่งเสริมกิจกรรม เพื่อให้เป็นอาชีพรองและมีรายได้เพิ่มขึ้น

เมื่อพิจารณาตามอายุ พบว่าเยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18⁻ ปี และ 18⁺ - 25 ปี มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าในระดับเห็นด้วยมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดดำเนินการกิจกรรมในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม ด้านสถานที่ฝึกอบรม ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม และด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความคิดเห็นของเยาวชนเป็นส่วนใหญ่ เยาวชนได้รับความรู้ความเข้าใจ สามารถปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างดี และเยาวชนทั้งสองกลุ่มช่วงอายุมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องจากเยาวชนได้รับประสบการณ์ในการเคยเข้ารับการฝึกอบรมมาแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านกระบวนการในการฝึกอบรม และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านสถานที่ฝึกอบรม ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนได้รับประสบการณ์ในการเคยเข้ารับการฝึกอบรมคนละรุ่น ซึ่งกระบวนการในการฝึกอบรมและการจัดอำนวยความสะดวกในด้านสถานที่ฝึกอบรมแตกต่างกัน จึงทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาและสูงกว่าชั้นประถมศึกษา มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าในระดับเห็นด้วยมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดดำเนินการกิจกรรมในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม ด้านสถานที่ฝึกอบรม ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม และด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความคิดเห็นของเยาวชนส่วนใหญ่ เยาวชนได้รับความรู้ความเข้าใจและปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างดี และเยาวชนทั้งสองกลุ่มระดับการศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนมีระดับการศึกษาที่ใกล้เคียงและต่อเนื่องกัน จึงทำให้มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านสถานที่ฝึกอบรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนได้รับประสบการณ์ในการเคยเข้ารับการฝึกอบรมมาคนละรุ่น ทำให้ความคิดเห็นในด้านนี้แตกต่างกัน

เยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาท่านาและที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าในระดับเห็นด้วยมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดดำเนินการกิจกรรมในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม และด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความคิดเห็นของเยาวชนส่วนใหญ่ เยาวชนได้รับความรู้ความเข้าใจและปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างดี และเยาวชนทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และนอกจากนี้อาจเนื่องมาจากอาชีพหลักในหมู่บ้านตำบลส่วนใหญ่ทำนา เยาวชนอยู่ในสภาพแวดล้อมของหมู่บ้านตำบลเดียวกัน มีขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันเดียวกัน ทำให้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

1.2 โครงการจักสาน เยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักของบิดาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการจักสานในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการจักสานสามารถจัดดำเนินการในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม ด้านสถานที่ฝึกอบรม ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม และด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้อง

กับความคิดเห็นของเยาวชนเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิชญ์ สมพอง (พิชญ์ สมพอง 2519 : 96) ที่พบว่าบทบาทในเชิงเศรษฐกิจเป็นสิ่งสำคัญสูงสุดในการส่งเสริมอาชีพ เพื่อให้มีความรู้และความสามารถเพิ่มรายได้ให้กับตนเองและครอบครัวได้

เมื่อพิจารณาตามอายุ พบว่าเยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18⁻ ปี และ 18⁺ - 25 ปี มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการจักสานในระดับเห็นด้วยมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนได้รับความรู้ความเข้าใจและปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้อย่างดี และเยาวชนทั้งสองกลุ่มช่วงอายุมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องจากเยาวชนอยู่ในวัยที่ใกล้เคียงกัน แต่เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านกระบวนการในการฝึกอบรม การที่เยาวชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอาจเป็นเพราะเยาวชนได้รับประสบการณ์ในการเคยเข้ารับการฝึกอบรมมาคนละรุ่น

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาและสูงกว่าชั้นประถมศึกษา มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการจักสานในระดับเห็นด้วยมาก การที่เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมาก อาจเป็นเพราะการจัดดำเนินการกิจกรรมในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม ด้านสถานที่ฝึกอบรม ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม และด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตรประจำวัน สามารถกระทำได้อย่างกลมกลืนกับเยาวชนทั้ง 2 กลุ่ม เยาวชนได้รับความรู้ความเข้าใจและปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้อย่างดี และทำให้เยาวชนทั้งสองกลุ่มช่วงอายุมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

เยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาท่านา และที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการจักสานในระดับเห็นด้วยมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะโครงการจักสาน เป็นโครงการที่ไม่ต้องลงทุนมาก สามารถทำได้ในยามว่าง วัสดุในการจักสานหาได้ง่าย และเยาวชนทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากเยาวชนทั้งสองกลุ่มเห็นประโยชน์ของกิจกรรมโครงการจักสานใกล้เคียงกัน จึงทำให้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

1.3 โครงการเพาะเห็ด เยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18⁻ ปี มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการเพาะเห็ดในระดับเห็นด้วยมาก ส่วนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง

18⁺ - 25 ปี มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการเพาะเห็ดสามารถดำเนินการได้ดีมากในกลุ่มอายุ 15 - 18⁻ ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโครงการเพาะเห็ดเป็นโครงการที่เหมาะสมในการประกอบอาชีพครั้งแรก พอนำไปความนิยมอาจลดลง พวกที่วัยสูงขึ้นจึงมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง และพวกนี้อาจจะสนใจในอาชีพอื่น ๆ รอบตัวได้อีกด้วย และเยาวชนทั้งสองกลุ่มช่วงอายุ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเยาวชนอยู่ในวัยที่ใกล้เคียงกัน จึงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการเพาะเห็ดในระดับเห็นด้วยปานกลาง ส่วนที่สูงกว่าชั้นประถมศึกษา มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก อาจเนื่องมาจากพวกที่ได้รับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษาจะมองเห็นความสำคัญของการประกอบอาชีพตามโครงการเพาะเห็ด มากกว่าพวกที่มีการศึกษาระดับประถม แต่อย่างไรก็ตามเยาวชนทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะระดับการศึกษาที่ใกล้เคียงกันและสภาพทางเศรษฐกิจในชุมชนเดียวกัน ทำให้มีความคิดเห็นต่อโครงการเพาะเห็ดไม่แตกต่างกัน

เยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาท่านมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการเพาะเห็ดในระดับเห็นด้วยมาก ส่วนที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง อาจเป็นเพราะอาชีพทำนาของบิดาทำให้มีฟางที่ใช้ในการเพาะเห็ดเหลือมาก และบิดาก็สนับสนุนให้ใช้ประโยชน์จากฟางเหล่านั้นมากกว่าบิดาที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ และการที่เยาวชนทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานนั้น อาจเนื่องมาจากเยาวชนทั้งสองกลุ่มต่างก็เห็นประโยชน์ของกิจกรรมโครงการเพาะเห็ดด้วยกัน จึงทำให้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

1.4 โครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ เยาวชนที่มีกลุ่มอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักของบิดาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พัทยา สายหู (พัทยา สายหู 2522 : 147 - 149) ที่พบว่าความรู้ที่เยาวชนส่วนใหญ่ต้องการนอกเหนือจากด้านเกษตรกรรม คือ การตัดเย็บเสื้อผ้า การซ่อมเครื่องยนต์ และเยาวชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนอยู่ในวัยที่ใกล้เคียงกัน มีระดับการศึกษาไม่แตกต่างกัน

มากนัก และเยาวชนทั้งสองกลุ่มเห็นประโยชน์ของกิจกรรมโครงการข้างข้อมเครื่องยนต์ใกล้เคียงกัน จึงทำให้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

1.5 โครงการข้างเสริมสวย เยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักของบิดาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการข้างเสริมสวยในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชาศรี อายุวัฒน์ (ชาศรี อายุวัฒน์ 2519 : 80 - 81) ที่พบว่า องค์ประกอบสำคัญที่สุดที่เป็นเหตุให้นักศึกษาผู้ใหญ่เลือกเรียนวิชาชีพหลักสูตรระดับสั้น คือ องค์ประกอบด้านอาชีพ ซึ่งได้แก่ ความชอบในอาชีพ สำเร็จแล้วหางานทำได้ง่าย ทารายได้พิเศษได้ดี ส่วนองค์ประกอบรองลงมา ได้แก่ ความต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และนำความรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิชญ์ สมพอง (พิชญ์ สมพอง 2519 : 96) ที่พบว่า บทบาทเชิงเศรษฐกิจเป็นสิ่งสำคัญสูงสุดในการส่งเสริมอาชีพ เพื่อให้มีความรู้ความสามารถเพิ่ม รายได้ให้กับตนเองและครอบครัวได้ และผลการวิจัยของ สุภาพ พิมพาทอง (สุภาพ พิมพาทอง 2525 : 48) ที่พบว่า แม่บ้านเห็นด้วยอย่างมากกับโครงการส่งเสริมกิจกรรมเพื่อให้เป็นอาชีพรอง และมีรายได้เพิ่มขึ้น

ในการนี้ เยาวชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเยาวชนมีช่วงอายุที่ใกล้เคียงกัน มีระดับการศึกษาที่ต่อเนื่องกัน และอาชีพหลักของบิดาท่านาเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้กิจกรรมโครงการข้างเสริมสวย เยาวชนสามารถเข้ารับการฝึกอบรมได้โดยไม่จำกัดอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักของบิดา ถ้ามีความพร้อมที่จะเข้ารับการฝึกอบรม มีความต้องการและสนใจจริงที่จะเพิ่มพูนความรู้ ทักษะในการประกอบอาชีพ เพื่อเป็นการเสริมรายได้จากงานอาชีพหลักหรือเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ทั้งนี้การฝึกอบรมได้เริ่มจากพื้นฐานขั้นต้นจากง่ายไปหายากตามลำดับ จึงทำให้เยาวชนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่มีเฉพาะเยาวชนที่กลุ่มช่วงอายุระหว่าง $15 - 18^-$ ปี และ $18^+ - 25$ ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านสถานที่ฝึกอบรม และด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน อาจเป็นเพราะเยาวชนได้รับประสบการณ์ในการเข้ารับการฝึกอบรมมาต่างกัน และเยาวชนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้แตกต่างกันตามความสามารถ จึงทำให้เยาวชนมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

2. การศึกษาและเปรียบเทียบผลกระทบ การศึกษาและเปรียบเทียบกิจกรรมการศึกษา นอกกรอบโรงเรียนโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จักสาน เพาะเห็ด ช่างซ่อมเครื่องยนต์ และช่างเสริมสวย ที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชน ตามตัวแปรด้านอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักของบิดา ตามลำดับดังนี้

2.1 โครงการตัดเย็บเสื้อผ้า โดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมหลังการฝึกอบรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้ามีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นอย่างมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนส่วนใหญ่ในหมู่บ้านตำบลมีเวลาว่างหลังฤดูกาลเก็บเกี่ยวพืชผล และใช้เวลาว่างไปในทางที่ไม่เป็นประโยชน์ เมื่อได้เข้ารับการฝึกอบรมทำให้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน รู้จักการใช้เวลาว่างไปในทางที่เป็นประโยชน์ มีการรวมกลุ่มอาชีพ และนำความรู้ไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชนและสังคม เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ แคทซ์ (Katz. 1978 : 22) กล่าวว่า ผลที่ได้รับในการประเมินผลโครงการฝึกอบรม เป็นพฤติกรรมใด ๆ ที่ได้รับการจัดกระทำจากโครงการ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเกิดผลที่ได้รับตามต้องการ ได้แก่ ความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ในทำนองเดียวกัน โบลา (Bhola. 1979 : 56) กล่าวว่า เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งทางด้านตัวบุคคล ชุมชน และเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิชญ์ สมพอง (พิชญ์ สมพอง 2519 : 96) ที่พบว่าบทบาทในเชิงเศรษฐกิจเป็นสิ่งสำคัญสูงสุดของผู้เข้ารับการฝึกอบรม เพื่อให้มีความรู้และความสามารถเพิ่มรายได้ให้กับตนเองและครอบครัวได้

เยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18 ปี โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อยและหลังการฝึกอบรมในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้ามามีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนมากขึ้น และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนมากที่สุด ได้แก่ การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน และการมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน เป็นต้น แต่ที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน

และการมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย เป็นต้น ส่วนเยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุระหว่าง $18^+ - 25$ ปี มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลางและหลังการฝึกอบรมในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้ามีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนในทางมากขึ้น และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนมากที่สุด ได้แก่ การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน การประกอบอาชีพครองในยามว่าง และการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น แต่ที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย และการมีรายได้จากการประกอบอาชีพ เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของเยาวชนทั้งสองกลุ่มช่วงอายุ พบว่าโดยรวม เยาวชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานทั้งนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนกลุ่มช่วงอายุ $15 - 18^-$ ปี ได้รับผลกระทบการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมมากกว่าเยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง $18^+ - 25$ ปี และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านการรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน และการประกอบอาชีพครองในยามว่าง ที่มีความคิดเห็นต่างกันเช่นนี้อาจเนื่องมาจากเยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง $15 - 18^-$ ปี ได้รับผลการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมากกว่าเยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง $18^+ - 25$ ปี

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลาง และหลังการฝึกอบรมในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้ามีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนเป็นอย่างมาก และเมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนมากที่สุด ได้แก่ การประกอบอาชีพครองในยามว่าง การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพและการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น แต่ที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ และการมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น เป็นต้น ส่วนเยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าก่อนการฝึกอบรม

ในระดับน้อย และหลังการฝึกอบรมในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนมากขึ้น และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนมากที่สุด ได้แก่ การมีความสัมพันธ์กันระหว่าง เยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน และการมีความสำคัญของสมาชิก กลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน เป็นต้น แต่ที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และการมีรายได้จากการประกอบอาชีพ เพิ่มขึ้น เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของเยาวชนทั้งสองกลุ่มระดับการศึกษา พบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เนื้อหาของหลักสูตรที่ใช้ในการฝึกอบรมของโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า ได้บูรณาการไว้อย่างสมบูรณ์ ทำให้เนื้อหาวิชาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เยาวชนสามารถนำไปปฏิบัติและก่อให้เกิดผลดีแก่ตนเอง ครอบครัวและชุมชน ได้ไม่แตกต่างกัน จึงทำให้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

เยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาท่านา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการ การตัดเย็บเสื้อผ้าก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อย และหลังการฝึกอบรมในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้ามีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชน มากขึ้น และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนมากที่สุด ได้แก่ การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน และการมีความสำคัญของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน เป็นต้น แต่ที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และการมีรายได้จากการประกอบอาชีพ เป็นต้น ส่วนเยาวชนที่บิดาประกอบอาชีพด้านอื่น ๆ มีความคิดเห็น ต่อกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อย และหลังการฝึกอบรมในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้ามีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคม ของเยาวชนเป็นอย่างมาก และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง ของเยาวชนมากที่สุด ได้แก่ การมีความสัมพันธ์ระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน การประกอบ อาชีพรองในยามว่าง และการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น

แต่ที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ และการลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของเยาวชนทั้งสองกลุ่ม พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะกระบวนการในการฝึกอบรมที่วิทยากรได้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่เยาวชน ได้ดำเนินการไปตามลำดับจากง่ายไปส่ายากและในช่วงระยะเวลาฝึกอบรมที่เท่า ๆ กัน จึงทำให้เยาวชนได้รับความรู้ ทักษะ ความชำนาญ ไม่แตกต่างกันมากนัก ดังนั้นเยาวชนจึงมีความคิดเห็นเป็นไปในทำนองเดียวกัน เมื่ออาชีพหลักของบิดาจะแตกต่างกัน

2.2 โครงการจักสาน โดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมหลังการฝึกอบรมโครงการจักสานในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการจักสานมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นอย่างมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากเยาวชนส่วนใหญ่ในหมู่บ้านตำบล มีเวลาว่างหลังฤดูกาลเก็บเกี่ยวพืชผล และใช้เวลาว่างไปในทางที่ไม่เป็นประโยชน์ เมื่อได้เข้ารับการฝึกอบรมทำให้มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ รู้จักการใช้เวลาว่างไปในทางที่เป็นประโยชน์มากขึ้น มีการรวมกลุ่มอาชีพ และนำความรู้ไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชนและสังคมเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภารณี โอลาริกชาต (Paranee Olarikachard. 1982 : 155 - 170) ได้สรุปผลจากการศึกษาการประเมินผลการฝึกอบรมการเลี้ยงสุกร พบว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมส่วนใหญ่ยอมรับว่าความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการเลี้ยงสุกร ประสิทธิภาพของกิจกรรมในการสอนและการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันอยู่ในระดับสูง และผลการวิจัยของ อุดม แสงจันทร์ (อุดม แสงจันทร์ 2526 : บทคัดย่อ) พบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมการเลี้ยงสุกรยอมรับในความรู้ที่ได้รับ และนำไปปฏิบัติ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเลี้ยงสุกรมาก

เยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18 ปี โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการการจักสานก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อย และหลังการฝึกอบรมในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการจักสานมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนมากขึ้น

และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนมากที่สุด ได้แก่ การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน และการมีความสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน เป็นต้น แต่ที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ และการเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ เป็นต้น ส่วนเยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการจักสานก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อยและหลังการฝึกอบรมในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการจักสานมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนในทางที่มากขึ้น และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนมากที่สุด ได้แก่ การมีความสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน และการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น แต่ที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย และการรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของเยาวชนทั้งสองกลุ่มช่วงอายุ พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมากไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งอาจเป็นเพราะเนื้อหาของหลักสูตรทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มีความยากและง่ายอยู่ในระดับที่เยาวชนที่มีอายุในช่วงระหว่าง 15 - 25 ปี สามารถรับการฝึกอบรมได้อย่างเท่าเทียมกัน หรือไม่แตกต่างกันมากนัก ดังนั้นจึงทำให้เยาวชนมีความคิดเห็นต่อผลของการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคมไม่แตกต่างกัน

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการจักสานก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อย และหลังการฝึกอบรมในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการจักสานมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนมากขึ้น และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนมากที่สุด ได้แก่ การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน และการมีความสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน เป็นต้น แต่ที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย และการลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เป็นต้น ส่วนเยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา

โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการจักสานก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อยและหลังการฝึกอบรมในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการจักสานมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนมากขึ้น และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนมากที่สุด ได้แก่ การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน และการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น แต่ที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ การมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น และการรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของเยาวชนทั้งสองกลุ่มระดับการศึกษา พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนสามารถนำความรู้จากการฝึกอบรมไปปฏิบัติและก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมได้ในระดับใกล้เคียงกัน จึงทำให้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

เยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาท่านา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการจักสานก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อย และหลังการฝึกอบรมในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมโครงการจักสานมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนมากขึ้น และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนมากที่สุด ได้แก่ การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน และการมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน เป็นต้น แต่ที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน และการมีรายได้จากการประกอบอาชีพ เป็นต้น ส่วนเยาวชนที่บิดาประกอบอาชีพด้านอื่น ๆ มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการจักสานก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อยและหลังการฝึกอบรมในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการจักสานมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนมากขึ้น และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนมากที่สุด ได้แก่ การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน และการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น แต่ที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และการมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของเยาวชนทั้งสองกลุ่ม พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน การที่เยาวชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันนี้ อาจเนื่องมาจากเยาวชนกลุ่มที่บิดาประกอบอาชีพด้านอื่น ๆ ได้รับผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมมากกว่าเยาวชนกลุ่มที่บิดาท่านา จึงทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

2.3 โครงการเพาะเห็ด โดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมหลังการฝึกอบรมโครงการเพาะเห็ดในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการเพาะเห็ดมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนผู้เข้ารับการฝึกอบรมมากขึ้น การที่เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากขึ้น อาจเนื่องมาจากเยาวชนส่วนใหญ่ในหมู่บ้านตำบลมีเวลาว่างหลังฤดูกาลเก็บเกี่ยวพืชผลและใช้เวลาว่างไปในทางที่ไม่เป็นประโยชน์ เมื่อได้เข้ารับการฝึกอบรมทำให้มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน รู้จักการใช้เวลาว่างไปในทางที่เป็นประโยชน์ขึ้น มีการรวมกลุ่มอาชีพและนำความรู้ไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชนและสังคม เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเฮอริง (Herring. 1971 : 16 - 20) ที่พบว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นหลังจากได้มีการนำไฟฟ้าเข้าไปในชนบทมีสมาชิกสตะวันตกของฟิลิปปินส์ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ รายได้ การกระจายรายได้ ผลผลิต การจ้างงาน อนามัย สุขาภิบาลและสิ่งแวดล้อม

เยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18 ปี โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการเพาะเห็ดก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลางและหลังการฝึกอบรมในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการเพาะเห็ดมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนมากขึ้น และเมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนมากที่สุด ได้แก่ การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน และการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น แต่ที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ และการมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน เป็นต้น ส่วนเยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการเพาะเห็ดก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อยและหลังการฝึกอบรมในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการ

เพาะเห็ด มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนมากขึ้น และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนมากที่สุด ได้แก่ การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน และการรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ เป็นต้น แต่ที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย และการมีรายได้จากการประกอบอาชีพ เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของเยาวชนทั้งสองกลุ่มช่วงอายุ พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผลกระทบที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคมไม่แตกต่างกัน แม้เยาวชนจะมีรายได้เพิ่มขึ้น แต่อาจจะมีรายจ่ายส่วนตัวหรือส่วนครอบครัวเพิ่มขึ้นอีก ทำให้ความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการเพาะเห็ดก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลางและหลังการฝึกอบรมในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการเพาะเห็ดมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนมากขึ้น และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนมากที่สุด ได้แก่ การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน การประกอบอาชีพรองในยามว่าง และการรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ เป็นต้น แต่ที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน และการมีรายได้จากการประกอบอาชีพ เป็นต้น ส่วนเยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการเพาะเห็ดก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลางและหลังการฝึกอบรมในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการเพาะเห็ดมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนมากขึ้น และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนมากที่สุด ได้แก่ การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ และการมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น เป็นต้น แต่ที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพรองในยามว่าง และการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของเยาวชนทั้งสองกลุ่มระดับการศึกษา พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมโครงการ เพาะเห็ดมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนทั้งสองระดับการศึกษาในระดับที่ไม่แตกต่างกันมากนัก จึงทำให้เยาวชนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

เยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาท่านา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการ เพาะเห็ดก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลางและหลังการฝึกอบรมในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการ เพาะเห็ดมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนมากขึ้น และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนมากที่สุด ได้แก่ การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน และการมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน เป็นต้น แต่ที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และการมีรายได้จากการประกอบอาชีพ เป็นต้น ส่วนเยาวชนที่บิดาประกอบอาชีพด้านอื่น ๆ มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการ เพาะเห็ดก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลางและหลังการฝึกอบรมในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการ เพาะเห็ดมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนมากขึ้น และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนมากที่สุด ได้แก่ การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ และการประกอบอาชีพรองในยามว่าง เป็นต้น แต่ที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน และการเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของเยาวชนทั้งสองกลุ่ม พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน การที่เยาวชนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนได้รับการส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคมจากบิดาเป็นอย่างดี ทั้งนี้จากสถานะของสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ทำให้เยาวชนต้องช่วยเหลือครอบครัวในการเสริมสร้างรายได้ ดังนั้นไม่ว่าบิดาของเยาวชนจะประกอบอาชีพทำนาหรือประกอบอาชีพด้านอื่น ๆ ก็มักจะส่งเสริมให้เยาวชนได้มีส่วนในการหารายได้หรือร่วมกิจกรรมในทางสังคมอันจะเป็นประโยชน์แก่ครอบครัวและชุมชนโดยส่วนรวม จึงทำให้เยาวชนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

2.4 โครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ โดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมหลังการฝึกอบรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ในระดับกลาง แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนผู้เข้ารับการฝึกอบรมอย่างปานกลาง การที่เยาวชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลางนี้ อาจเนื่องมาจากการที่ประชาชนในชนบทส่วนใหญ่มีอาชีพหลักในการทำนา จึงมีเครื่องยนต์ที่ใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงานมาก ดังนั้นประชาชนส่วนใหญ่จึงพอมีความรู้เบื้องต้นในการซ่อมบำรุงรักษาเครื่องยนต์ที่ตนใช้อยู่บ้างพอสมควร ทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมช่างซ่อมเครื่องยนต์ไม่อาจนำเอาความรู้ไปหารายได้จากการประกอบอาชีพได้ แต่เยาวชนได้รับความรู้ความเข้าใจ ทักษะในการซ่อมบำรุงรักษาเครื่องยนต์ รู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการเพิ่มผลผลิตจากการประกอบอาชีพของตนเอง และทำให้เกิดความสัมพันธ์กันมากขึ้นระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ แคทซ์ (Katz. 1978 : 22) กล่าวว่าผลที่ได้รับในการประเมินผลโครงการฝึกอบรม เป็นพฤติกรรมใด ๆ ที่ได้รับจากการจัดกระทำจากโครงการ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเกิดผลที่ได้รับตามต้องการ ได้แก่ ความรู้ ทักษะ และทัศนคติ เป็นต้น

เยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18⁻ ปี โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลางและหลังการฝึกอบรมในระดับปานกลางแสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนกลุ่มนี้ แต่เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนในบางด้านและด้านที่มากที่สุด ได้แก่ การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ และการเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ เป็นต้น ส่วนด้านที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และการรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน เป็นต้น

ในทำนองเดียวกัน เยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลางและหลังการฝึกอบรมใน

ระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชน แต่เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในบางด้านและด้านที่มากที่สุด ได้แก่ การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ การมีความสัมพันธ์ระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน และการประกอบอาชีพรองในยามว่าง เป็นต้น ส่วนด้านที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย และการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของเยาวชน ทั้งสองกลุ่มช่วงอายุ พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนสามารถนำความรู้ไปใช้ปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว และชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้โดยไม่แตกต่างกันมากนัก จึงทำให้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลาง และหลังการฝึกอบรมในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชน แต่เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนในบางด้านและด้านที่มากที่สุด ได้แก่ การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ และการมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น เป็นต้น ส่วนด้านที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และการรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน เป็นต้น

ในทำนองเดียวกันเยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลางและหลังการฝึกอบรมในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชน แต่เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนในบางด้านและด้านที่มากที่สุด ได้แก่ การรู้จักแนวทางใน

การประกอบอาชีพ การประกอบอาชีพรองในยามว่าง และการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น ส่วนด้านที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ และการมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของเยาวชนทั้งสองกลุ่มระดับการศึกษา พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนมีระดับการศึกษาที่ใกล้เคียงกันและต่อเนื่องกัน จึงทำให้มีความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงของกิจกรรมในด้านเศรษฐกิจและสังคมไม่แตกต่างกัน

เยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาท่านา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลางและหลังการฝึกอบรมในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชน แต่เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนในบางด้านและด้านที่มากที่สุด ได้แก่ การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน และการมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน เป็นต้น ส่วนด้านที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย และการรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน เป็นต้น

ในทำนองเดียวกัน เยาวชนที่บิดาประกอบอาชีพด้านอื่น ๆ มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลาง และหลังการฝึกอบรมในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชน แต่เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนในบางด้านและด้านที่มากที่สุด ได้แก่ การประกอบอาชีพรองในยามว่าง การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ และการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น ส่วนด้านที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน และการลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของเยาวชนทั้งสองกลุ่ม พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนอยู่ในสภาพของสิ่งแวดล้อมและชุมชนเดียวกัน ที่มีการทำนาเป็นส่วนใหญ่จึงพอมีความรู้พื้นฐานด้านการซ่อมเครื่องยนต์อยู่บ้าง ดังนั้นเมื่ออาชีพหลักของบิดาแตกต่างกัน จึงทำให้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

2.5 โครงการช่างเสริมสวย โดยส่วนรวมเยาวชนมีความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมหลังการฝึกอบรมโครงการช่างเสริมสวยในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการช่างเสริมสวยมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนผู้เข้ารับการฝึกอบรมมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากเยาวชนส่วนใหญ่ในหมู่บ้านตำบลมีเวลาว่างหลังฤดูกาลเก็บเกี่ยวพืชผล และใช้เวลาว่างไปในทางที่ไม่เป็นประโยชน์ เมื่อได้เข้ารับการฝึกอบรมทำให้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ รู้จักการใช้เวลาว่างไปในทางที่เป็นประโยชน์ มีการรวมกลุ่มอาชีพและการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชนได้เป็นอย่างดี

เยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18 ปี โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวยก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อย และหลังการฝึกอบรมในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการช่างเสริมสวยมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนมากขึ้น และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนมากที่สุด ได้แก่ การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ และการรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน เป็นต้น ส่วนที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย และการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน เป็นต้น สำหรับเยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวยก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อยและหลังการฝึกอบรมในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการช่างเสริมสวยมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนมากขึ้น และเมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนมากที่สุด ได้แก่ การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน และการประกอบอาชีพรองในยามว่าง เป็นต้น

ส่วนที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย และการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของเยาวชนทั้งสองกลุ่มช่วงอายุ พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า เยาวชนที่เข้ารับการฝึกอบรมสามารถเรียนรู้และฝึกปฏิบัติทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ตามลำดับขั้นจากง่ายไปสู่ยากได้โดยไม่จำกัดด้านอายุ ดังนั้นเยาวชนที่อยู่ในวัยใกล้เคียงกันจึงอาจได้รับผลกระทบของกิจกรรมในด้านต่าง ๆ ในระดับที่ใกล้เคียงกัน ทำให้เยาวชนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านการมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน การที่เยาวชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันนี้ อาจเนื่องมาจากเยาวชนทั้งสองกลุ่มมีประสบการณ์ในการเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มอาชีพในหมู่บ้านตำบลแตกต่างกัน

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวยก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อย และหลังการฝึกอบรมในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการช่างเสริมสวยมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนมากขึ้น และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนมากที่สุด ได้แก่ การมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน การรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน และการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น ส่วนที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย และการลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เป็นต้น สำหรับเยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวยก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลางและหลังการฝึกอบรมในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการช่างเสริมสวยมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนมากขึ้น และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนมากที่สุด ได้แก่ การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ การประกอบอาชีพรองในยามว่าง และการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น ส่วนที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การมีรายได้จากการประกอบอาชีพ การเพิ่มขึ้นของผลผลิตจากการประกอบอาชีพ และการมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของเยาวชนทั้งสองกลุ่มระดับการศึกษา พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนมีระดับการศึกษาที่ใกล้เคียงกันและสามารถนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ทำให้มีความสามัคคีในหมู่สมาชิกและชุมชนได้ไม่แตกต่างกันมากนัก จึงทำให้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

เยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาท่านา โดยส่วน รมมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการส่งเสริมสวก่อนการฝึกอบรมในระดับปานกลางและหลังการฝึกอบรมในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการส่งเสริมสวมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนมากขึ้น และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนมากที่สุด ได้แก่ การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ การมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน และการมีความสามัคคีของสมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน เป็นต้น ส่วนที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย และการรวมกลุ่มอาชีพเดียวกันในชุมชน เป็นต้น สำหรับเยาวชนที่บิดาประกอบอาชีพด้านอื่น ๆ มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการส่งเสริมสวก่อนการฝึกอบรมในระดับน้อย และหลังการฝึกอบรมในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมโครงการส่งเสริมสวมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนมากขึ้น และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ากิจกรรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเยาวชนมากที่สุด ได้แก่ การประกอบอาชีพรองในยามว่าง การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ และการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน เป็นต้น ส่วนที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ได้แก่ การมีรายได้เหลือจากการใช้จ่าย การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปช่วยเหลือบุคคลในชุมชน และการลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของเยาวชนทั้งสองกลุ่ม พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนทั้งสองกลุ่มได้รับผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงอันเป็นประโยชน์ต่อตนเองและครอบครัว เช่น การรู้จักแนวทางในการประกอบอาชีพ การประกอบอาชีพรองในยามว่าง และการมีความสัมพันธ์กันระหว่างเยาวชนกับบุคคลอื่นในชุมชน เหล่านี้เป็นต้น แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

3. การศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการและความสนใจ การศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการและความสนใจของเยาวชนในการฝึกอบรมเพิ่มเติมครั้งต่อไปของกิจกรรมการศึกษา นอกระบบโรงเรียนโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จักสาน เพาะเห็ด ช่างซ่อมเครื่องยนต์ และช่างเสริมสวย ตามตัวแปรด้านอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักของบิดา ปรากฏผลดังนี้

3.1 โครงการตัดเย็บเสื้อผ้า เยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18 ปี มีความต้องการและสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านเทคนิคการเย็บผ้า ลักษณะพิเศษ เทคนิคการตกแต่งรอยเย็บและฝีเข็ม และเทคนิคการสร้างแบบตัดเย็บเสื้อผ้า เป็นต้น ส่วนเยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี มีความต้องการและสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง โดยเฉพาะในด้านเทคนิคการสร้างแบบตัดเย็บเสื้อผ้า เทคนิคการเย็บเสื้อผ้าลักษณะพิเศษ และการตัดเสื้อในโอกาสพิเศษ เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของเยาวชนทั้งสองกลุ่มช่วงอายุ พบว่ามีความต้องการแตกต่างกัน สภาวะของการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านสังคมและเทคโนโลยีสมัยปัจจุบัน เยาวชนจึงมีความต้องการในกิจกรรมที่จะสามารถสร้างและพัฒนาขีดความสามารถ ความรู้ รายได้และสังคม ให้ก้าวหน้าในลักษณะที่ไม่แตกต่างกัน จึงทำให้เยาวชนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่าเยาวชนมีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่องการตัดเย็บเสื้อผ้าอย่างง่าย ๆ ตามหลักสูตรเดิม ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนมีความสามารถในการรับรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และการนำความรู้ไปปฏิบัติจริงได้แตกต่างกัน ทำให้เยาวชนมีความต้องการและความสนใจแตกต่างกัน

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา มีความต้องการและความสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง โดยเฉพาะในด้านเทคนิคการเย็บผ้าลักษณะพิเศษ เทคนิคการสร้างแบบตัดเย็บเสื้อผ้าและการทำวัสดุตกแต่งบนเสื้อผ้า เป็นต้น ส่วนเยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา มีความต้องการและความสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านเทคนิคการสร้างแบบตัดเย็บเสื้อผ้า การตัดเสื้อในโอกาสพิเศษ และเทคนิคการเย็บผ้าลักษณะพิเศษ เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการเยาวชนทั้งสองกลุ่มระดับการศึกษา พบว่ามีความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนมีระดับการศึกษาที่ใกล้เคียงกัน จึงมีความต้องการและสนใจในกิจกรรมที่ไม่แตกต่างกัน

เยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาท่านา มีความต้องการและความสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง โดยเฉพาะในด้านเทคนิคการเย็บผ้าลักษณะพิเศษ เทคนิคการสร้างแบบตัดเย็บเสื้อผ้า และการทำตะเข็บตกแต่งบนเสื้อผ้า เป็นต้น ส่วนเยาวชนที่บิดาประกอบอาชีพด้านอื่น ๆ มีความต้องการและความสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านเทคนิคการเย็บผ้าลักษณะพิเศษ การตัดเสื้อผ้าในโอกาสพิเศษ และเทคนิคการสร้างแบบตัดเย็บเสื้อผ้า เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของเยาวชนทั้งสองกลุ่ม พบว่ามีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การที่เยาวชนมีความต้องการแตกต่างกันนี้อาจเนื่องมาจากความสามารถในการสร้างความเข้าใจ การรับรู้ ทักษะ ในแต่ละกิจกรรมของเยาวชนที่แตกต่างกัน ทำให้มีความต้องการและความสนใจแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่าเยาวชนมีความต้องการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในความต้องการและความสนใจด้านการตัดเสื้อผ้าในโอกาสพิเศษ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์เพื่อการนำความรู้ ทักษะ เฉพาะด้านไปใช้ในชีวิตรประจำวันต่างกัน จึงทำให้มีความต้องการแตกต่างกัน

3.2 โครงการจักสาน เยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18 ปี มีความต้องการและความสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง โดยเฉพาะในด้านการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จักสานต่าง ๆ และด้านการฝึกทักษะความชำนาญในการสานลายซัดที่แปลกและยาก เป็นต้น และเยาวชนกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี มีความต้องการและความสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง โดยเฉพาะในด้านการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จักสานต่าง ๆ และด้านการฝึกทักษะความชำนาญในการสานลายซัดที่แปลกและยาก เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของเยาวชนทั้งสองกลุ่มช่วงอายุ พบว่ามีความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนอยู่ในวัยที่ใกล้เคียงกัน จึงมีความต้องการในกิจกรรมที่ไม่แตกต่างกันมากนัก แต่เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่าเยาวชนมีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในความต้องการและ

ความสนใจด้านการฝึกอบรมการจักสานตามหลักสูตรเดิม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความสามารถในการรับรู้ ความเข้าใจ ทักษะและความชำนาญที่เยาวชนได้รับการฝึกอบรมไปแล้วนั้นแตกต่างกัน ทำให้เยาวชนมีความต้องการแตกต่างกัน

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา มีความต้องการและความสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง โดยเฉพาะในด้านการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จักสานต่าง ๆ และการฝึกทักษะความชำนาญในการสานลายซัดที่แปลกและยาก เป็นต้น และเยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา มีความต้องการและความสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง โดยเฉพาะในด้านการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จักสานต่าง ๆ และการฝึกทักษะความชำนาญในการสานลายซัดที่แปลกและยาก เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของเยาวชนทั้งสองกลุ่มระดับการศึกษา พบว่ามีความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจากความก้าวหน้าของสื่อสารมวลชน และเทคโนโลยีในยุคปัจจุบัน ทำให้เยาวชนมีความต้องการในกิจกรรมที่ทันสมัยและสามารถจะสร้างเสริมรายได้ให้กับตนเอง ครอบครัวยุคใหม่ และเป็นประโยชน์ต่อสังคมได้อย่างดียิ่ง ไม่ว่าเขาจะมีการศึกษาอยู่ในระดับใด ดังนั้นจึงทำให้เยาวชนมีความต้องการไม่แตกต่างกัน

เยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาทำนา มีความต้องการและความสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง โดยเฉพาะในด้านการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จักสานต่าง ๆ และการฝึกทักษะความชำนาญในการสานลายซัดที่แปลกและยาก เป็นต้น และเยาวชนที่บิดาประกอบอาชีพด้านอื่น ๆ มีความต้องการและความสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง โดยเฉพาะในด้านการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จักสานต่าง ๆ และการฝึกทักษะ ความชำนาญในการสานลายซัดที่แปลกและยาก เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของเยาวชนทั้งสองกลุ่ม พบว่ามีความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนอยู่ในสภาพแวดล้อมของหมู่บ้านตำบลเดียวกัน แม้อาชีพหลักของบิดาจะแตกต่างกัน ทำให้มีความต้องการไม่แตกต่างกัน

3.3 โครงการเพาะเห็ด เยาวชนที่มีกลุ่มอายุระหว่าง 15 - 18⁻ ปี มีความต้องการและความสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง โดยเฉพาะในด้านการฝึกทักษะในการเพาะเห็ดนางฟ้า และการฝึกทักษะในการเพาะเห็ดหูหนู เป็นต้น และเยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี มีความต้องการและความสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง โดยเฉพาะในด้านการฝึกทักษะในการเพาะเห็ดนางฟ้า และการฝึกทักษะในการเพาะเห็ดหูหนู เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของเยาวชนทั้งสองกลุ่มช่วงอายุ พบว่ามีความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนอยู่ในวัยที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ทำให้มีความต้องการไม่แตกต่างกัน

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา มีความต้องการและความสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง โดยเฉพาะในด้านการฝึกทักษะในการเพาะเห็ดนางฟ้า และการฝึกอบรมในการเพาะเห็ดหูหนู เป็นต้น และเยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา มีความต้องการและความสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง โดยเฉพาะในด้านการฝึกทักษะในการเพาะเห็ดนางฟ้า และการฝึกทักษะในการเพาะเห็ดหูหนู เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของเยาวชนทั้งสองกลุ่มระดับการศึกษา พบว่ามีความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องจากเยาวชนมีระดับการศึกษาใกล้เคียงกันและไม่แตกต่างกันมากนัก ทำให้มีความต้องการไม่แตกต่างกัน

เยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาทำนา มีความต้องการและความสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง โดยเฉพาะในด้านการฝึกทักษะในการเพาะเห็ดนางฟ้า และการฝึกทักษะในการเพาะเห็ดหูหนู เป็นต้น และเยาวชนที่บิดาประกอบอาชีพด้านอื่น ๆ มีความต้องการและความสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง โดยเฉพาะในด้านการฝึกทักษะในการเพาะเห็ดนางฟ้า และการฝึกทักษะในการเพาะเห็ดหูหนู เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของเยาวชนทั้งสองกลุ่ม พบว่ามีความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องจากเยาวชนได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้เข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มเติมในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์สูงสุด และสามารถส่งเสริมรายได้ให้กับตนเอง ครอบครัว และช่วยเหลือสังคมได้ในลักษณะเดียวกัน ถึงแม้บิดาจะมี

อาชีพต่างกัน จึงทำให้เยาวชนมีความต้องการไม่แตกต่างกัน

3.4 โครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ เยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18 ปี มีความต้องการและความสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านการฝึกซ่อมรถจักรยานยนต์ และการฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์สี่จังหวะ เป็นต้น ส่วนเยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี มีความต้องการและความสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง โดยเฉพาะในด้านการฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์สี่จังหวะ และการฝึกทักษะในการซ่อมเครื่องยนต์สองจังหวะ เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของเยาวชนทั้งสองกลุ่มช่วงอายุ พบว่ามีความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนอยู่ในวัยที่ใกล้เคียงกัน และได้รับการศึกษาจากทั้งในระบบและนอกระบบที่ไม่ต่างกัน ทำให้มีความต้องการไม่แตกต่างกัน

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา มีความต้องการและความสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง โดยเฉพาะในด้านการฝึกซ่อมรถจักรยานยนต์ และการฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์สองจังหวะ เป็นต้น และเยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา มีความต้องการและความสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง โดยเฉพาะในด้านการฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์สี่จังหวะ และการฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์สองจังหวะ เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของเยาวชนทั้งสองกลุ่มระดับการศึกษา พบว่ามีความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องจากเยาวชนมีระดับการศึกษาที่ใกล้เคียงกัน และไม่แตกต่างกันมากนัก จึงทำให้มีความต้องการไม่แตกต่างกัน

เยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาท่านา มีความต้องการและความสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับปานกลาง โดยเฉพาะในด้านการฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์สองจังหวะและการฝึกซ่อมรถจักรยานยนต์ เป็นต้น ส่วนเยาวชนที่บิดาประกอบอาชีพด้านอื่น ๆ มีความต้องการและความสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านการฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์สี่จังหวะ และการฝึกซ่อมรถจักรยานยนต์ เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของเยาวชนทั้งสองกลุ่ม พบว่ามีความต้องการแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนอยู่ในสภาพของสิ่งแวดล้อมในหมู่บ้านและตำบลเดียวกัน เมื่ออาชีพหลักของบิดาจะแตกต่างกัน ทำให้มีความต้องการไม่แตกต่างกัน

3.5 โครงการช่างเสริมสวย เยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 15 - 18 ปี มีความต้องการและความสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านการฝึกทักษะ การม้วนโรลผม การฝึกทักษะการตรายผมทรงสมัยนิยม และการฝึกทักษะการใช้ผม เป็นต้น และเยาวชนที่มีกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี มีความต้องการและความสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านการฝึกทักษะการแต่งผมชายทรงสมัยนิยม การฝึกทักษะ การตรายผมทรงสมัยใหม่ และการฝึกทักษะการช้อมผมทรงสมัยใหม่ เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของเยาวชนทั้งสองกลุ่มช่วงอายุ พบว่ามีความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเยาวชนอยู่ในวัยที่ใกล้เคียงกัน แต่เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่าเยาวชนมีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการฝึกการเสริมสวยตามหลักสูตรเดิม ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะความสามารถในการรับรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปปฏิบัติจริงของเยาวชนกระทำไ้แตกต่างกัน ทำให้เยาวชนมีความต้องการแตกต่างกัน

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา มีความต้องการและความสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านการฝึกทักษะการแต่งผมชายทรงสมัยนิยม การฝึกทักษะ การม้วนโรลผม และการฝึกทักษะการตรายผมทรงสมัยนิยม เป็นต้น และเยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา มีความต้องการและความสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านการฝึกทักษะการตรายผมทรงสมัยนิยม การฝึกทักษะช้อมโกรกผม และการฝึกทักษะการ แต่งเส้นมือเล็บเท้า เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของเยาวชนทั้งสองกลุ่มระดับการศึกษา พบว่ามีความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเยาวชนมีระดับการศึกษาที่ใกล้เคียงกันและไม่แตกต่างกันมากนัก ทำให้มีความต้องการไม่แตกต่างกัน

เยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาท่านา มีความต้องการและความสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านการฝึกทักษะการซ่อมโครงถ่ง การฝึกทักษะการทรายผมหงสมัยนิยม และการฝึกทักษะการแต่งผมหายหงสมัยนิยม เป็นต้น และเยาวชนที่บิดาประกอบอาชีพด้านอื่น ๆ มีความต้องการและความสนใจที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านการฝึกทักษะการม้วนโรลผมหง การฝึกทักษะการทรายผมหงสมัยนิยม และการฝึกทักษะการแต่งผมหายหงสมัยนิยม เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของเยาวชนทั้งสองกลุ่ม พบว่ามีความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การที่เยาวชนมีความต้องการไม่แตกต่างกันนี้ อาจเนื่องมาจากเยาวชนอยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมของหมู่บ้านตำบลเดียวกัน แม้อาชีพหลักของบิดาจะแตกต่างกัน ทำให้มีความต้องการไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยครั้งนี้มีความสำคัญต่อหน่วยงานทั้งของภาครัฐบาลและภาคเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมโครงการการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพให้แก่เยาวชนในชนบท ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะทั่วไปและข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 กรมการพัฒนาชุมชนควรพิจารณานำผลการศึกษาไปใช้ในการวางแผนการจัดกิจกรรมโครงการพัฒนาอาชีพ ปรับปรุง แก้ไข และขยายการดำเนินงานในการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของเยาวชน และสนองต่อความต้องการของเยาวชนครอบครัว ชุมชนหรือสังคม โดยเฉพาะในด้านผลกระทบจากกิจกรรมโครงการหลังจากการฝึกอบรมแล้ว

1.2 เจ้าหน้าที่กรมการพัฒนาชุมชนปฏิบัติงานในพื้นที่ ได้แก่ พัฒนาการ พัฒนาการอำเภอ และนักวิชาการพัฒนาชุมชน น่าจะได้นำผลการศึกษาไปพิจารณาประกอบในการปรับปรุงแนวทางการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพของความพร้อมและความต้องการของเยาวชน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดแก่เยาวชนและชุมชนโดยรวม

1.3 หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาอาชีพให้แก่เยาวชน ได้แก่ กรมการศึกษานอกโรงเรียน สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท สำนักงานส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ กรมส่งเสริมการเกษตร กรมอนามัย และสภาสตรีแห่งชาติ ควรพิจารณานำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผน และปรับปรุง การจัดดำเนินงานกิจกรรมโครงการพัฒนาอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของเยาวชน โดยเฉพาะในด้านการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อประโยชน์ต่อชุมชนหรือสังคมโดยรวม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพื่อพัฒนาอาชีพของงานพัฒนาชุมชนในระดับเขต เพื่อจะได้ทราบความคิดเห็นของเยาวชนอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เช่น ผู้ปกครองของเยาวชนที่เข้าฝึกอบรม คณะกรรมการหมู่บ้าน คณะกรรมการสภาตำบล วิทยากรผู้ฝึกอบรมหรือเจ้าหน้าที่ผู้จัดดำเนินการโครงการ เป็นต้น และอาจศึกษาเพิ่มเติมตัวแปรที่เกี่ยวข้องด้านอื่น เช่น เพศ สถานภาพการสมรส และสถานภาพการมีงานทำ เป็นต้น

2.3 ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมสนับสนุนความสำเร็จในการเข้ารับการฝึกอบรมของเยาวชน เช่นในด้าน ทักษะ ทักษะคิด และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง เป็นต้น

2.4 ควรศึกษาค้นคว้าโดยใช้เครื่องมืออย่างอื่น เช่น วิธีการสัมภาษณ์ การติดตามผล และการศึกษาเฉพาะกรณี เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

การพัฒนาชุมชน, กรม บทบาทของกรมการพัฒนาชุมชนต่อการพัฒนาประเทศ โรงพิมพ์กรมการพัฒนาชุมชน

2529

_____ กองพัฒนาเยาวชน คู่มือการปฏิบัติสำหรับเจ้าหน้าที่แผนงานพัฒนาเยาวชน โรงพิมพ์

กรมการพัฒนาชุมชน 2529

_____ คู่มือการพัฒนาองค์กรเยาวชน ม.บ.ป., อุดรธานี

_____ ระเบียบ คำสั่ง และหนังสือสั่งการที่สำคัญตามแผนงานพัฒนาเยาวชน 2526,

อุดรธานี

_____ ศูนย์เยาวชนตำบล ม.บ.ป., อุดรธานี

การศึกษานอกโรงเรียน, กรม รายงานการประชุมสัมมนานักบริหารการศึกษานอกโรงเรียน

วิศดอร์การพิมพ์ 2524

ขจรพงษ์ วาสนา การประเมินผลการฝึกอบรมอาชีพเกษตรกรรมเคลื่อนที่ของทหารผ่านศึก-ครอบครัว

และทหารนอกประจำการ ที่จัดโดยองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์

วิทยานิพนธ์ วท.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2527

จิริ มีสุข คำอธิบายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2521 แสงรุ่งการพิมพ์ 2524

จิรพรณ กาญจนะจิตรา การพัฒนาชุมชน เอกสารการสอนภาควิชาสังคมวิทยา-มนุษยวิทยา

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2522

ชาตรี आयुวัฒน์ การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นเหตุให้นักเรียนผู้ใหญ่ออกเรียนวิชาชีพหลักสูตร

ระยะสั้นในโรงเรียนสารพัดช่าง เขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. มหาวิทยาลัยศิลปากร

2519 อุดรธานี

ดิเรก ก้อนกลีบ พัฒนาชุมชน ศรีเดช 2529

เดือนใจ ชิวักดิ์ "ศักยภาพของคนหนุ่มสาวเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ"

สังคมศาสตร์ปริทัศน์ 2 : 49 กันยายน - พฤศจิกายน 2523

นายกรัฐมนตรี, สำนัก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการ

การส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ นโยบายและแผนพัฒนาเยาวชนระยะยาว

ศรีสมบัติการพิมพ์ 2524, 1 เล่ม (หน้าไม่ติดต่อกัน)

นิตยา สุวรรณชัย "ชุมชนชนบทของไทย" การบริหารงานพัฒนาชนบทเอกรปกครองการล้มมนา
โอเคียนส์ไตร์ 2527

ปฐม นิกมานนท์ การศึกษานอกระบบโรงเรียน อักษรบัณฑิต 2523

ป๋วย โรจนะบุรานนท์ รายงานการประชุมศึกษาเรื่องอิทธิพลทางสังคมต่อเยาวชน คณะกรรมการ
กิจกรรมเยาวชน สมาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ธันวาคม 2524, อัดสำเนา

ไพทยา สายหูก และกอบกุล ภูธรารณ์ "สรุปผลโครงการวิจัยการศึกษานอกระบบโรงเรียนของ
เยาวชนในประเทศไทย" ผลงานวิจัยทางการศึกษาเอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2522, อัดสำเนา

พิชญ์ สมทอง บทบาทเชิงเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของกลุ่มหนุ่มสาวในอำเภอแม่สะเรียง
จังหวัดแม่ฮ่องสอน วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2519, อัดสำเนา

ไพฑูรย์ เครือแก้ว ณ ลำพูน ลักษณะสังคมไทย บริษัทหิเซ จำกัด 2518

ไพรัชณ์ เตชะรินทร์ "การพัฒนาชุมชนกับการสร้างงานในชนบท วารสารพัฒนาชุมชน 1 : 19 - 20
มกราคม 2522

รัชนิกร เศรษฐ และคนอื่น ๆ รายงานการวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาทางสังคม เศรษฐกิจ และ
วัฒนธรรมของเยาวชนชนบทในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กันยายน 2523, อัดสำเนา

เริ่ม สงคง การศึกษาผลการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นทางวิชาชีพเกษตรกรรมแก่เกษตรกรและ
ผู้สนใจ ณ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาวิทยาเขตเกษตรกรรมนครศรีธรรมราช

วิทยานิพนธ์ วท.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, อัดสำเนา

สมพร แสงชัย และสุนทร เกิดแก้ว การประเมินผลโครงการในประเทศไทย สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์ 2520

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และนิคม ตั้งคะพิภพ "การประเมินผลกระทบ" วารสารการศึกษาแห่งชาติ
1 : 44 ตุลาคม - พฤศจิกายน 2528

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ การพัฒนาชุมชน คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไทยวัฒนาพานิช
2523

สุนทร โคตรบรรเทา "การศึกษานอกโรงเรียนกับการพัฒนาชนบท" วารสารการศึกษาเพื่อ

การพัฒนา 2 : มิถุนายน 2529

สุนทร สุนันท์ชัย "การฝึกวิชาชีพในชนบท" ใน การศึกษาเพื่อชีวิตและสังคม รวมบทความ

การศึกษานอกโรงเรียน เล่ม 4 โรงพิมพ์คุรุสภา 2525

การศึกษานอกโรงเรียน พัทธอักษร 2523

สุพล ประชกุล โครงการอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมหลักสูตร ระยะสั้นของวิทยาลัยเกษตรกรรมราชบุรี

ตามความต้องการของเกษตรกรในเขตอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี วิทยานิพนธ์ วท.ม.

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2521, อุดรธานี

สุภาพ พิมพ์ทอง ความคิดเห็นของแม่บ้านที่มีต่อโครงการส่งเสริมกิจกรรมแม่บ้านสมาชิกสหกรณ์

ศึกษาเฉพาะหมู่บ้านศรีฐาน อำเภอปากช่อง จังหวัดยโสธร วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์ 2525, อุดรธานี

สุนัย ทองนพ รายงานการสัมมนาทางวิชาการลักษณะการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ในชุมชนชนบท

14 - 16 มีนาคม 2524 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อุดรธานี

เสาวนีย์ เสนาสู งานอาสาสมัครและกิจกรรมเยาวชน เอกสารประกอบการสอนวิชา กญ.323

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2529,

อุดรธานี

อุดม แสงจันทร์ การติดตามผลการฝึกอบรมการเลี้ยงสุกรที่จังหวัดศรีสะเกษ วิทยานิพนธ์ วท.ม.

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2526, อุดรธานี

อุณา นพคุณ การศึกษานอกระบบโรงเรียน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523,

อุดรธานี

Beder, Harold W. and Gordon G. Darkenwald. Differences Between Teaching Adult and Pre-adults : Some Propositions and Findings Adult Education. Vol. 32, No. 3, 1982.

Bhola, H.S. Evaluating Functional Literacy. Tehran, Hilton Educational Publications Ltd., 1979.

Chekki, Dan A. Community Development : Theory and Method of Planned Change. New Delhi, Vikas Publishing House, P.V.T. Ltd., 1979.

- Coombs, P.H. The World Educational Crisis : A System Analysis. The Oxford University Press, 1973.
- Cronbach, Lee J. Essential of Psychological Testing. 3rd.ed., Morpper and Row, New York, 1970.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. New York, McGraw - Hill Book Co., 1971.
- Grabe, Seven. Evaluating manual. Mayenne, Imprimerie de la Manutention, 1983.
- Herrin, Alejandro N. Rural Electrification and Fertility Change in the Southern Philippines. Population Development Review, Manila : The Population Council, 1979.
- Katz, F.M. Guidelines For Evaluating a Training Programme for Health Personnel. Geneva, World Health Organization, 1978.
- Olarickachard, Paranee. An Evaluation of the Training Program at the National Swine Research and Training Center in Thailand. Iowa : Ph.D.Thesis, The Iowa State University, 1982.
- Rossi, Peter H. and Howard E. Freeman and Sonia R. Wright. Evaluation : A Systematic Approach. Beverly Hills, Sage Publications Inc., 1979.
- Siegel, S. Nonparametric Statistics for the Behavioral Sciences. New York, McGraw - Hill Book Company, 1956.

การคำนวณ

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษานอกระบบ

โรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพของงานพัฒนาชุมชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา

.....

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลทั่วไปของท่าน

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ☐ 15 - 18 ปี ☐ 18⁺ - 25 ปี
3. ระดับการศึกษา ☐ ระดับประถมศึกษา
☐ สูงกว่าระดับประถมศึกษา
4. อาชีพหลักของบิดา ☐ ห่านา
☐ อาชีพอื่น ๆ (ระบุ.....)
5. เคยเข้ารับการฝึกอบรมอาชีพที่กรมการพัฒนาชุมชนจัดขึ้นในวิชา
☐ ตัดเย็บเสื้อผ้า
☐ จักสาน
☐ เพาะเห็ด
☐ ช่างซ่อมเครื่องยนต์
☐ ช่างเสริมสวย

ตอนที่ 2 คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องซึ่งตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดในแต่ละข้อตามระดับคะแนนความคิดเห็นที่กำหนดให้ดังนี้

คะแนน 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด หรือ ต้องการน้อยที่สุด

คะแนน 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย หรือ ต้องการน้อย

คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง หรือ ต้องการปานกลาง

คะแนน 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก หรือ ต้องการมาก

คะแนน 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด หรือ ต้องการมากที่สุด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
<u>ด้านเนื้อหาของหลักสูตร</u>					
1. มีความเหมาะสมกับวัยของเยาวชน					
2. ตรงตามความต้องการและความสนใจ					
3. เข้าใจและมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่อบรมได้ดี					
4. สามารถปฏิบัติกิจกรรมตามเนื้อหาที่อบรมได้					
<u>ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม</u>					
5. มีความเหมาะสมกับเนื้อหาของหลักสูตร					
6. มีความเหมาะสมกับกิจกรรมที่ปฏิบัติตามหลักสูตร					
7. มีความเหมาะสมกับการเรียนรู้ตามวัยของผู้เข้าอบรม					
8. มีความยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์					
<u>ด้านสถานที่ฝึกอบรม</u>					
9. มีห้องน้ำ ห้องส้วมสะดวกสบาย					
10. มีแสงสว่างเพียงพอ					
11. มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก					
12. มีพื้นที่บริเวณของห้องเหมาะแก่การจัดทำกิจกรรม					
13. ตั้งอยู่ในศูนย์กลางของชุมชน					
14. สามารถเดินทางไปเข้ารับการฝึกอบรมได้สะดวก					
<u>ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม</u>					
15. ใช้วิธีการบรรยายโดยมีการปฏิบัติจริงให้ดูอย่างชัดเจน					
16. ใช้ภาษาที่ง่ายเข้าใจได้รวดเร็ว					

ตอนที่ 4 คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องที่ตรงกับระดับความต้องการในการฝึกอบรมเพิ่มเติมครั้งต่อไปมากที่สุด ในโครงการที่ท่านเคยอบรมมาแล้ว

ข้อความ	ระดับความต้องการ				
	1	2	3	4	5
<u>ตัดเย็บเสื้อผ้า</u>					
1. ต้องการฝึกอบรมการตัดเย็บเสื้อผ้าอย่างง่าย ๆ ตามหลักสูตรเดิม					
2. ต้องการฝึกอบรมการทำตะเข็บตกแต่งบนเสื้อผ้า					
3. ต้องการฝึกอบรมการทำวัสดุตกแต่งบนเสื้อผ้า					
4. ต้องการฝึกอบรมการทำเครื่องเกาะเกี่ยวบนเสื้อผ้า					
5. ต้องการฝึกเทคนิคการตกแต่งรอยเย็บและฝีเข็ม					
6. ต้องการฝึกเทคนิคการเย็บผ้าลักษณะพิเศษ					
7. ต้องการฝึกอบรมการตัดเสื้อในโอกาสพิเศษ					
8. ต้องการฝึกเทคนิคการสร้างแบบตัดเย็บเสื้อผ้า					
<u>จักสาน</u>					
1. ต้องการฝึกอบรมการจัดสานตามหลักสูตรเดิม					
2. ต้องการฝึกการจัดสานผลิตภัณฑ์จากลายขัดง่าย ๆ					
3. ต้องการฝึกเกี่ยวกับการเลือกตัดไม้ วิธีการจักตอก					
4. ต้องการฝึกทักษะ ความชำนาญในการสานลายขัดที่แปลก ๆ ยาก ๆ					
5. ต้องการฝึกอบรมการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จักสานต่าง ๆ					
<u>เพาะเห็ด</u>					
1. ต้องการฝึกอบรมการเพาะเห็ดตามหลักสูตรเดิม					
2. ต้องการฝึกทักษะในการเพาะเห็ดฟาง					

ข้อความ	ระดับความต้องการ				
	1	2	3	4	5
3. ต้องการฝึกทักษะในการเพาะเห็ดหูหนู					
4. ต้องการฝึกทักษะในการเพาะเห็ดนางฟ้า					
<u>ช่างซ่อมเครื่องยนต์</u>					
1. ต้องการฝึกอบรมช่างซ่อมเครื่องยนต์ตามหลักสูตร เดิม					
2. ต้องการฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์ 4 จังหวะ					
3. ต้องการฝึกทักษะขั้นสูงในการซ่อมเครื่องยนต์ 2 จังหวะ					
4. ต้องการฝึกซ่อมรถจักรยานยนต์					
<u>ช่างเสริมสวย</u>					
1. ต้องการฝึกการเสริมสวยตามหลักสูตร เดิม					
2. ต้องการฝึกทักษะการชอยผมทรงสมัยนิยม					
3. ต้องการฝึกทักษะการ แต่งหน้าแบบธรรมชาติ					
4. ต้องการฝึกทักษะการ แต่งหน้าแบบไปงานราตรี					
5. ต้องการฝึกทักษะการ ครายผมทรงสมัยนิยม					
6. ต้องการฝึกทักษะการ ม้วนโรลผม					
7. ต้องการฝึกทักษะการ เชีผม					
8. ต้องการฝึกทักษะการ ย้อมโกรกผม					
9. ต้องการฝึกทักษะการ แต่งเล็บมือ เล็บเท้า					
10. ต้องการฝึกทักษะการ แต่งผมชายทรงสมัยนิยม					

ขอขอบคุณในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นายยุทธนา ปิยะจันทร์

เกิด วันที่ 18 ธันวาคม 2500 ที่อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา

ประวัติการศึกษา

2515	มัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนสุวรรณศิลป์ อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา
2520	ป.กศ.สูง (สังคมศึกษา)
วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา
2525	ศษ.บ. (บริหารการศึกษา)
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
หลักสูตรพิเศษ	- วิทยากร ทสพช. จากกองทัพอากาศที่ 1
- อาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัย
- กอธมน.
- วิทยากรฝึกอบรมผู้นำท้องถิ่นและเยาวชน

ประวัติการทำงาน

2521	เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา
2524	พัฒนาการอำเภอ กิ่งอำเภอราชสาส์น จังหวัดฉะเชิงเทรา
2528-ปัจจุบัน	นักวิชาการพัฒนาชุมชน กองปฏิบัติการ กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย

การศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน
เพื่อพัฒนาอาชีพของงานพัฒนาชุมชน
ในจังหวัดฉะเชิงเทรา

บทคัดย่อ
ของ
ยุทธนา ปิยะจันทร์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มีนาคม 2531

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็น ผลกระทบ และความต้องการ และความสนใจของเยาวชนที่มีต่อกิจกรรมการศึกษาในระบบโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพในโครงการ ตัดเย็บเสื้อผ้า จักสาน เพาะเห็ด ช่างซ่อมเครื่องยนต์ และช่างเสริมสวย โดยศึกษาตามตัวแปรด้าน อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพหลักของบิดา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือเยาวชนจำนวน 123 คน ซึ่งอยู่นอกระบบโรงเรียนและ อยู่ในชนบท และได้ผ่านขั้นตอนการจัดค่ายเพื่อจัดตั้งศูนย์เยาวชนตำบลตามแผนพัฒนาเยาวชนของ กรมการพัฒนาชุมชนและได้รับการฝึกอบรมด้านการอาชีพไปแล้วของจังหวัดฉะเชิงเทราในปี 2529 กลุ่มตัวอย่างนี้เลือกมาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และการวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้ค่าเฉลี่ยและการทดสอบมานนวิธานิย

ผลการวิจัยสำคัญสรุปได้ดังนี้

1. เยาวชนที่มีช่วงอายุระหว่าง 15 - 18⁻ ปี มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการ ตัดเย็บเสื้อผ้า จักสาน เพาะเห็ด และช่างเสริมสวยอยู่ในระดับมาก แต่โครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์ อยู่ในระดับปานกลาง เยาวชนที่มีช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการ ตัดเย็บเสื้อผ้า จักสาน และช่างเสริมสวยอยู่ในระดับมาก แต่โครงการเพาะเห็ดและช่างซ่อมเครื่องยนต์ อยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามเยาวชนทั้งสองช่วงอายุมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ในโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2. เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษามีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จักสาน และช่างเสริมสวยอยู่ในระดับมาก แต่โครงการเพาะเห็ดและช่างซ่อมเครื่องยนต์อยู่ในระดับ ปานกลาง เยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษามีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการตัดเย็บ เสื้อผ้า จักสาน เพาะเห็ด และช่างเสริมสวยอยู่ในระดับมาก แต่โครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์อยู่ใน ระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามเยาวชนทั้งสองกลุ่มระดับการศึกษาที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่ มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. เยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาท่านามีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จักสาน เพาะเห็ดและช่างเสริมสวยอยู่ในระดับมาก แต่โครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์อยู่ในระดับ ปานกลาง เยาวชนที่บิดาประกอบอาชีพด้านอื่นมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จักสาน และช่างเสริมสวยอยู่ในระดับมาก แต่โครงการเพาะเห็ดและช่างซ่อมเครื่องยนต์อยู่ในระดับ

ปานกลาง อย่างไรก็ตามทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. เยาวชนที่มีช่วงอายุระหว่าง 15 - 18 ปี มีความคิดเห็นก่อนการฝึกอบรมกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จักสาน และช่างเสริมสวยอยู่ในระดับน้อย แต่โครงการเพาะเห็ดและช่างซ่อมเครื่องยนต์อยู่ในระดับปานกลาง หลังการฝึกอบรมเยาวชนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จักสาน เพาะเห็ด และช่างเสริมสวยอยู่ในระดับมาก แต่โครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์อยู่ในระดับปานกลาง เยาวชนที่มีช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี มีความคิดเห็นก่อนการฝึกอบรมกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้าและช่างซ่อมเครื่องยนต์อยู่ในระดับปานกลาง แต่โครงการจักสาน เพาะเห็ด และช่างเสริมสวยอยู่ในระดับน้อย หลังการฝึกอบรมเยาวชนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการอยู่ในระดับมากทุกโครงการ ยกเว้นช่างซ่อมเครื่องยนต์อยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามทั้งสองช่วงอายุมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษามีความคิดเห็นก่อนการฝึกอบรมกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า เพาะเห็ด และช่างซ่อมเครื่องยนต์อยู่ในระดับปานกลาง แต่โครงการจักสานและช่างเสริมสวยอยู่ในระดับน้อย หลังการฝึกอบรมเยาวชนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จักสาน เพาะเห็ด และช่างเสริมสวยอยู่ในระดับมาก แต่โครงการช่างซ่อมเครื่องยนต์อยู่ในระดับปานกลาง เยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษามีความคิดเห็นก่อนการฝึกอบรมกิจกรรมโครงการเพาะเห็ด ช่างซ่อมเครื่องยนต์ และช่างเสริมสวยอยู่ในระดับปานกลาง แต่โครงการตัดเย็บเสื้อผ้าและจักสานอยู่ในระดับน้อย หลังการฝึกอบรมเยาวชนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการอยู่ในระดับมากทุกโครงการ ยกเว้นช่างซ่อมเครื่องยนต์อยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามทั้งสองกลุ่มระดับการศึกษาที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6. เยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาทำนามีความคิดเห็นก่อนการฝึกอบรมกิจกรรมโครงการเพาะเห็ด ช่างซ่อมเครื่องยนต์ และช่างเสริมสวยอยู่ในระดับปานกลาง แต่โครงการตัดเย็บเสื้อผ้าและจักสานอยู่ในระดับน้อย หลังการฝึกอบรมเยาวชนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการอยู่ในระดับมากทุกโครงการ ยกเว้นช่างซ่อมเครื่องยนต์อยู่ในระดับปานกลาง เยาวชนที่บิดาประกอบอาชีพด้านอื่น ๆ มีความคิดเห็นก่อนการฝึกอบรมกิจกรรมโครงการเพาะเห็ดและช่างซ่อมเครื่องยนต์อยู่ในระดับปานกลาง

แต่โครงการตัดเย็บเสื้อผ้า จักสาน และช่างเสริมสวยอยู่ในระดับน้อย หลังการฝึกอบรมเยาวชนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการในระดับมากทุกโครงการ ยกเว้นช่างซ่อมเครื่องยนต์อยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในโครงการช่างเสริมสวย และที่ระดับ .05 ในโครงการจักสาน นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7. เยาวชนที่มีช่วงอายุระหว่าง 15 - 18⁻ ปี มีความต้องการและความสนใจฝึกอบรมเพิ่มเติมในกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างซ่อมเครื่องยนต์ และช่างเสริมสวยอยู่ในระดับมาก แต่โครงการจักสานและเพาะเห็ดอยู่ในระดับปานกลาง เยาวชนที่มีช่วงอายุระหว่าง 18⁺ - 25 ปี มีความต้องการและความสนใจฝึกอบรมเพิ่มเติมในกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวยอยู่ในระดับมาก แต่โครงการอื่นอยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามทั้งสองกลุ่มช่วงอายุมีความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

8. เยาวชนที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษามีความต้องการและความสนใจฝึกอบรมเพิ่มเติมในกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวยอยู่ในระดับมาก แต่โครงการอื่นอยู่ในระดับปานกลาง เยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษามีความต้องการและความสนใจฝึกอบรมเพิ่มเติมในกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า และช่างเสริมสวยอยู่ในระดับมาก แต่โครงการอื่นอยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามทั้งสองกลุ่มระดับการศึกษามีความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

9. เยาวชนที่อาชีพหลักของบิดาทำนามีความต้องการและความสนใจฝึกอบรมเพิ่มเติมในกิจกรรมโครงการช่างเสริมสวยอยู่ในระดับมาก แต่โครงการอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง เยาวชนที่บิดาประกอบอาชีพด้านอื่นมีความต้องการและความสนใจฝึกอบรมเพิ่มเติมในกิจกรรมโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างซ่อมเครื่องยนต์ และช่างเสริมสวยอยู่ในระดับมาก แต่โครงการจักสานและเพาะเห็ดอยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามทั้งสองกลุ่มมีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในโครงการตัดเย็บเสื้อผ้า นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

A STUDY ON OPINIONS OF YOUTHS IN NONFORMAL EDUCATION ACTIVITIES
FOR CAREER DEVELOPMENT OF COMMUNITY DEVELOPMENT
PROJECTS IN CHACHOENGSAO

AN ABSTRACT

BY

YUTTANA PIYACHAN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

March 1988

The purposes of this research were to study, and to compare opinions, impacts, and needs and interests of youths in nonformal education activities under the vocational development of the community development projects for dressmaking/tailoring, weaving, mushroom-growing, auto-mechanics, and cosmetology, as classified by age, educational attainment, and parents' occupation.

The sample used in this research included 123 out-of-school youths who lived in rural areas, joined in camping for establishing Tambon's youth centers in accordance with the Youth Development Planning of the Department of Community Development, and attended vocational training in Chachoengsao in 1986 (B.E. 2529). The sample was selected through a simple random technique. The instrument used for collecting data was the questionnaire constructed by the researcher, and the statistics used were means, and the Mann-Whitney-U test.

The important research findings were as follows :

1. The youths in the age group of $15 - 18^-$ years had opinions in dressmaking/tailoring, weaving, mushroom-growing, and cosmetology projects at the high level, but in the auto-mechanics project at the moderate level. The youths in the age group of $18^+ - 25$ years had opinions in dressmaking/tailoring, weaving, and cosmetology projects at the high level, but mushroom-growing and auto-mechanics projects at the moderate level. However, youths in both age groups had different opinions at the .05 level of statistical significance in the dressmaking/tailoring project, while in other projects no significance,

2. The youths with primary education attainment had opinions in dressmaking/tailoring, weaving, and cosmetology projects at the high level, mushroom-growing and auto-mechanics projects at the moderate level. The youths with educational attainment higher than primary education and opinions in dressmaking/tailoring, weaving, mushroom-growing, and cosmetology projects at the high level, but in the auto-mechanics project at the moderate level. However, youths in both educational attainment groups had different opinions with no statistical significance.

3. The youths whose parents engaged in farming had opinions in dressmaking/tailoring, weaving, mushroom-growing, and cosmetology projects at the high level, but the auto-mechanics project at the moderate level. The youths whose parents engaged in other occupations and opinions in dressmaking/tailoring, weaving, and cosmetology projects at the high level, but mushroom-growing and auto-mechanics projects at the moderate level. However, youths in both groups had different opinions with no statistical significance.

4. The youths in the age group of 15 - 18⁻ years had opinions before training in dressmaking/tailoring, weaving, and cosmetology projects at the low level, but mushroom-growing and auto-mechanics at the moderate level. They had opinions after training in dressmaking/tailoring, weaving, mushroom-growing, and cosmetology projects at the high level, but the auto-mechanics project at the moderate level. The youths in the age group of 18⁺ - 25 years had opinions before training in dressmaking/tailoring and auto-mechanics projects at the moderate level, but weaving, mushroom-growing, and cosmetology projects at the low level. They had opinions after training in all projects at the high level, except in the auto-mechanics

at the moderate level. However, youths in both age groups had different opinions at the .01 level of statistical significance in the dressmaking/tailoring, while in other projects no significance.

5. The youths with primary education attainment had opinions before training in dressmaking/tailoring, mushroom-growing, and auto-mechanics projects at the moderate level, but weaving and cosmetology projects at the low level. They had opinions after training in dressmaking/tailoring, weaving, mushroom-growing, and cosmetology projects at the high level, but in the auto-mechanics project at the moderate level. The youths with educational attainment higher than primary education had opinions before training in mushroom-growing, auto-mechanics, and cosmetology projects at the moderate level, but in dressmaking/tailoring and weaving projects at the low level, but in dressmaking/tailoring, and weaving projects at the low level. They had opinions after training in all projects at the high level, except in the auto-mechanics at the moderate level. However, youths in both educational attainment groups had different opinions with no statistical significance.

6. The youths whose parents engaged in farming had opinions before training in mushroom-growing, auto-mechanics, and cosmetology projects at the moderate level, but in dressmaking/tailoring, and weaving projects at the low level. They had opinions after training in all projects at the high level, except in the auto-mechanics project at the moderate level. The youths whose parents engaged in other occupations had opinions before training in mushroom-growing, and auto-mechanics projects at the moderate level, but in dressmaking/tailoring, weaving, and cosmetology projects at the low level. They had opinions after training in all

projects at the high level, except in the auto-mechanics project at the moderate level. However, youths in both groups had different opinions at the .01 level of significance in the cosmetology project, and at the .05 in the weaving project, while the rest no significance.

7. The youths in the age group of 15 - 18⁻ years had needs and interests in additional training in dressmaking/tailoring, auto-mechanics, and cosmetology projects at the high level, but weaving and mushroom-growing projects at the moderate level. The youths in the age group of 18⁺ - 25 years had needs and interests in additional training in the cosmetology projects at the high level, but other projects at the moderate level. However, youths in both age groups had different needs and interests with no statistical significance.

8. The youths with primary education attainment had needs and interests in additional training in the cosmetology project at the high level, but in other projects at the moderate level. The youths with educational attainment higher than primary education and needs and interests in additional training in dressmaking/tailoring and cosmetology projects at the high level, but in other projects at the moderate level. However, youths in both educational attainment groups had different needs and interests with no statistical significance.

9. The youths whose parents engaged in farming had needs and interests in additional training in the cosmetology project at the high level, but in other projects at the moderate level. The youths whose parents engaged in other occupations had needs and interests in additional training in dressmaking/tailoring, auto-mechanics, and

cosmetology projects at the high level, but in weaving, and mushroom-growing projects at the moderate level. However, youths in both groups had different needs and interests at the .05 level of statistical significance in the dressmaking/tailoring project, while the rest no significance.